

ΤΕΥΧΟΣ 1

Ο

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΤΟΥ Κ. Κ. ΚΥΠΡΟΥ

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ)

ΝΙΟΒΡΗΣ 1976

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ
Κ.Ε. ΤΟΥ Κ. Κ. ΚΥΠΡΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος για την έκτύπωση
Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

Διεύθυνσης Τ. Π. Ο'ΚΟΝΝΟΡ, 7
Τηλ. 54274 ΛΕΜΕΣΟΣ

ΤΙΜΗ 250 Μιλς

Σ' αυτό το τεύχος δημοσιεύονται:

Σελίς

Ο Κομμουνιστής	3
Προβλήματα του Άγωνα για λευτεριά	
«ΚΑΘΑΡΣΗ» ή Ζεκαθάρισμα	4
Διεθνοποίηση	7
Το Κ. Κ. Κύπρου για τον Θάνατο του Σ. ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΝΓΚ	11
ΕΠΑΦΕΣ ΜΕ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ	
Άπόφαση της Κ.Ε. του Κ. Κ. Κ. σχετικά με την έπαφή της κεντρ. Γραμματείας του κόμματος με αντιπροσωπεία του κεντρ. συμβουλίου του Ε.Κ.Κ.Ε.	13
Άπόψεις του Κ. Κ. Κύπρου πάνω στο άρθρο της «ΛΑ·Ι·ΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ» «ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ»	18
Πρός όλα τα μέλη και τους φίλους του Κομμουνιστικού Κόμματος Κύπρου στο έξωτερικό	21
Η ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ επανάσταση	22
Έκτίμηση των αποτελεσμάτων των Βουλευτικών εκλογών της 5.9.1976	27
Έκτίμηση της Δουλειάς μας στην προεκλογική καμπάνια	33
Παραγωγικές δυνάμεις και παραγωγικές σχέσεις	38

«Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ»

Τὸ Κ.Κ.Κ. ἀρχίζει ἀπὸ σήμερα τὴν ἐκδοση πολιτικῆς - θεωρητικῆς ἐπιθεώρησης μὲ τὸν τίτλο «Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ». Στόχος εἶναι ἡ ἐκδοση αὐτῆ, πὺ ἀποτελεῖ ἐσωτερικὸ δελτίο τοῦ Κόμματος, νὰ ἐκδίδεται κάθε μῆνα.

«Ὁ Κομμουνιστῆς» κρύβηκε ἀπὸ τὴν Κ.Ε. τοῦ κόμματος σὰν ἀπαραίτητος, γιατί ἔτσι θὰ γίνεῖ κατορθωτὴ ἡ ὀλόπλευρη καὶ στενὴ ἐπικοινωνία τῶν ὀργανώσεων τοῦ κόμματος καὶ ἰδιαίτερα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ τὶς ὀργανώσεις βάσης τοῦ κόμματος, τὰ δόκιμα μέλη καὶ τοὺς διάφορους κύκλους τοῦ κόμματος. «Ὁ Κομμουνιστῆς» θὰ ἀποτελέσει τὸ σίγουρο μέσο τὸ ὁποῖο θὰ κατεβάξει πρὸς τὰ κάτω, σωστά, τὶς ἀποφάσεις τῆς Κ.Ε. τοῦ Κόμματος.

«Ὁ Κομμουνιστῆς» θὰ ἀποτελέσει τὸ βῆμα συζήτησης καὶ σωστῆς ζύμωσης τῶν προβλημάτων τοῦ τόπου καὶ τῶν παγκόσμιων προβλημάτων καὶ πολιτικῶν ἐξελίξεων, κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Μαρξισμού — Λενινισμού.

Στὴν ἐποχὴ πὺ ζοῦμε οἱ διάφορες ἀντεπαναστατικὲς δυνάμεις μὲ πρωτεργάτη τὸν ἰμπεριαλισμὸ κάθε μορφῆς, ἔχουν σπύρει μιά τεράστια σύγχυση στὸν τρόπο ἐρμηνείας τοῦ Μαρξισμού. Ἔχουν οἱ ἴδιοι δημιουργήσει ἕνα σωρὸ ψευτοκομμουνιστικῶν ὀργανώσεων καὶ διαστρεβλωμένες «Μαρξιστικὲς» θεωρίες μὲ στόχο τὴν σύγχυση καὶ τὴν ἀποδιοργάνωση τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων. «Ὁ Κομμουνιστῆς» θὰ παλαίψει ἀκούραστα γιὰ τὴν ἦττα αὐτῶν τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων. Θὰ ἀναπτύξει μιά ἔντονη δουλειὰ γιὰ τὸ ἰδεολογικὸ ἑκαθάρισμα καὶ τὴ σωστὴ ἐρμηνεία τοῦ Μαρξισμού — Λενινισμού, μένοντας πιστὸς στὸν ΕἰΝΑ καὶ πραγματικὸ Μαρξισμό — Λενινισμό πὺ πρόσφεραν οἱ μεγάλοι ἡγέτες τοῦ προλεταριακοῦ στρατοπέδου καὶ ἰδιαίτερα οἱ κλασσικοὶ τοῦ Μαρξισμού, ὅπως καὶ ἡ

πρακτικὴ πείρα τοῦ παγκόσμιου ἐργατικοῦ κινήματος καὶ τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν ἀγώνων τῶν λαῶν.

«Ὁ Κομμουνιστῆς» θὰ ἀποτελέσει τὸ μέσο τῆς σωστῆς καὶ ἐποικοδομητικῆς πάλης τῶν γραμμῶν μέσα στὸ κόμμα, ἔτσι πὺ μέρα μὲ τὴν μέρα νὰ ἑκαθαρίζονται καὶ νὰ ἐπικρατοῦν οἱ σωστὲς ἀποψεις καὶ ἡ σωστὴ προλεταριακὴ πολιτικὴ γραμμὴ, γιὰ νὰ δυναμώνει καὶ ἀναπτύσσεται τὸ κόμμα, νὰ σφυρηλατεῖται στὴ πάλη γιὰ νὰ ἀνταποκρίνεται στὴν ἱστορικὴ ἀνάγκη τοῦ τόπου, γιὰ νὰ κερδίζει διαρκῶς ἑδαφος στὸν ρόλο του, σὰν ἡ ἐπαναστατικὴ πρωτοπορία τῆς ἐργατικῆς τάξης τοῦ τόπου.

Στόχος τοῦ «Κομμουνιστῆ» εἶναι τὸ ἀδιάκοπο ἰδεολογικὸ καὶ ποιοτικὸ ἀνέβασμα τῶν μελῶν καὶ τῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος. Ἡ ἀπόκτηση σωστῆς πρακτικῆς πείρας, ἔτσι πὺ νὰ γίνεῖ κατορθωτὴ ἡ συνένωση τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξης ἀπὸ τὰ μέλη καὶ τὰ στελέχη τοῦ κόμματος, γιὰ νὰ μπορέσει τὸ κόμμα νὰ πραγματοποιήσει σωστὰ τὸν ἱστορικὸ του προορισμό.

Κοντὰ σ' αὐτὰ «Ὁ Κομμουνιστῆς» θὰ ἀγωνιστεῖ γιὰ τὴν ὀλόπλευρη καὶ ἀντικειμενικὴ πληροφόρηση τῶν μελῶν, τῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν κύκλων τοῦ κόμματος πάνω στὸ διεθνὲς ἐπαναστατικὸ — ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα καὶ τὴν ἀξιοποίηση του ἀπὸ πλευρᾶς πείρας διδασμάτων καὶ διεθνoῦς ἀλληλεγγύης.

«Ὁ Κομμουνιστῆς» ὑπόσχεται πὺς θὰ καταβάλλει ὅλες του τὶς δυνάμεις, πὺς θὰ ἐπαγρυπνᾷ πάντα μὲ ἀποφασιστικότητα καὶ μαχητικότητα γιὰ τὴν περιφρούρηση τῆς σωστῆς ἐπαναστατικῆς γραμμῆς, γιὰ νὰ χτυπᾷ κάθε δεξιὰ ἢ ἀριστερὴ παρέκλιση, γιὰ νὰ κρατᾷ ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ Μαρξισμού — Λενινισμού καὶ νὰ προχωρᾷ σταθερᾶ στὸν δρόμο τῆς Λευτεριᾶς καὶ τῆς προκοπῆς.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

«ΚΑΘΑΡΣΗ» ἢ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΑ

Ἔχουμεν μπροστά μας ἓνα Νομοσχέδιο γιὰ «κάθαρση», πού σύνταξε ἡ Ἐκτελεστική ἔξουσία ὕστερα ἀπὸ σύσκεψη μὲ τὴν ἡγεσία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς βουλῆς.

Τὸ Νομοσχέδιο ἔχει σὰν Μόνο στόχο τὶς διάφορες δημοσίες ὑπηρεσίες καὶ μὲ τὸν ὄρο «Κάθαρση» ἐννοεῖ τὴν τιμωρία μὲ διάφορες πειθαρχικὲς ποινὲς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πού θὰ ἀποδεχτεῖ, ὅτι ὑπέπεσαν σὲ παραπτώματα. Αὐτὸ θὰ κριθεῖ ἀπὸ τὴν εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κυβέρνησης καὶ ἡ τιμωρία θὰ φτάνει, ὡς τὴν καθάρση καὶ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν δημοσία ὑπηρεσία.

Τώρα πού γράφονται αὐτὲς οἱ γραμμὲς ἢ πράξη «Κάθαρση» ἔχει τὴν μορφὴ Νομοσχεδίου. Ὅταν θὰ διαβάζονται, ὁμοίως αὐτὲς οἱ γραμμὲς, ἴσως αὐτὴ ἢ πράξη γὰρ ἀποτελεῖ ἤδη ἓνα Νόμο, μὰ πράξη τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας, τῆς «ἀντιπροσωπείας τοῦ Λαοῦ», ὅπως ἀρέσκονται νὰ ὀνομάζουν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς οἱ βουλευτὲς μας.

Ἐπιτηρεῖται πράγματι τὸ Λαὸ αὐτὴ ἢ πράξη; Ἄνταποκρίνεται στὶς προσδοκίες καὶ στὰ συμφέροντα τοῦ Λαοῦ; Ἐκπληρῶνει τὶς ὑποσχέσεις τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων καὶ τῶν Πολιτικῶν σχηματισμῶν, πού τόσο ἀπλόχερα δώσανε στὸν Λαὸ γιὰ νὰ μποῦν μὲ τὴ ψήφο του στὴ βουλή; Ἐπιτηρεῖται τὸν ἀγῶνα γιὰ ἀπελευθέρωση τῆς γῆς μας, γιὰ τὴν ἐπιστροφή τῶν προσφύγων στὰ οπιτικά τους, γιὰ τὸ διώξιμο τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ κάθε μορφῆς ἀπὸ τὸ τόπο, τὴν ἐξασφάλιση μιᾶς εἰρηνικῆς πορείας;

Πρὶν ἀπαντηθοῦν αὐτὰ τὰ ρωτήματα πρέπει νὰ ἀντικρύσουμε μιὰ σειρά ἄλλα πού ἐγείρει ὁ χαρακτήρας τῆς «Καθαρσῆς», ὅπως τὴν ὀρίζει τὸ Νομοσχέδιο. Αὐτοὶ πού ἀποτελοῦν στόχο τοῦ Νομοσχεδίου ξεσηκώθηκαν ἐναντία στὸν Κυβερνητικὸ μηχανισμό; ἢ ἐναντία στὸ Λαὸ;

Ζημιώσανε, βλάψανε, καταστρέψανε τὸ Κυβερνητικὸ μηχανισμό, ἢ καταστρέψανε τὸ Λαὸ καὶ τὸ τόπο γενικώτερα; Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἀμετανόητοι, οἱ Φασίστες, οἱ ξενόδουλοι, ἂν ὑπάρχουν, ἂν ὀργανώνονται, ἂν προετοιμάζονται νὰ δράσουν, πᾶνε νὰ βλάψουν τὸν Κυβερνητικὸ μηχανισμό καὶ τὴν Κυβέρνηση; ἢ πᾶνε νὰ βλάψουν, νὰ ἀνατρέψουν τὸν ἀγῶνα γιὰ ἀπελευθέρωση καὶ νὰ χτυπήσουν τὸ Λαὸ ὑπηρετώντας τὰ ξένα συμφέροντα;

Ἡ Κυβέρνηση, ἡ πολιτικὴ ἡγεσία μὲ τὸ Νομοσχέδιο «Κάθαρση», πᾶνε νὰ προστατέψουν τὸν Κυβερνητικὸ μηχανισμό. Μὰ τὶς συνέπειες τῆς καταστροφῆς πού προκάλεσαν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὶς καταστροφές, πού μᾶς μαγειρεύουν, ἂν δὲν ἐξουδετερωθοῦν εἶναι ὁ Λαὸς πού τὶς φορτώθηκε καὶ θὰ τὶς φορτωθεῖ. Ὁ Κυβερνητικὸς μηχανισμὸς νοιώθει ἀπλῶς τὴν ἀντανάκλαση τῶν συνεπειῶν.

Ἄν τιμωρηθοῦν οἱ ἀμετανόητοι τοῦ Κυβερνητικοῦ μηχανισμοῦ, ἂν διωχτοῦν ἀπὸ τὸν Κυβερνητικὸ μηχανισμό, τί τοὺς ἐμποδίζει νὰ ὀργανώνονται νὰ προετοιμάζονται γιὰ νὰ χτυπήσουν τὸ Λαὸ καὶ τὴ Κυβέρνηση σὲ μιὰ ἄλλη περίσταση. Καὶ ἂν ἀκόμα τιμωρηθοῦν οἱ ἀμετανόητοι τοῦ Κυβερνητικοῦ μηχανισμοῦ, οἱ ὑπόλοιποι, οἱ σκληροί, οἱ ἡγέτες, οἱ μάστοροι τῆς καταστροφῆς, πού δὲν ἀνήκουν στὸν Κυβερνητικὸ μηχανισμό τί θὰ γίνουν;

Ἡ «Κάθαρση» ὅπως τὴ θέλει ἡ Κυβέρνηση καὶ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία ἀγνοεῖ ἐντελῶς αὐτοὺς τοὺς ὑπεύθυνους, οὐσιαστικὰ τοὺς ἀφήνει ἀτιμώρητους, τοὺς ἀφήνει ἐλεύθερους νὰ ὀργανώνονται νὰ ἐξοπλίζονται, καὶ νὰ προετοιμάζονται γιὰ νὰ δράσουν στὴ κατάλληλη στιγμή.

Εἶναι ὀλοκάθαρο, πὼς τὸ Νομοσχέδιο «Κάθαρση» δὲν ἀπαντᾷ, οὔτε κἂν ἀγγίζει αὐτὰ τὰ ρωτήματα. Ἄραγε ἡ Κυβέρνηση, καὶ ἡ ἡγεσία τῶν Κοινοβουλευτικῶν

Κομμάτων, δὲν ἀντιλαμβάνονται αὐτὲς τὶς πτυχὲς τοῦ προβλήματος; Δὲν πιστεύουμε κάτι τέτοιο. Ἀντίθετα πιστεύουμε, πὼς βλέπουν καὶ αἰσθάνονται τὴ τρομερὴ ἀγανάχτηση τοῦ Λαοῦ ἐναντία σ' αὐτὲς τὶς μαῦρες δυνάμεις τοῦ φασισμού καὶ τοῦ διεθνοῦς Ἰμπεριαλισμοῦ. Ἀκόμα αἰσθάνονται τὴν ἰσχυρὴ θέληση τοῦ Λαοῦ νὰ συντριβοῦν αὐτὲς οἱ δυνάμεις, θέληση πὺ ἐκφράστηκε μὲ πολλοὺς τρόπους καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὴ ψῆφο του στὶς ἐκλογές, πὺ δόθηκε στὶς ρητὲς ὑποσχέσεις γιὰ Ἐκκαθάριση.

Ἀκριβῶς εἶναι γι' αὐτὸ πὺ προχωροῦν στὴ διατύπωση μιᾶς γραμμῆς μ' ἓνα Νομοσχέδιο «Καθάρσης» στὰ ἀχνάρια τῆς ἴδιας πολιτικῆς πὺ κάλεσε τὸ Νικόλαο Σαμφῶν MONON μπροστὰ στὴ δικαιοσύνη, γιὰ τὸ πραξικόπημα καὶ τὶς συνέπειες του καὶ ἄφησε τοὺς ἄλλους τοὺς πραγματικοὺς ὑπεύθυνους, ἐλεύθερους, ἀμενόχλητους. Καὶ τώρα μὲ τὸ Νομοσχέδιο στὴν οὐσία πᾶνε νὰ ξεγελάσουν τὸ λαὸ νὰ δώσουν μιὰ διέξοδο στὴ ἀγανάχτηση του καὶ νὰ ξεφλήσουν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση πὺ ἀνάλαβαν μπροστὰ στὸ Λαὸ γιὰ ἓνα πραγματικὸ ξεκαθάρισμα, ὅταν ζητοῦσαν τὴν ψῆφο του. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ τῆς ἀνοχῆς εἶναι ἐκείνη πὺ μᾶς ὡδήγησε στὸ πραξικόπημα. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι παρὰ ἡ συνέχιση τοῦ «Κλάδου Ἑλλαίας» πὺ δροσερῆ ἡ σκιά του σκέπασε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ σκεπάζει τοὺς πρωτομάστορες τῆς καταστροφῆς, ντόπιους καὶ ξένους, καὶ πὺ κάτω ἀπὸ τὸ φύλλωμα του σήμερα ἀναδιοργανώνουν τὶς δυνάμεις τοὺς κάτω ἀπὸ τὴ καθοδήγηση τοῦ διεθνοῦς Ἰμπεριαλισμοῦ καὶ σὲ πλήρη γνώση τοῦ Λαοῦ καὶ τῶν ὑπευθύνων.

ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΑΘΑΡΣΗ

Ὁ Λαὸς ἀπαιτεῖ ἓνα πραγματικὸ ξεκαθάρισμα τῆς Φασιστικῆς σαπίλλας. Ἀπαιτεῖ ἓνα ξεκαθάρισμα τῶν συνειδητῶν προαχτόρων τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ, τοῦ πραγματικοῦ ἐχθροῦ τοῦ Λαοῦ μας καὶ ὅλων τῶν Λαῶν τοῦ κόσμου. Αὐτὴ εἶναι ἡ θέληση του, αὐτὴ ἦταν ἡ ἐντολὴ του στὶς τελευταῖες ἐκλογές.

Ὁ Λαὸς μας ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴν πείρα ξέρει, πὺς ὁ Φασισμὸς, πὺ ἀποτελεῖ τὴν Ἰδεολογία τῆς ἄρχουσας Κεφαλαιοκρατικῆς τάξης ὅλου τοῦ κόσμου, εἶναι

στὴ πράξη ἡ πηγὴ καὶ ἡ δύναμη γιὰ τὴν ὁργάνωση πραξικοπημάτων καὶ τὴν ἐπιβολὴ δικτατορίας. Εἶναι τὸ τελευταῖο καταφύγιο τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἐκμεταλεύτριας τάξης γιὰ τὴ παράταση τῆς ζωῆς της. Σὰν τέτοιος στρέφεται ἄμεσα ἐναντία στὸ Λαὸ, ἐναντία στὸ βιοτικὸ του ἐπίπεδο, ἐναντία στὰ δημοκρατικὰ του δικαιώματα, πὺ κέρδισε μὲ ἀγῶνες καὶ θυσίες. Ἔχει στόχο τὸ τσάκισμα τῶν ὁργανωμένων δυνάμεων τοῦ Λαοῦ καὶ κάθε ἀγωνιστικῆς ἐκφρασης, μὰ πάνω ἀπ' ὅλα ἐπιδιώκει τὴ συντριβὴ τῆς ὁργανωμένης πρωτοπορίας τῆς Ἐργατικῆς Τάξης.

Στὶς ἐξαρτώμενες ἀπὸ τὸν Ἰμπεριαλισμὸ χῶρες, ὅπως εἶναι ὁ τόπος μας, εἰ δυνάμεις αὐτὲς εἶναι ὑπηρέτες, πληρωμένοι πρόχτορες τοῦ ξένου Κεφαλαίου, καὶ στρέφονται πάντα ἐναντία στὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐναντία στὶς πατριωτικὲς δυνάμεις καὶ εἶναι ἔτοιμες νὰ ξεπουλήσουν νὰ καταστρέψουν, νὰ ἀνατινάξουν τὴ πατρίδα καὶ τὸ Λαὸ.

Ὅλα τὰ Φασιστικὰ κινήματα, στρατολογοῦν τὶς δυνάμεις τοὺς ἀπὸ τὸν ὑπόκοσμο, τοὺς χαμένους, τοὺς ξεπεσμένους μικροαστοὺς καὶ πίσω ἀπὸ αὐτοὺς κρύβονται οἱ πραγματικοὶ ὁργανωτές. Στὸ τόπο μας καὶ στὶς ἐξαρτώμενες χῶρες γεννῆτρα τάξη αὐτῶν τῶν δυνάμεων εἶναι ἡ ξενόδουλη Κεφαλαιοκρατικὴ Τάξη. Εἶναι αὐτὸ τὸ φαινόμενο παγκόσμιο, μὲ φόντα οἰκονομικά, στρατιωτικά, καὶ ὁργανωτικά πὺ πηγάζουν μέσα ἀπὸ τὶς παγκόσμιες δυνάμεις τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ.

Εἶναι αὐτὲς οἱ δυνάμεις μὲ αὐτὴ τὴ καταγωγὴ καὶ μὲ αὐτὴ τὴν ὑποστήριξη, πὺ ἔκαμαν τὸ πραξικόπημα στὸ τόπο μας. Ὁ Λαὸς μας ξέρει, πὺς αὐτὲς οἱ δυνάμεις δὲν αὐτοδιαλύονται, δὲν ἀπογοητεύονται, δὲν παραιτοῦνται, ἐφ' ὅσο ὑπάρχει ἡ τάξη καὶ ἡ τάση πὺ τὶς γεννᾶ θὰ ὑπάρχουν πάντα. Οἱ μερικὲς ἡττες τοὺς τὶς διδάσκουν. Κάτω ἀπὸ τὴ καθοδήγηση τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ προσαρμόζονται, ἀνασυντάσσονται, καραδοκοῦν καὶ χτυποῦν ξανά καὶ ξανά.

Ὁ Λαὸς μας νοιώθει πὺς βρισκούμαστε μπροστὰ σ' ἓνα σκληρὸ καὶ μακρόχρονο ἀντι-ιμπεριαλιστικὸ ἀγῶνα. Χρειαζόμαστε ὅλες μας τὶς δυνάμεις, μὰ προπάντων χρειαζόμαστε ἓνα ξ ε κ α θ α ρ ι σ μ ἔ ν ο ἀ γ ω ν ι σ τ ι κ ὸ μ ἔ τ ω π ο. Ὁ χαρακτήρας τοῦ ἀγῶνα μας δὲν

ἐπιτρέπει τέτοιες νάρκες ἀνάμεσα μας. Εἶναι γι' αὐτὸ πὺν πρέπει νὰ ξεκαθαρίσει τὸ ἐσωτερικὸ μας μέτωπο. Δὲν κινεῖται ὁ Λαὸς μας ἐναντία σ' αὐτὲς τὶς δυνάμεις ἀπὸ αἰσθημα ἐκδίκησης, μὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ μποῦμε σ' ἓνα παλλαϊκὸ ἀγῶνα ἐναντία σὲ δυνάμεις ἰσχυρὲς, καταχθόνιες. Νὰ ἀνατρέψουμε ἀποφασιστικὰ τὶς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, νὰ σπάσουμε τὴ ραχοκοκκαλιά τους, νὰ τὶς διαλύσουμε, νὰ τοὺς ἀφαιρέσουμε τὴ δυνατότητα νὰ ἀνασυντάσσονται καὶ νὰ ἐξοπλίζονται.

Τὸ Νομοσχέδιο γιὰ «Κάθαρση» δὲν μαρτυρᾷ μιὰ τέτοια πρόθεση. Γιὰ νὰ γίνη κάτι τέτοιο χρειάζεται ἓνα ἄλλο Νομοσχέδιο, πὺν νὰ κωδικοποιεῖ τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀγῶνα, τὴν ἐπιταγὴ τοῦ Λαοῦ. Βασικὲς του πρόνοιες πρέπει νὰναι τὸ στιγμάτισμα τοῦ προαξιοκλήματος, τὸ στιγμάτισμα τῶν Φασιστικῶν Πραχτορικῶν δυνάμεων. Τὸ ξεσκέπασμα τῆς γεννήτρας τάξης αὐτῶν τῶν δυνάμεων, τὴν ἀποκάλυψη μπροστὰ στὸ Λαὸ καὶ τὴν Ἱστορία, τῆς εὐθύνης τοῦ κάθε ἑνὸς πὺν ὀργάνωσε, προετοίμασε, ἐχτέλεσε ἢ ὑπηρετήσε μὲ ὅποιονδήποτε τρόπο τὸ προαξιοκλήμα. Νὰ δοθῆ ἰδιαιτέρη σημασία στὴν ἐκμηδένιση κάθε δυνατότητας ἀναισύνταξης. Ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς εἶναι καὶ παραμένουν ἀμετανόητοι νὰ περιοριστοῦν ἀποφασιστικὰ σὲ ἀπομονωτήρια καὶ σὲ συνεχῆ παρακολούθηση.

Μιὰ πραγματικὴ Κυβέρνηση πὺν ὑπηρετεῖ τὸ Λαὸ ἔχει ὑποχρέωση νὰ ἀναλογιστεῖ τὶς εὐθύνες της καὶ νὰ μπεῖ ἀποφασιστικὰ στὸ δρόμο τῆς ἐκκαθάρισης, ἀπαραίτησης προϋπόθεσης γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ ἀγῶνα, γιὰ τὸ νικηφόρο του τέρμα.

Εἶναι ἡ Κυβέρνηση μας ἱκανὴ νὰ ὑπηρετήσῃ μὲ αὐτὸ τὸ τρόπο τὸ Λαὸ; Ἐχει, πιστεύουμε, καὶ αὐτὸ τὸ ξέρεῖ ὅλα τὰ περιθώρια καὶ τὴν ὑποστήριξη τοῦ Λαοῦ γιὰ ἓνα ἀποφασιστικὸ χτύπημα, τῶν ἀντιδραστικῶν, τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ ἡ ὅλη πολιτικὴ τοῦ κλάδου Ἑλλάδας, πὺν τὸ Νομοσχέδιο «Κάθαρση», δὲν εἶναι παρὰ μιὰ συνέχεια της, δὲν δείχνουν κάτι τέτοιο. Σὲ τέτοια περίπτωσι τὸ βάρος πέφτει στὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ στὴ βουλή, πὺν πολὺ πρόσφατα ἀνανεωθῆκανε μὲ τὴ ψήφο τοῦ Λαοῦ, ἀφοῦ δώσανε ρητὲς

ὑποσχέσεις γιὰ ἓνα ξεκαθάρισμα, γιὰ ἓνα ἀγῶνα ἀπελευθέρωσης. Εἶναι αὐτὴ τὴ στιγμή στὴ πραχτικὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσης πὺν καλοῦνται νὰ πραγματοποιήσουν τὶς ὑποσχέσεις τους.

Πιστεύουμε πὺς ὁ Λαὸς ὀφείλει νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν πραγματικότητα, ὅτι ἡ Κυβέρνηση δὲν μπορεῖ νὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ μόνῃ της αὐτὸ τὸ ρόλο. Γιὰ τὴ ἴδια ἀνήκει καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν Κεφαλαιοκρατικὴ Τάξη, πὺν εἶναι δεμένη μὲ τὸ ξένο Κεφάλαιο. Ἡ δὲ πολιτικὴ ἡγεσία πὺν χρόνια τώρα ὑπηρετεῖ τὴ γραμμὴ τῆς Κεφαλαιοκρατίας θὰ παραμείνῃ σ' αὐτὴ τὴ θέση, ἐὰν δὲν δεχτεῖ μιὰ τρομαχτικὴ πίεση μέσα ἀπὸ μιὰ ἀποφασιστικὴ πάλῃ τῶν μαζῶν.

Πάνω ἀπ' ὅλα καλοῦμαστε σὰ Λαὸς νὰ συνειδητοποιήσουμε, πὺς τὴν μόνῃ ἐγγύηση γιὰ τὸ τσάκκισμα τῶν Φασιστικῶν δυνάμεων ἀποτελεῖ ἡ συσπείρωση, ἡ ὀργάνωση τοῦ Λαοῦ σ' ἓνα Λαϊκὸ Ἀντιιμπεριαλιστικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο Πάλης, πὺν μαζί μὲ τὴν ὀργάνωση τοῦ ἀγῶνα θὰ ὀργανώσῃ τὴν ἐπαγρύπνηση γιὰ τὸ συνεχῆ χτύπημα καὶ τὴν ἐξουδετέρωση τῶν Φασιστικῶν δυνάμεων μὲ ὅποιονδήποτε μορφή. Ὁ Λαὸς ξέρεῖ ἓνα - ἓνα αὐτοὺς πὺν πῆραν μέρος στὸ προαξιοκλήμα. Ξέρεῖ γιὰ τὸν καθένα τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης του, ξέρεῖ ποιὸς ἀπὸ αὐτοὺς μετανοίωσε καὶ ἀποστρέφεται αὐτὴ τὴ πορεία. Ξέρεῖ ποιὸς μπορεῖ καὶ περιμένῃ νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτὸ τὸ ἐλεηνὸ ἔργο. Ἀκόμα ξέρεῖ ποιὸι γενιοῦνται, σὰν συνεχιστὲς τοῦ ἀθλίου τούτου ρόλου.

Ὁ Λαὸς σὰν ἡ μόνῃ κυρίαρχη δύναμη πρέπει νὰ παίξῃ τὸ ρόλο πὺν τοῦ ἐπιβάλλῃ ἡ ἱστορικὴ ἀνάγκη. Νὰ κινηθοῦμε ὀργανωμένα πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις καὶ νὰ στήσουμε ἐκείνους τοὺς Νόμους πὺν νὰ ἐγγυοῦνται ἓνα πραγματικὸ ξεκαθάρισμα καὶ ὄχι μιὰ κάποια «Κάθαρση» τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Ἐνα πραγματικὸ ξεκαθάρισμα πὺν νὰ ἐγγυᾶται ἓνα ἀγῶνα ἀποφασιστικὸ, χωρὶς ἐσωτερικὰ χάσματα καὶ κινδύνους γιὰ μιὰ Νίκη, γιὰ πραγματικὴ ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ

Πολύς λόγος γίνεται τὸν τελευταῖο καιρὸ γιὰ τὴ διεθνοποίηση τοῦ προβλήματος μας, σὰν τὴν μόνη σωστὴ καὶ ἀποδοτικὴ πολιτικὴ πού θ' ἀνοίξει τὸ δρόμο γιὰ τὴ σωστὴ του λύση.

Ἡ τέτοια τοποθέτηση ὑποστηρίζεται ἀπὸ ὅλα τὰ πολιτικὰ Κόμματα, τὴ Βουλὴ, τὸν τύπο καὶ μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς ἀπὸ ὅλες τὶς «ὐπεύθυνες» πλευρές.

Ποιὸ ὅμως νόημα δίνουν στὴ γραμμὴ τῆς διεθνοποίησης καὶ ποιὰ συνέπεια ὑπάρχει στὴν ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβέρνησης καὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων πού τὴν ὑποστηρίζουν.

Ἀπὸ ὅλες τὶς ἐπίσημες πλευρές, Κυβέρνηση καὶ Κόμματα, ἡ διεθνοποίηση τοποθετεῖται στὸ νὰ διατηρεῖται πάντα τὸ πρόβλημά μας στὰ πλαίσια τοῦ ΟΗΕ, νὰ ὀργανωθεῖ πλατιά διεθνῆς σύσκεψη στὰ πλαίσια τοῦ ΟΗΕ, ἐπὶ Κυβερνητικοῦ ἐπιπέδου, μὲ τὴ συμμετοχὴ ὅλων τῶν μονίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν (Κύπρου, Ἑλλάδος, Τουρκίας) καθὼς καὶ ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὸν ἀδέσμευτο κόσμο. Νὰ ἐπισκευφετῆ τὴν Κύπρου κλιμάκιο τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας γιὰ νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ τὴν πραγματικότητα. Ὑποβάλλονται ἐπίσης διαφορὲς ἄλλες εἰσηγήσεις καὶ μέτρα πού τείνουν νὰ ὑψώσουν τὴν ἀνάγκη νὰ κρατεῖται κινητοποιημένο τὸ ἐπίσημο παγκόσμιο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ πρόβλημά μας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ σωστὴ διεθνοποίηση τοῦ προβλήματος;

Μιὰ τέτοια πολιτικὴ τοποθέτηση τῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ μας καὶ γενικὰ τῶν λαῶν πού ἀγωνίζονται γιὰ τὴ Λευτεριά τους, εἶναι παιδαριώδης καὶ ἐμφανίζει, τὸ λιγώτερο, μιὰ πέρα γιὰ πέρα ἀνίκανη πολιτικὴ ἡγεσία ἢ μιὰ ἡγεσία πού ὑποτάσσεται καὶ ὑπηρετεῖ ὄχι τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, μὰ ξένα συμφέροντα πού ἀντιστρατεύονται τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Δὲν εἶναι καθόλου δύσκολο νὰ δεῖ κανεὶς, εἴτε αὐτὸς εἶναι ὑπεύθυνος πολιτικός ἢ ἀπλὸς πολίτης αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ὅτι ἡ διεθνῆς θέση ἑνὸς προβλήματος καθορίζεται ὄχι ἀπὸ τὸ πόσοι καὶ ποιοὶ

ἐνδιαφέρονται γι' αὐτὸ τὸ πρόβλημα, ὄχι ἀπὸ τὸ πόσοι καὶ ποιοὶ παίρνουν μέρος σὲ συσκέψεις καὶ συνδιασκέψεις πού ἀφοροῦν αὐτὸ τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ καθορίζεται ἀπὸ τὸ χαραχτῆρα καὶ μόνο αὐτοῦ τοῦ προβλήματος.

Ποιὸς εἶναι ὁ χαραχτῆρας τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος;

Εἶναι ὀλοφάνερο πὼς τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα εἶναι καθαρὰ πρόβλημα ἐπιδρομῆς καὶ κατάχτησης. Μιὰ ἰσχυρὴ δύναμη, ἡ Τουρκία τῶν 35 ἑκατομμυρίων, ἐπετέθηκε στρατιωτικὰ ἐνάντια στὴν ἀνίσχυρη Κύπρο τῶν 600 χιλιάδων καὶ μὲ στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις κατὰχτησε τὸ 40% τοῦ ἐδάφους τῆς. Σκότωσε, κατὰστρεψε, βίασε, οἰκιοποιήθηκε περιουσίες καὶ κρατεῖ αὐτὸ τὸ ἔδαφος, ἀφοῦ πρῶτα ἔδιωξε τὸν πληθυσμὸ ἀπὸ τὸν τόπο του καὶ κουβάλησε πληθυσμὸ ἀπὸ τὴν Τουρκία.

Γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο τῆς κάθε χώρας, μεγάλης ἢ μικρῆς, αὐτὴ ἡ πράξη ἐγείρει τὸ ἐρώτημα. Ποιὰ καὶ πόση ἀσφάλεια ὑπάρχει γιὰ κάθε ἄνθρωπο καὶ γιὰ κάθε λαὸ, ἂν ἐπιτραπεῖ στοὺς ἰσχυροὺς νὰ κινοῦν τὴν στρατιωτικὴ τους ἰσχὺν γιὰ νὰ καταχτοῦν ὅποιοδήποτε λαὸ πού δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ ἀντισταθεῖ στὶς ὀρέξεις τους;

Εἶναι λοιπὸν τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιδρομῆς καὶ κατάχτησης, στὴ σύγχρονη ἀνθρωπότητα, κοινὸ πρόβλημα γιὰ ὅλους τοὺς λαοὺς. Νὰ λοιπὸν γιὰ τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα ἀπὸ τὸ χαραχτῆρα του ἀποτελεῖ κοινὸ πρόβλημα. Εἶναι αὐτὸς ὁ χαραχτῆρας τοῦ προβλήματος μας πού θάζει τὸν καθένα μπροστὰ στὸ χρέος τῆς καταδίκης καὶ τῆς ἀνατροπῆς κάθε ἐπιδρομικῆς καὶ καταχτητικῆς ἐνέργειας.

Ἄν ὁ λαὸς μας δοκιμάζετε, κάτω ἀπὸ μιὰ βάρβαρη κατάχτηση, οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοί, οἱ Κυβερνήσεις, οἱ λαοί, τὰ κινήματα, οἱ ὀργανώσεις, δοκιμάζονται μπροστὰ στὶς ἀρχές καὶ τὶς ἠθικὲς ἀξίες πού ἐγείρει ὁ χαραχτῆρας τοῦ προβλήματος μας.

Εἶναι ξεκάθαρο τὸ χρέος πού ἐγείρεται μπροστὰ σ' ὅλους αὐτοὺς:

—Νὰ καταδικάσουν ἀπερίφραστα τὴν ἐπιδρομὴ καὶ τὴν κατάχτηση, σὰν πρά-

ξη πού θίγει όλους τους λαούς.

—Νά καλέσουν τὸν ἐπιδρομέα, τὴν Τουρκία, χωρὶς περιστροφές, σὲ καθορισμένη προθεσμία, νὰ ἐγκαταλείψει, χωρὶς ὄρους, χωρὶς ὀφελήματα τὴν Κύπρο.

—Νά καλέσουν τὸν ἐπιδρομέα νὰ ἐπιστρέψει καὶ νὰ ἀποκαταστήσει τὰ σπίτια καὶ τὶς περιουσίες πού οἰκοποιήθηκε καὶ νὰ πληρώσει πολεμικὲς ἀποζημιώσεις, γιὰ νὰ μπορέσει ὁ λαός, Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι, νὰ μπουῦν τὸ ταχύτερο στὸν κανονικὸ ρυθμὸ ζωῆς καὶ ἀνάπτυξης.

—Ἀκόμα νὰ κληθοῦν ὅλα τὰ ξένα στρατεύματα καὶ οἱ στρατιωτικὲς βάσεις πού βρίσκονται στὴν Κύπρο, νὰ διαλυθοῦν καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ νησί.

—Ὁ Ο.Η.Ε., οἱ Κυβερνήσεις καὶ οἱ λαοὶ νὰ πάρουν ὅλα τὰ πρακτικὰ μέτρα ἐναντίον τὸν ἐπιδρομέα νὰ ἐγκαταλείψει τὸ θῦμα του.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πλαίσιο τῆς διεθνοῦς θέσης τοῦ προβλήματος μας καὶ ἐδῶ βρίσκεται ἡ σωστὴ διεθνοποίησή του. Αὐτὴ ὅμως ἢ διεθνοποιήθη ἐπιβάλλει μιὰ σωστὴ ἀγωνιστικὴ πολιτικὴ. Μόνο ἡ ἀποφασιστικὴ, ἢ μαζικὴ, ἢ ὀλόπλευρη πάλη τοῦ λαοῦ μας, μπορεῖ νὰ ὑψώνει διαρκῶς μπροστὰ στοὺς λαούς, τὶς Κυβερνήσεις καὶ τοὺς ὀργανισμοὺς, τὸ σωστὸ ἀντίκρουσμα τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τῆς κατάκτησης.

Τὸ δυνάμωμα τῆς διεθνοποίησης τοῦ προβλήματός μας, βρίσκεται στὸ σωστὸ ἀνέβασμα τοῦ ἀγῶνα ἐναντίον τὸν κατακτητὴ καὶ τ' ἀφεντικά του. Αὐτὸς ὁ ἀγῶνας εἶναι ἀγῶνας τῶν μαζῶν καὶ ὄχι τῶν ἐφημερίδων, τῶν ὀμιλιῶν, τῶν δηλώσεων καὶ τῆς διπλωματίας. Ἡ διπλωματία, οἱ δηλώσεις καὶ οἱ ἐφημερίδες ὀφείλουν νὰ ὑπηρετοῦν τὸν ἀγῶνα. Καὶ θὰ τὸν ὑπηρετοῦν σωστὰ μονάχα ὅταν προβάλλουν τὸν διεθνή χαρακτήρα τοῦ προβλήματος. Νά καταδικαστεῖ ὁ ἐπιδρομέας, νὰ φύγουν τὰ κατακτητικὰ καὶ ὅλα τὰ ξένα στρατεύματα, νὰ ἀποκατασταθεῖ στὰ σπίτια τοῦ ὁ λαός, Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι. Αὐτὸ καὶ μόνο αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα.

Οἱ μανούβρες καὶ οἱ διπλωματικοὶ ἐλιγμοὶ, μέσα στὰ ἀντιμαχόμενα συμφέροντα τῶν μεγάλων, γιὰ τὴν ἐξασφάλι-

ση, τὰ χατες, ὑποστήριξης, δὲν ὀδηγοῦν παρὰ στὴν ὑπόσκαψη τῆς οὐσίας τῆς ὑπόθεσης μας καὶ σ' ἓνα σωρὸ συμβιβασμοὺς μὲ τοὺς κατακτητὲς καὶ γενικώτερα μὲ τὶς ἱμπεριαλιστικὲς δυνάμεις καὶ τὰ ἱμπεριαλιστικὰ σχέδια ἐναντίον τοῦ λαοῦ μας καὶ τοὺς λαοὺς τῆς περιοχῆς.

Ἔπαρχει ἡ ἀποψη πὼς «δὲν μπορούμε νὰ μᾶςτε ρομαντικοί». Πὼς «ὀφείλουμε νὰ κινούμεστε μέσα στὴν πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς μας». «Ζοῦμε τὴν ἐποχὴ τῶν ὑπερδυνάμεων καὶ τῶν στρατιωτικοπολιτικῶν συνασπισμῶν». «ὀφείλουμε, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη αὐτὴ τὴν πραγματικότητά, νὰ κινούμεστε πάντα ἔχοντας ὑπ' ὄψη τὶς τάσεις καὶ τὶς δυνατότητες ἀντικρούσματος τῶν προβλημάτων ἀπὸ τὴν ὑψηλὴ πολιτικὴ αὐτῶν τῶν δυνάμεων, ἢ πιὸ ἀπλά, τὸ πολιτικὸ κλίμα τῆς ἐποχῆς ἔτσι πὼς νὰ μὴν ἀπομονωθοῦμε».

Αὐτὴ ἡ ἀποψη ἐπικρατεῖ στὴ σκέψη τῆς Κυβέρνησης καὶ τῆς ἡγεσίας τῶν Κομμάτων, καὶ ἐκφράζεται μὲ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβέρνησης. Μιὰ πολιτικὴ πού εἶναι γεμάτη ἀντιφάσεις, ἀσυνέπειες, σὲ σημεῖο πού νὰ καταστῆ ἀναξιόπιστη καὶ συνελπῶς καταστρεπτικὴ γιὰ τὴν ὑπόθεσή μας. Πολιτικὴ πού ὑπηρετεῖ τὰ ἱμπεριαλιστικὰ συμφέροντα. Ἔτσι, τονίστηκε μερικὲς φορές στὸν Ο.Η.Ε. καὶ σὲ ἄλλες συνδιασκέψεις, ὅτι τὸ πρόβλημά μας εἶναι πρόβλημα ἐπιδρομῆς καὶ κατάκτησης, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐπιδιώκουμε καὶ μπαίνουμε σὲ τὰ χατες ἐνδοκυπριακὲς διαπραγματεύσεις, γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ πρόβλημα, κάτω ἀπὸ τὴ σκιά τῶν 40 χιλιάδων λογγῶν τῶν κατακτητικῶν δυνάμεων καὶ μὲ τοὺς γκαουλαίντερος τοῦ κατακτητῆ.

Παρὰ τὸ ναυάγιο μιᾶς σειρᾶς τέτοιων διαπραγματεύσεων, ἐξακολουθοῦμε μὲ δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους, τοῦ ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ἡγετῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων, νὰ τονίζουμε τὴν πρόθεσή μας νὰ διαπραγματευτοῦμε καὶ πὼς εἴμαστε ἔτοιμοι γιὰ συμβιβασμό, φτάνει νὰ πούν οἱ κατακτητὲς πόσο ἔδαφος τοῦ νησιοῦ μας θέλουν νὰ κρατήσουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους, βέβαια μέσω τῶν πραχτόρων τους, σὰν Τουρκοκυπριακὸ κράτος.

Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ἀνατινάσσει τὴ διεθνοποίηση τοῦ προβλήματός μας γιὰ τὴν

δικαιώνει τὴ θέσιν τοῦ ἐπιδρομέα ὅτι πρέπει νὰ λυθῆι τὸ ἐσωτερικὸ πρόβλημα, πὺ ὅπως τὸ παρουσιάζει εἶναι πρόβλημα ἐπιβίωσης τῆς τουρκοκυπριακῆς κοινότητος, πὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸν μόνον λόγον πὺ ἔφερε τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα στὴν Κύπρον, καὶ ἐπομένως εἶναι ἀπαράιτη ἡ λύσις του γιὰ νὰ φύγουν.

Αὐτὴ ἡ ἀντιφατικὴ πολιτικὴ, πὺ στὴ τελευταία ἀνάλυσι, χτυπᾷ αὐτὴ τούτῃ τὴν ὑπόθεσίν μας καὶ δικαιώνει τὰ σχέδια τοῦ ἐπιδρομέα, καὶ γενικώτερα τῶν δυνάμεων πὺ τὸν κινοῦν, πρέπει νὰ ἐγκυβερνηθῆι ἀμέσως.

Τὸ ἐσωτερικὸ πρόβλημα εἶναι πρόβλημα καθαρὰ καὶ μόνον τοῦ λαοῦ μας. Ἡ εἰρηρικὴ συμβίωσις καὶ ἀνάπτυξις τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων τῆς Κύπρου, σὰν ἑνὸς ἐνιαίου λαοῦ, εἶναι ὑπόθεσις αὐτοῦ τοῦ λαοῦ καὶ κανένας δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνει μὲ τὴ στρατιωτικὴ του ἰσχὺ γιὰ νὰ ρυθμίζει τὰ πράγματα. Ἄλλοτε ἕνα τέτοιο πρόβλημα ἦταν ἀνύπαρκτον ἢ ποτὲ δὲν ἀποτέλεσε κυρίαρχη ἀντίθεσις. Εἶναι ἡ ἐπέμβασις τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ πὺ τὸ δημιούργησε καὶ πὺ τὸ ἀνέβασε, μὲ τοὺς πράχτορες του καὶ ἀπὸ τὴς δυὸ πλευρῆς, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ εὐκαιρίας ἐπέμβασις.

Ἄλοῖμονο ἀν ἐπιτραπῆι ἡ στρατιωτικὴ ἐπέμβασις ξένων χωρῶν γιὰ τὴ λύσις ἐσωτερικῶν προβλημάτων ἄλλων χωρῶν.

Ἡ καλὴ θέλησις γιὰ τὴ λύσις τοῦ ἐσωτερικοῦ προβλήματος, δὲν ἀποτελεῖ λόγον γιὰ τὴν ἐγκατάλειψιν ἢ τὴν ἀμβλυνσιν ἔστω τοῦ διεθνοῦς χαραχτῆρα τοῦ προβλήματός μας.

Ἡ μυωπικὴ, ἡ ἀχαραχτήριστη πολιτικὴ τοῦ συμβιβασμοῦ, εἶναι ἀπλῶς ἕνα ἀποτέλεσμα μιᾶς πολιτικῆς ἀνικανότητος; Μάλιστα, εἶναι πρόβλημα πολιτικῆς ἀνικανότητος, ὄχι ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἀτόμων, ἀλλὰ ἀνικανότητος μιᾶς τάξεως πὺ βρίσκεται στὴν ἡγεσίαν τοῦ Κυπριακοῦ κράτους. Πηγὴ αὐτῆς τῆς ἀνικανότητος εἶναι ἡ ἐξάρτησις τῆς τάξεως αὐτῆς ἀπὸ τὸ ξένο κεφάλαιον, πρᾶγμα πὺ τὴν δένει, τὴν κάνει ὑποταχτικὴ καὶ ὑπηρέτη τῶν ξένων συμφερόντων.

Εἶναι γι' αὐτὸ πὺ ἡ ἡγεσίαν τοῦ Κυπριακοῦ κράτους, σὰν Κυβέρνησις, σὰν Βουλὴ, σὰν ἡγεσίαις κομμάτων, δὲν μποροῦν νὰ διανοηθῶν μιὰ πάλιν τοῦ λαοῦ,

γιὰ τὸ διώξιμον τοῦ καταχτητῆ. Τὴν ἀπελευθέρωσιν τὴν βλέπουν μόνον μέσα ἀπὸ τοὺς συμβιβασμοὺς πὺ μποροῦν νὰ ἐπιτευχθῶν ἀπὸ τὴ θέσιν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν στρατιωτικοπολιτικῶν συσπισμῶν τῆς ἐποχῆς μας.

Αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀντιλαϊκὴ, ἀντεθνικὴ θέσις, μιὰ θέσις πὺ εἶναι ἔξω καὶ ἀντίθετη μὲ τὴς ἀρχῆς καὶ τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῆς διεθνοποίησης τοῦ προβλήματός μας.

Ὁ λαὸς μας συνειδητοποιεῖ, πὺ οἱ μεγάλες δυνάμεις καὶ οἱ στρατιωτικοπολιτικοὶ συσπισμοὶ πὺ τὴς περιστοιχίζουσι, εἶναι οἱ δυνάμεις τῆς ἐξάρτησις τῶν λαῶν καὶ σὰν τέτοιαι θέλουσι νὰ διατηρήσῃν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπέμβασις στὰ ἐσωτερικὰ τῶν ἄλλων λαῶν. Εἶναι οἱ δυνάμεις πὺ πραγματοποιήσαν τὴν ἀνοιχτὴ ἐπέμβασις στὴν Κορέαν, στὸ Βιετνάμ, στὴν Καμπούδιαν, στὸ Λαὸς, στὸ Λίβανον, στὴν Οὐγγαρίαν, στὴ Τσεχοσλοβακίαν, στὴν Κούβαν, στὴν Ἀγκόλαν καὶ ἔμμεσα σὲ μιὰ σειρὰ ἄλλων χωρῶν μὲ φασιστικὰ πραξικοπήματα καὶ δικτατορικῆς χροῦντες.

Πὺ αὐτῆς οἱ δυνάμεις θὰ ἀφήσῃν τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα νὰ ἐξελιχθῆι σωστὰ στὸ διεθνὴ του χαραχτῆρα; Δὲν εἶναι ἐνδειχτικὸν τὸ γεγονός ὅτι δὲν καταδίκασαν ὡς σήμερον ἀπερίφραστα τὴν Τουρκικὴν ἐισβολὴν καὶ δὲν κάλεσαν ποτὲ τὴν Τουρκίαν νὰ ἀποσύρῃ τὴς καταχτητικῆς τῆς δυνάμεις ἀπὸ τὴν Κύπρον; Ἀκόμα τὸ γεγονός ὅτι πάντα ἐξισώνουσι τὸν ἐπιδρομέαν μὲ τὸ θῦμα καὶ ἀνεβάζουσι τὸ ἐσωτερικὸ πρόβλημα πάνω ἀπὸ τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιδρομῆς, δικαιώνοντα ἔτσι τὴν ἐπιδρομὴν;

Καιρὸς νὰ σταματήσῃ ἡ ἀντιφατικὴ, ἡ ἐρροφρόδιτη πολιτικὴ. Καιρὸς νὰ ἀπελευθερωθῶμε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν μεγάλων. Καιρὸς νὰ στρέψῃμε τὴν προσοχὴν μας στὴς διεθνεῖς δυνάμεις τῆς λευτεριᾶς, τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς αὐτοτέλειας τῶν λαῶν. Καὶ αὐτῆς οἱ δυνάμεις δὲν εἶναι οἱ Κυβερνήσεις, μὰ οἱ λαοὶ πὺ ἐξαρτοῦν, πὺ στηρίζουσι τὴς Κυβερνήσεις.

—Νὰ ὑψώσῃμε τὸν διεθνὴ χαραχτῆρα τοῦ προβλήματός μας. Γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸν νὰ ὀργανώσῃμε τὴς λαϊκῆς δυνάμεις σὲ μιὰ μεθοδικὴ πάλιν.

—Ἡ ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ, μὲ ὅλα τὰ ὄργανα τῆς Κυβέρνησις, Βουλῆς, Κόμ-

ματα, οργανώσεις, να τεθεί στη ξεκαθαρισμένη θέση:

α) Να καταδικάσουν απερίφραστα την επιδρομή και την κατάκτηση, σαν πράξη που θίγει όλους τους λαούς.

β) Να καλέσουν τον επιδρομέα, την Τουρκία, χωρίς περιστροφές, σε καθορισμένη προθεσμία, να εγκαταλείψει, χωρίς όρους, χωρίς όφελήματα την Κύπρο.

γ) Να καλέσουν τον επιδρομέα να επιστρέψει και να αποκαταστήσει τα σπίτια και τις περιουσίες που οικιοποιήθηκε και να πληρώσει πολεμικές αποζημιώσεις, για να μπορέσει ο λαός, Έλληνες και Τούρκοι, να μπουν το ταχύτερο στον κανονικό ρυθμό ζωής και ανάπτυξης.

δ) 'Ακόμα να κληθούν όλα τα ξένα στρατεύματα και οι στρατιωτικές βάσεις που βρίσκονται στην Κύπρο, να διαλυθούν και να εγκαταλείψουν το νησί.

ε) 'Ο Ο.Η.Ε., οι Κυβερνήσεις και οι λαοί να πάρουν όλα τα πρακτικά μέτρα ενάντια στον επιδρομέα να εγκαταλείψει το θύμα του.

— Διαπραγματεύσεις είμαστε έτοιμοι να κάνουμε μόνο για την εφαρμογή αυτών των αρχών. Με τους κατακτητές ή με τους βαλτούς τους τίποτε άλλο δεν διαπραγματευόμαστε.

Για το έσωτερικό πρόβλημα:

— Θα διαπραγματευτούμε με αντιπροσώπους των Τουρκοκυπρίων όχι τους γκαουλάιντες του κατακτητικού στρατού, που αμφισβητούμε την αντιπροσωπευτικότητά τους, γιατί δεν εκπροσωπούν τον Τουρκοκυπριακό λαό, μα τον Τούρικο στρατό, κάτω από τη σκιά του οποίου έξελέγησαν.

— Θα αναγνωρίσουμε τους αντιπροσώπους που θα εκλεγούν σε ελεύθερες εκλογές, χωρίς οποιαδήποτε στρατιωτική κατοχή και βία.

— Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να υποβάλουμε σε καμιά μεριά τις απόψεις μας για έγκριση, έχτος από τον Κυπριακό λαό. Μα πρόθυμοι δηλώνουμε μπροστά σ' όλο τον κόσμο, πώς σεβόμαστε και είμαστε πρόθυμοι να εφαρμόσουμε τις αρχές του Ο.Η.Ε., για τα ανθρώπινα δικαιώματα τα οποία αποτελούν την καλύτερη βάση για τη λύση οποιουδήποτε έσωτερικού προβλήματος.

Σε μιιά τέτοια πολιτική ξεκαθαρισμένη, να σταθούμε αγωνιστικά, μεθοδικά και αποφασιστικά.

Είναι βέβαιο πώς μιιά τέτοια πολιτική θα συγκεντρώσει την υποστήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας των λαών όλου του κόσμου και θα αποτελέσει την καλύτερη συμβολή στη σωστή και ταχύτερη λύση του προβλήματός μας.

ΤΟ Κ.Κ. ΚΥΠΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Σ. ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΝΓΚ

Με την αναγγελία του θανάτου του σ. Μάο Τσέ Τούνγκ ή Κεντρ. Γραμματεία του Κ.Κ.Κ. έστειλε στην πρεσβεία της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στη Λευκωσία το πιο κάτω συλλυπητήριο τηλεγράφημα:

«Το Κ. Κ. Κύπρου εκφράζει θερμά συντροφικά συλλυπητήρια στο Κ. Κ. Κίνας και στον Κινεζικό λαό για τον θάνατο του μεγάλου επαναστάτη συντρόφου Μάο Τσέ Τούνγκ».

Στή συνέχεια συγκαλέστηκε και συνεδρίασε έχταχτα στις 12.9.76 ή Κ.Ε. του Κόμματος, ή όποια άφου άκουσε εισήγηση του Γ. Γ. έγκρινε ψήφισμα προς την Κ.Ε. του Κ. Κ. Κίνας και έξουσιοδότησε την Κεντρ. Γραμματεία να το διαβιάσει μέσω της Κινεζικής Πρεσβείας στην Λευκωσία και να ύπογράψει το βιβλίο των συλλυπητηρίων.

Η Κεντρ. Γραμματεία επισκέφτηκε τη πρεσβεία της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στη Λευκωσία στις 14.9.76 για την εκπλήρωση των αποφάσεων της Κ.Ε. του Κόμματος.

Το περιεχόμενο του ψηφίσματος είναι το πιο κάτω:

Προς την Κεντρικήν Έπιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας
Φ/δ. Πρεσβείας

Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας
Λ ε υ κ ω σ ί α .

Σήμερα 12 Σεπτέμβρη 1976 συγκλήθηκε και συνήλθε έχταχτα ή Κεντρική Έπιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος Κύπρου με θέμα «Ο θάνατος του σ. Μάο Τσέ Τούνγκ».

Στή συνεδρία ή Γ. Γραμματέας κατάθεσε την ανακοίνωση για τον θάνατο του συν. Μάο Τσέ Τούνγκ.

Για τη ζωή και το έργο του μεγάλου σ. Μάο Τσέ Τούνγκ κατάθεσε εισήγηση ή

Γ.Γ. του Κόμματος. Ύστερα από συζήτηση ή Κ.Ε. όμόφωνα έγκρινε το πιο κάτω ψήφισμα και έξουσιοδοτεί την Κεντρική Γραμματεία να το διαβιάσει στην Κ.Ε. του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας δια μέσου της Πρεσβείας της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στη Κύπρο.

1. Ο θάνατος του σ. Μάο Τσέ Τούνγκ είναι μια βαριά άπώλεια για τον Κινεζικό λαό, για το παγκόσμιο εργατικό κίνημα, για τα λαϊκά άπελευθερωτικά κινήματα και για τους κομμουνιστές όλου του κόσμου.
2. Θεωρεί ότι το έργο και οι άγώνες του σ. Μάο Τσέ Τούνγκ τον κατατάσσουν ανάμεσα στους μεγάλους κομμουνιστές επαναστάτες, που με την τεράστια προσφορά τους βοήθησαν στην ανάπτυξη του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος.
3. Ο σ. Μάο Τσέ Τούνγκ σε όλη τη μακρόχρονη ζωή του και δράση του στο Κ.Κ. Κίνας έφάρμοσε πιστά τις αρχές του Μαρξισμού — Λενινισμού, κρατώντας ψηλά την σημαία της επανάστασης.
4. Ύπηρξε ένας από τους βασικούς συντελεστές της δημιουργίας του ενιαίου αντιγιαπωνέζικου αντιιμπεριαλιστικού μετώπου, χτυπώντας τον δεξιό και άριστερό άποροτουισμό μέσα στο Κ.Κ. Κίνας.
5. Μετά την άπελευθέρωση ύπηρξε ένας από τους βασικούς θεμελιωτές της δικτατορίας του προλεταριάτου και της συμμετοχής των μαζών στη χάραξη της γραμμής και στο χτύπημα του ταξικού έχθρου.
6. Ξεσκέπασε και άγωνίστηκε ενάντια στους ρεβιζιονιστές και στην άναθεώρηση του Μαρξισμού—Λενινισμού.
7. Θεωρεί την μεγάλη πολιτιστική επανάσταση, που έμπνευστής της και κα-

θοδηγητής της ήταν ο σ. Μάο Τσέ Τούνγκ, σαν το ισχυρότερο όπλο της δικτατορίας του προλεταριάτου για το τσάκκισμα του ταξικού έχθρου, του ρεβιζιονισμού και για τη σωστή οικοδόμηση του σοσιαλισμού.

8. Θεωρεί το θεωρητικό έργο του σ. Μάο Τσέ Τούνγκ σαν μια ανεχτίμητη προσφορά από την οποία οι Κομμουνιστές όλου του κόσμου και ιδιαίτερα ο Κινέζικος λαός θα άντλούν ανεξάντλητη πείρα και διδάγματα στους αγώνες τους.

Ο σ. Μάο Τσέ Τούνγκ θα μείνει για πάντα αθάνατος και τιμημένος μέσα στις καρδιές των προλεταρίων, των επαναστατών, των κομμουνιστών και των αγωνιζομένων λαών όλου του κόσμου.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου πιστεύει πως η εργατική τάξη της Κίνας, με επικεφαλής το Κόμμα της και όλος ο Κινέζικος λαός, με την τεράστια πείρα των μακρόχρονων αγώνων τους, με την πείρα της οικοδόμησης του σοσιαλισμού και της πολιτιστικής επανάστασης, προχωρώντας στερεά πάνω στις αρχές του Μαρξισμού — Λενινισμού και χτυπώντας όλες τις αντεπαναστατικές τάσεις και παρεκκλήσεις, εφαρμόζοντας συνειδητά την πάλη των δύο γραμμών και τη σωστή λύση των προβλημάτων μέσα στο Κόμμα, παίρνοντας δύναμη και πείρα από το πολύτιμο έργο του σ. Μάο Τσέ Τούνγκ, θα αναπληρώσουν το κενό που αφήνει ο θάνατος του μεγάλου συντρόφου και θα προχωρήσουν σταθερά στην ολοκλήρωση της οικοδόμησης του σοσιαλισμού και της επανάστασης.

Για την Κ.Ε. του Κ.Κ. Κύπρου

Ο Γ. Γραμματέας.

ΕΠΑΦΕΣ ΜΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ Κ.Κ.Κ. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΦΗ ΤΗΣ
ΚΕΝΤΡ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΜΕ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ Ε.Κ.Κ.Ε.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ πῆρε γνώση τῶν ἐπαφῶν τῆς Κεν. Γραμματείας με ἀντιπροσωπεία τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε., πὸν πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὶς 16 Ἰούλη 1976, ὡς τὶς 21 τοῦ ἴδιου μῆνα, ἐγκρίνει τὶς ἐνέργειες τῆς Κεν. Γραμματείας καὶ τὸ ἔγγραφο πὸν παρουσιάστηκε γιὰ τὴν ἐχτίμηση τῶν ἐπαφῶν με τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. Τέλος ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει, ὅτι οἱ σύντροφοι τῆς Κεν. Γραμματείας ἀνταποκρίθηκαν σωστὰ στὶς ἀναγκαιότητες τῶν συζητήσεων.

Τὸ ἔγγραφο πὸν ἐγκρίθηκε εἶναι τὸ πὸν κάτω.

Στὶς 16 τοῦ Ἰούλη 1976, διμελὴς ἀντιπροσωπεία τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἐπισκέφτηκε τὴν Κύπρο καὶ ζήτησε ἐπίσημες ἐπαφές με τὴν Κ.Ε. τοῦ Κόμματος.

Οἱ ἐπαφές ἄρχισαν στὶς 19 τοῦ Ἰούλη. Ἀπὸ μέρος τοῦ Κόμματος ἔκατσαν στὶς συζητήσεις τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Γραμματείας καὶ δύο μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Στόχος τῶν ἐπαφῶν ὅπως δήλωσαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἦταν μιὰ γνωριμία καὶ μιὰ ἐποικοδομητικὴ συζήτηση γιὰ νὰ ἐντοπιστοῦν, καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς, οἱ βάσεις καὶ οἱ προϋποθέσεις (ἂν ὑπῆρχαν) γιὰ μιὰ στενωτέρη ἐπαφή, ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων καὶ πείρας, χρήσιμη καὶ ὀφέλιμη ἀνάμεσα σὲ δυὸ συντροφικὲς Μαρξιστικὲς — Λενινιστικὲς ὁργανώσεις.

Ἀκόμα οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ζήτησαν τὴν μετάβαση στελέχους τοῦ Κόμματος στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ μιλήσει σὲ συγκεντρώσεις πὸν ὁργάνωνε τὸ Ε.Κ.Κ.Ε., με τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπατείου τοῦ προξικιοπῆματος καὶ τῆς τούρκικης εἰσ-

βολῆς. (Αὐτὸ δὲν ἔγινε κατορθωτὸ γιὰ διάφορους λόγους).

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, τόσο στὶς προσωπικὲς συζητήσεις, ὅσο καὶ στὶς ἐπίσημες, τονίσαμε στὴν ἀντιπροσωπεία τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε., ὅτι ἐμεῖς, ὡς Κομμουνιστικὸ Κόμμα, τηροῦμε στάση ἀναμονῆς ἀπέναντι στὶς Μαρξιστικὲς — Λενινιστικὲς ὁργανώσεις στὴν Ἑλλάδα. Παρακολουθοῦμε τὴν πορεία ὄλων, τόσο μέσα ἀπὸ τὰ ἐντυπα τους, ὅσο καὶ τὴν πρακτικὴ τους. Ἐπιθυμοῦμε ἐπαφές καὶ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων με ὄλους, ὅμως δὲν εἴμαστε διατεθημένοι νὰ κάνουμε δεσμούς ἢ νὰ ἐξαρτηθοῦμε ἀπὸ κανένα. Αὐτὸ θὰ γίνεῖ μόνο ὅταν, μέσα ἀπὸ τὴν πρακτικὴ καὶ τὴ σωστὴ πολιτικὴ γραμμὴ, ξεκαθαρίσει στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο ἡ ἐπαναστατικὴ πρωτοπορία τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Οἱ συζητήσεις διάρκεσαν μέχρι τὴν Τρίτη ἄργα τὸ βράδυ. Συνολικὰ συζητήσαμε γύρω στὶς 25 ὥρες, ἱκανὲς νὰ ἐντοπίσουν ὄλα τὰ βασικὰ σημεῖα καὶ νὰ μάθουμε, ἀπὸ πρῶτο χέρι τὶς ἀπόψεις τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. πάνω στὰ διάφορα προβλήματα.

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ἐπὶ ἄνω ἀπὸ συζήτηση πάνω στὴ διαδικασία ἀποφασίστηκε νὰ μιλήσουμε πάνω σὲ δυὸ θέματα:

- 1) Ἡ Παγκόσμια πραγματικότητα.
- 2) Ἡ πραγματικότητα στὸ χῶρο μας.

Ἀπὸ τὴ συζήτηση πρόκυψε οὐσιαστικὰ καὶ τρίτο θέμα. Τὸ θέμα Αἰγυψιο—Κύπρος, τὸ ὁποῖο καὶ συζητήθηκε.

Στὸ κάθε θέμα γινόταν εἰσήγηση καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς καὶ ἀκολουθοῦσαν διευκρινιστικὲς ἐρωτήσεις. Τέλος ἐντοπίζονταν τὰ σημεῖα πὸν συμφωνοῦσαμε, τὰ σημεῖα διαφωνίας καὶ τὰ σημεῖα προβληματισμοῦ, δηλαδὴ ἐκεῖνα γιὰ τὰ ὁποῖα

χρειάζεται ακόμα μελέτη και έρευνα. Οι έπαφές μας έκλεισαν με μιὰ συζήτηση γνωριμίας τῆς πρακτικῆς τοῦ Κόμματος μας καὶ τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε.

Τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ δήλωσαν ὅτι συζητοῦν με πνεῦμα ἰσοτιμίας. Ὅπως δὴποτε ὅμως οἱ συζητήσεις ἔγιναν σὲ πνεῦμα φιλίας καὶ συντροφικότητας.

Πρέπει ἀκόμα νὰ σημειωθεῖ, πὼς εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πὸ ἐπίσημα, σὲ ἀνώτατο ἐπίπεδο μᾶς ἐπισκέφονται σύντροφοι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Αὐτό, ἀναμφίβολα, εἶναι ἓνα θετικώτατο στοιχεῖο ἀπὸ μέρους τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἀξιολογήσουμε σωστά.

Ἡ ὅλη συζήτηση με τὴν ἀντιπροσωπεία τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἔφερε στὸ φῶς ὅλα τὰ σημεῖα διαφοριῶν καὶ συμφωνιῶν, ἀκόμα καὶ ὅλες τὶς ἀδυναμίες, τόσο ἀπὸ μέρους μας, ὅσο καὶ ἀπὸ μέρους τους. (Ἡ ὅλη συζήτηση μαγνητοφωνήθηκε καὶ θὰ παρουσιαστῆ γιὰ μελέτη).

Βρήκαμε νὰ συμφωνοῦμε σὲ πολλὰ σημεῖα, ὅμως καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα προβλήματα χρειάζονται ἀκόμα βαθειὰ μελέτη καὶ ἔρευνα, ἐνῶ ἀποδείχτηκε ἀπὸ τὴ συζήτηση ὅτι ὑπάρχουν διαφορίες καὶ σὲ **θέματα ἀρχῶν**. Γιὰ παράδειγμα, τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. ποιεῖται τὸ Πεντακέφαλο (Μάρξ, Ἐνγκελς, Λένιν, Στάλιν, Μάο) ἐνῶ ἡ δική μας θέση εἶναι ὅτι ἡ φιλοσοφία τοῦ πεντακέφαλου εἶναι λανθασμένη καὶ φτάνει μέχρι τὴν προσωπολατρεία. Ἀντίθετα πρέπει νὰ στεκόμαστε, νὰ μελετοῦμε καὶ νὰ ἐφαρμόζουμε στὴ πράξη τὸν Μαρξισμό — Λενινισμό, χωρὶς νὰ τὸν προσωποποιοῦμε. Αὐτὸ δὲν σημαίνει φυσικὰ ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουμε τὴν τεράστια προσφορά τῶν 5 αὐτῶν μεγάλων κομμουνιστῶν, ὅμως κοντὰ σ' αὐτοὺς εἶναι καὶ ἡ ἐξ ἴσου τεράστια προσφορά ἄλλων μεγάλων ἡγετῶν κομμουνιστῶν, ὅπως ὁ Ἐμβερ Χότζα, ὁ Χὸ Τσι Μίνχ καὶ τῶν ἄλλων, εἶναι οἱ ἀγῶνες καὶ ἡ πρακτικὴ τῶν λαϊκῶν μαζῶν, εἶναι ἡ δράση τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων. Ἡ διαλεκτικὴ μελέτη τῆς Ἱστορίας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ στεκόμαστε σὲ ὀνόματα μ' αὐτὸ τὸν τρόπο.

Βασικὰ σταθήκαμε στὸ θέμα τοῦ Δεύτερου Κόσμου (ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες

τῆς Εὐρώπης) στὸ ὁποῖο ἐντοπίστηκαν πολλὰ σημεῖα διαφορίας ἢ προβληματισμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν σχέσεων στὴν Ἑλλάδα, βρίσκουμε ἐπίσης οὐσιαστικὲς διαφορίες.

Ἄλλη βασικὴ διαφορὰ μας εἶναι ὅτι ἐμεῖς βλέπουμε σὰν βασικὴ ἀντίθεση στὴν παγκόσμια πραγματικότητα, τὴν ἀντίθεση ἰμπεριαλισμοῦ ὄλων τῶν μορφῶν, ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ λαϊκὰ κινήματα, ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἐνῶ ἐκεῖνοι δὲν ἔχουν, ὅπως εἶπαν, καταλήξει στὸ θέμα αὐτό. Ἀπὸ τὴν ὅλη ὅμως ἀντίθεση τῶν προβλημάτων φαίνεται νὰ θέτουν σὰν βασικὴ ἀντίθεση τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν σοσιαλἰμπεριαλισμὸ.

Τέλος, στὸ Κυπριακὸ, ἡ ἐχτίμηση τῶν συντρόφων τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἦταν ἔξω ἀπὸ κάθε πραγματικότητα, ἐξ αἰτίας τῆς ἀγνοίας τους πάνω στὶς ἰδιομορφίες, ἀλλὰ καὶ στὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ Κυπριακοῦ (ταξικὴ διάρθρωση, ἐξάφηση στὸ ξένο κεφάλαιο κ.λ.π.).

Γενικώτερα παρουσιάστηκε μιὰ ριζικὴ διαφορὰ στὸ τρόπο θεώρησης τῶν προβλημάτων. Ἐνῶ ἐμεῖς ἀρχίζουμε τὴ μελέτη τῶν προβλημάτων ἀπὸ τὰ διάφορα οικονομικά, στρατηγικά κλπ. συμφέροντα, οἱ σύντροφοι τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. βλέπουν τὰ προβλήματα βασικὰ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν πολιτικῶν τους ἐκφράσεων καὶ στηρίζονται πολὺ πάνω σὲ λόγους, ἐνέργειες, δηλώσεις κλπ. τῶν πολιτικῶν προσώπων.

Ὁφέλιμο εἶναι τὸ γεγονός ὅτι καὶ ἀπὸ τοὺς συντρόφους τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἔγινε παραδεχτὸ ὅτι τὰ προβλήματα αὐτὰ σηκώνουν συζήτηση καὶ δὲν πρέπει ν' ἀντιμετωπίζονται δογματικά. Οἱ διαφορὲς ἐντοπίστηκαν, τὰ προβλήματα συζητοῦνται κα' ἔτσι ὑπάρχει ἡ δυνατότητα ν' ἀνοίξει ὁ δρόμος τῆς ἀνταλλαγῆς πείρας καὶ ἀπόψεων.

Εἰδικώτερα, τὰ διάφορα θέματα συζήτησης καὶ τὰ διάφορα προβλήματα, χωρίστηκαν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Γραμματεία σὲ τρία μέρη:

- α) Προβλήματα καὶ θέσεις πὸν παρουσιάζεται συμφωνία ἀπόψεων.
- β) Προβλήματα καὶ θέσεις πὸν παρουσιάζεται διαφωνία.

γ) Προβλήματα που ακόμα χρειάζονται συζήτηση και βαθειά μελέτη.

Με βάση αυτό το χωρισμό συντάχθηκε από την Κεντρική Γραμματεία, κωδικοποιημένο έγγραφο το οποίο παραδόθηκε στο Ε.Κ.Κ.Ε. και είναι το πιο κάτω:

ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΑΠΟΨΕΩΝ Κ.Κ.Κ. — Ε.Κ.Κ.Ε. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΑΠΟΨΕΩΝ

— Έλλάδα — Κύπρος είμαστε ένας λαός, έχουμε ένα κοινό άγώνα.

Καθήκον να βρούμε τους πρακτικούς τρόπους έπικριής για να φτάσουμε στην πρακτική υλοποίηση αυτού του χρέους, που θα δώσει την κοινή έπαναστατική πρωτοπορία, το ένα κόμμα.

— Στην έχτιμηση της παγκόσμιας πραγματικότητας συμφωνούμε ότι:

α) Κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα είναι η κεφαλαιοκρατικοποίηση της παραγωγής σε μεγάλη έχταση, που επέβαλε ένα παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας και καθιέρωσε τις μητροπόλεις και τις περιφέρειες, παραγωγής πρώτης κατηγορίας και δεύτερης.

β) Μέσα από αυτό το προτσές εξέλιξης δημιουργήθηκε η καινούργια πραγματικότητα της παραγωγικής, οικονομικής και πολιτικής εξάρτησης.

γ) Αυτή η πραγματικότητα συνοδεύεται από την πλευρά του ιμπεριαλισμού με το χαρακτηριστικό της ήγεμόνευσης, που στοχεύει την παγκόσμια κυριαρχία.

δ) Σήμερα για την παγκόσμια κυριαρχία ανταγωνίζονται ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και ο σοσιαλιμπεριαλισμός.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΣΤΕΡΗ ΑΠΟΨΗ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ

Ο σοσιαλιμπεριαλισμός, σαν η ανερχόμενη και μιὰ νέα μορφή ιμπεριαλιστικής δύναμης, είναι για τους λαούς η πιο επικίνδυνη και πιο απειλητική δύναμη, γιατί φέρνει μέσα της μιὰ νέα μορφή οικονομικής εξάρτησης. Ο σοσιαλιμπεριαλισμός, από την φύση του, οδηγεί σ' ένα καινούργιο παγκόσμιο πόλεμο.

ε) Στην περίοδο της ανάπτυξης του ιμπεριαλισμού, η αστική τάξη που αναπτύχθηκε μέσα απ' αυτό το προτσές, γεννήθηκε και αναπτύχθηκε κάτω από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση και έτσι δεν έχει έθνικό χαρακτήρα. Μέσα από αυτά τα χαρακτηριστικά γεννήθηκαν και ανδρώθηκαν στην αντιιμπεριαλιστική πάλη τα λαϊκά απελευθερωτικά κινήματα, που διακρίνονται σε δυο κατηγορίας. Σ' εκείνα που με ήγεςία την εργατική τάξη στοχεύουν την απελευθέρωση, μέσα από την πραγματική ανεξαρτησία και από την αστική τάξη και σ' εκείνα που είχαν έπικεφαλής την αστική τάξη και που κατά κανόνα οδηγήθηκαν σε συμβιβασμό με τον ιμπεριαλισμό.

Σήμερα, κάτω απ' αυτή την πραγματικότητα τα έθνη θέλουν την απελευθέρωση τους και οι λαοί την έπανασταση.

— Μπαίνει σήμερα έπιταχτική η ανάγκη του συντονισμού της δράσης και της κοινής γραμμής, στη θεωρία και στην πράξη, του παγκόσμιου έπαναστατικού (Μαρξιστικού — Λενινιστικού) κινήματος, σε παγκόσμια και περιφερειακή κλίμακα.

— Μέσα στη σημερινή παγκόσμια πραγματικότητα, ξεχωριστή θέση κατέχει η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και η Άλβανία, οι οποίες χρησιμοποιώντας σωστά την πείρα του διεθνούς έπαναστατικού κινήματος, οικοδομούν με έπιτυχία τον σοσιαλισμό, πράγμα που μεγαλώνει τους κινδύνους μιᾶς ιμπεριαλιστικής έπίθεσης.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟ

1. Ο διαχωρισμός σε τρεις κόσμους.

Ένω συμφωνούμε στην ύπαρξη των τριών κόσμων, παραμένει κάτω από εξέταση το πρόβλημα των αντιθέσεων και των αλληλοεπιδράσεων που διέπει τις σχέσεις μεταξύ τους.

2. Το στάδιο του προτσές της παλινόρθωσης του καπιταλισμού στη Σοβιετική Ένωση και ο καθορισμός της ιμπεριαλιστικής μορφής της Σ.Ε.

3. Ἡ ἀνατροπὴ τοῦ καταμερισμοῦ παραγωγῆς, καὶ συνεπῶς τῆς ἐξάρτησης, περὶ μῆσα ἀπὸ τὴν ἰκανότητα τῆς ἀνάπτυξης ὅλων τῶν τομέων παραγωγῆς, πὺ μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ μόνο μὲ ΕΝΩ-ΣΕΙΣ λαῶν, πὺ θὰ καθοριστοῦν ἀπὸ τὸν γεωγραφικὸ χῶρο, τὴν ἰσόμερη ἀνάπτυξη κλπ.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Παρατηρήθηκε μιὰ διαφορὰ στὸν τρόπο θεώρησης τῶν προβλημάτων.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κύπρου, μελετᾷ τὰ προβλήματα ἔχοντας σὰν γνώμονα τὴν ἀντίθεση: ἐργατικὴ τάξη, λαϊκὰ κινήματα ἀπὸ τὴν μιὰ, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ στρατόπεδο τῆς ἀντίδρασης σὰν σύνολο (ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός, σοσιαλιμπεριαλισμός, ἰμπεριαλισμός, ἀστική τάξη).

Στὴ συνέχεια τὸ Κ.Κ.Κ. πιστεύει πῶς, βασικὴ αἰτία, στὴν προσπάθεια γιὰ παγκόσμια κυριαρχία, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἐξάρτηση καὶ κατάχτηση τῶν χωρῶν, εἶναι τὰ διάφορα οἰκονομικὰ συμφέροντα, ἐνῶ τὰ στρατηγικά, πολιτικά κλπ. συμφέροντα, πὺ τυχόν ἐπιδιώκουν σὲ μιὰ χώρα, ὑπηρετοῦν μὲ τὴν σειρά τους, τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΜΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΠΟΨΕΩΝ

—Ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ Κύπρος βρίσκονται στὴν κατηγορία τῶν ἐξαρτημένων χωρῶν, στὴν παραγωγή, στὴν οἰκονομία καὶ στὴν πολιτική.

Ἔτσι ἡ ἀστική τάξη τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Κύπρου, πὺ γεννήθηκε καὶ ἀναπτύχθηκε κάτω ἀπὸ τὴν ἐξάρτηση, δὲν ἔχει ἐθνικὸ χαρακτήρα, ἀλλὰ εἶναι ξενόδουλη.

—Ἡ ἀντίθεση τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐξάρτησης εἶναι κυριαρχική.

—Ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση περὶ μῆσα ἀπὸ τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο, μὲ ἐπικεφαλὴ τὴν ἐργατικὴ τάξη.

—Ἐνῶ ἡ Ἑλλαδικὴ καὶ ἡ Κυπριακὴ πραγματικότητα ἔχουν κοινὰ βασικά χα-

ρακτηριστικὰ γνωρίσματα, ἡ μὲν Ἑλλάδα ἀντιμετωπίζει πρόβλημα ἀνεξαρτησίας, ἀπὸ τὶς διάφορες ἰμπεριαλιστικὲς ἐξαρτήσεις καὶ ἐπιρροές, ἐνῶ ἡ Κύπρος ἀντιμετωπίζει πρόβλημα ἀπελευθέρωσης καὶ ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τὸν ἐγγλέζικο ἰμπεριαλισμό.

—Ὁ σοσιαλιμπεριαλισμός ἀποτελεῖ κοινὸ κίνδυνο.

—Τὸ πρόβλημα, τόσο τῆς Ἑλλάδας, ὅσο καὶ τῆς Κύπρου, ἐντάσσεται στὸ γενικότερο πρόβλημα τῶν Ἀραβικῶν πετρελαίων.

—Ἡ ὄξυνση στὸ χῶρο αὐτὸ ἀναπτύσσεται μῆσα ἀπὸ τὸν ἀνταγωνισμό τῶν ὑπερδυνάμεων γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν πετρελαίων καὶ τὴ στρατηγικὴ σημασία τῆς περιοχῆς, κύρια ὅμως, ἡ ὄξυνση στὴν περιοχὴ ἀναπτύσσεται ἐξαιτίας τῆς πάλης τῶν λαῶν ἐνάντια στὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἐπιβουλὴ καὶ ἐξάρτηση.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟ

—Ποιὸς ἔχει «τὸ πάνω χέρι στὴν Ἑλλάδα»

—Οἱ κατευθύνσεις τῆς ἀστικῆς τάξης στὴν Ἑλλάδα.

—Ὁ χαρακτήρας τῶν παραγωγικῶν σχέσεων στὴν Ἑλλάδα.

—Ἡ ἐχτίμηση τῆς ἀντίθεσης τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Τουρκίας στὸ Αἰγαῖο.

—Τὸ πρόβλημα τῆς Ἐνότητας τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων (Μαοξιστικῶν

— Λενινιστικῶν) στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Στὸ Κυπριακὸ παρατηρήσαμε, στίς ἀπόψεις τῶν συντρόφων, κενὰ τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν λανθασμένες ἐντυπώσεις καὶ πολλὲς λανθασμένες ἐχτιμήσεις καὶ γενικὰ δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ξεκαθαρισμένη τοποθέτηση πάνω σὲ μιὰ σειρά στοιχεῖα πὺ συνθέτουν τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα. Τέτοια εἶναι:

1. Δὲν ἀντικρούζεται τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα μῆσα ἀπὸ τὴν ἐξελικτικὴ του πορεία.

2. Ἄγνοια γιὰ τὴν ταξικὴ ἀνάλυση

καὶ τὸν συσχετισμὸ δυνάμεων στὸν Κυπριακὸ χῶρο.

3. Ὁ ρόλος ποὺ ἔπαιξε ὁ ἀνταγωνισμὸς τοῦ ἐγγλέζικου καὶ τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ στὸν τόπο.

4. Ὁ ρόλος τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος καὶ γενικώτερα τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στὴν Κύπρο.

5. Ὁ χαρακτήρας, ἡ θέση καὶ ὁ ρόλος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κεφαλαίου στὴν Κύπρο καὶ ἡ σχέση του μὲ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου.

6. Ὁ ρόλος τοῦ ΑΚΕΛ σὰν πραχτορείου τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ ἡ ἐπίδραση τοῦ σοσιαλἱμπεριαλισμοῦ στὸν τόπο.

7. Ἡ ἀντίθεση τοῦ λαοῦ στὴν πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ, ποὺ ἀνάπτυξε τὴν κρίση τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ τὴν ἀνάγκασε νὰ συρτεῖ στίς βουλευτικὲς ἐκλογές.

Ἄλλα εἰδικώτερα θέματα εἶναι:

1. Ποιὲς ἦσαν οἱ δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος καὶ ὁ ρόλος τοῦ Σαμφών.

2. Ποιὰ ἦταν ἡ πραγματικὴ ἔχταση καὶ ποιότητα τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης στὸ πραξικόπημα.

3. Ὁ μύθος τῆς ΕΛΕΚ—ΑΚΕΛ γιὰ ἀντίσταση.

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οἱ συζητήσεις μὲ τοὺς συντρόφους τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἔφεραν πολλὰ ὀφέλιμα ἀποτελέσματα. Τὰ θέματα ποὺ συζητήθηκαν ἦταν βαθεῖα καὶ παγκόσμια, τέτοια ποὺ συζητοῦνται ἀδιάκοπα ἀπὸ ὅλες τὶς Μαρξιστικὲς — Λενινιστικὲς ὀργανώσεις καὶ τὰ Μαρξιστικὰ — Λενινιστικὰ Κόμματα. Ἔτσι μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ συζητήσουμε καὶ νὰ μελετήσουμε τέτοια προβλήματα, ποὺ ἀναμφίβολα προσθέτουν πολλὴ πείρα γιὰ τὴν πάρα πέρα πορεία τοῦ Κόμματος.

Ἐπίσης οἱ ἐπαφές μὲ τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. ἐνόησαν τὶς ἀδυναμίες μας καὶ αὐτὸ κρίνεται σὰν ὀφέλιμο στοιχεῖο γιὰ τὸ ξεπέραςμα τους.

Οἱ σύντροφοι τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. δήλωσαν ὅτι ἐπιθυμοῦν πάρα πέρα ἐπαφές ἀκόμα ἄπου μποροῦν καὶ γιὰ βοήθεια τοῦ κινή-

ματος στὴν Κύπρο (ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφή τους στὴν Ἑλλάδα μᾶς ἔστειλαν ἓνα μεγάλο ὕλικὸ μὲ ἐκδόσεις τους, μπροσοῦρες, φυλλάδια, ἀφίσσιες, διακηρύξεις κλπ.).

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

Γιὰ τὴν ὥρα εἶναι δυνατά:

α) Ἀνταλλαγὴ ὕλικου (ἐκδόσεις, ἔντυπα, φυλλάδια κλπ.)

β) Ἀλληλογραφία μὲ ἀνταλλαγὴ ἀποψεων.

γ) Πούληση τῶν ἐκδόσεων μας ἀπὸ τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. καὶ δική μας διάθεση νὰ διαθέτουμε τοὺς ΛΑ·Ι·ΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΙΣ, τουλάχιστον στὰ μέλη τοῦ Κόμματος (αὐτὸ πρέπει νὰ ὀργανωθεῖ ἀφοῦ οἱ σύντροφοι τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἤδη πουλοῦν τὶς ἐκδόσεις μας).

Γιὰ τὸ μέλλον:

α) Δημοσίευση στὴν ἐφημερίδα μας ὕλικου τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ὅπως καὶ ὄλων τῶν Μαρξιστικῶν—Λενινιστικῶν, Ἑλλαδικῶν καὶ ξένων, ὀργανώσεων.

β) Ὄργάνωση ζωντανῶν ἐπαφῶν.

γ) Προσπάθεια γιὰ κοινὸ ἔντυπο, σὰν ἓνα κοινὸ βῆμα τῶν Μαρξιστικῶν — Λενινιστικῶν ὀργανώσεων, τὸ ὁποῖο θὰ πετύχει τὴ χάραξη κοινῆς πολιτικῆς γραμμῆς καὶ κοινῆς ἐρμηνείας τῆς ἰδεολογίας μας.

δ) Προσπάθεια γιὰ τὸ στήσιμο στὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπῆς ποὺ νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ στελέχη τῶν διαφόρων Μαρξιστικῶν — Λενινιστικῶν ὀργανώσεων. Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴ βοήθεια τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στὴν Κύπρο (γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Κύπρου) ἀφοῦ τὸ Κυπριακὸ λαϊκὸ κίνημα ἀποτελεῖ τὴν αἰχμὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαϊκοῦ ἀγῶνα.

Οἱ ἴδιες ἐπαφές πρέπει ὅπωςδήποτε ν' ἀρχίσουν μὲ ὅλες τὶς ἄλλες Μαρξιστικὲς — Λενινιστικὲς ὀργανώσεις, ἔτσι ποὺ τὸ Κόμμα νὰ βρίσκεται σὲ διαρκῆ ἐπαφὴ μὲ ὅλους τοὺς συντρόφους Μαρξιστὲς — Λενινιστὲς καὶ νὰ γνωρίζει ἀπὸ κοντὰ τὴν κατάσταση στὸν Ἑλληνικὸ χῶρο.

ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥ Κ Κ ΚΥΠΡΟΥ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ («ΛΑΪΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ)

(«ΛΑΪΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ» ΤΕΥΧΟΣ 12)

Πρὸς ΛΑ·Ι·ΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Μπόταση 10

ΑΘΗΝΑ

Κ.Ε. Κ.Κ. Κύπρου

Τ.Π.Ο. Κόνορ 7

ΛΕΜΕΣΟΣ

2 Ὀκτώβρη 1976

Ἀγαπητοὶ σύντροφοι,

Πήραμε τὶς ἐκδόσεις σας «ΛΑ·Ι·ΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ» ἀρ. 11 καὶ 12, μαζί μὲ τὸ γράμμα σας. Πάει ἀρκετὸς καιρὸς βέβαια ἀπὸ τότε καὶ πιθανὸν νὰ σημειώσετε μιὰ ἀδιαφορία στὸ νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν ἐπιθυμία σας νὰ ἐκφράσουμε τὶς ἀπόψεις μας πάνω στὸ ἄρθρο σας «Γιὰ τὴν Κύπρο». Εἶναι ἀλήθεια πὼς μεσολάβησε ἓνα μεγάλο διάστημα. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, μαζί μὲ τὶς ἄλλες δουλειές μας μελετήσαμε μὲ πολλὴ προσοχὴ τὸ ἕλικό σας, τὸ ὁποῖο καὶ κατέβηκε ὅπως πάντα κάτω στὶς ὀργανώσεις βάσεις καὶ μελετήθηκε. Ἰδιαιτέρα τὸ ἄρθρο σας «Γιὰ τὴν Κύπρο». Παρακάτω σὰς μεταφέρουμε τὶς ἐπικρατέστερες ἀπόψεις, ἀπὸ συζήτηση πού ἔγινε.

Ἡ καλὴ σας διάθεση νὰ μᾶς στείλετε τὰ ἔντυπα σας προκάλεσε μιὰ γενικὴ εὐχαρίστηση, ἂν αὐτὸ συνεχιστεῖ κι' ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς ἀνοίγει τὸν δρόμο γιὰ ἀνταλλαγὴ πείρας καὶ ἀπόψεων μὲ στόχο τὴ ζήμωση στὰ βασικὰ προβλήματα ἰδεολογίας καὶ πρακτικῆς δράσης, πάνω σὲ προβλήματα σωστῆς ἐχτίμησης τῆς ἀντικειμενικῆς πραγματικότητας στὸ διεθνῆ χῶρο καὶ στοὺς χώρους μας. Ὅλα αὐτὰ τὰ κρίνουμε σὰν ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴ σωστὴ πορεία τῆς πάλης γιὰ τὴ λευτεριά καὶ τὴν αὐτοτέλεια τοῦ ἔθνους, πού θὰ ἐπιτρέψει τὴν κοινωνικὴ ἀλλαγὴ, τὴν οἰκοδόμησι τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς ἀταξικῆς κοινωνίας, τὸν κομμουνισμό.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μας ὑποσχόμεστε μιὰ ταχτικὴ ἐπικοινωνία καὶ ἀποστολὴ ὅλων τῶν ἕλικῶν μας σὲ σᾶς. Πιστεύουμε καὶ στὴ δική σας ἀνταπόκριση καὶ περιμένουμε τὰ ἕλικά σας.

Τὸ ἄρθρο «Γιὰ τὴν Κύπρο» βγαίνει, τελικὰ, πὼς εἶναι ἓνα ἄρθρο μιᾶς δοσμένης εὐκαιρίας, τῆς εὐκαιρίας τῶν δυὸ χρόνων ἀπὸ τὸ πραξικόπημα καὶ τὴν τούρκικη εἰσβολή, ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ ἀξιώσει τὴ θέση μιᾶς διαλεχτικῆς μελέτης γιὰ τὴν Κύπρο, γιὰτὶ σὲ τέτοια περίπτωση ἡ θεώρηση τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναπτυχθεῖ, ὄχι μονάχα ἀπὸ τὴν πολιτικοστρατιωτικὴ ἄποψη, μὰ καὶ ἀπὸ τὴ βάση. Αὐτὸ σημαίνει μιὰ ἀνάλυση τῆς διεθνούς πραγματικότητας πού θὰ φωτίζει τὰ οἰκονομικὰ δεδομένα, τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς ἐποχῆς, τῆς δοσμένης ἀνάπτυξης τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων καὶ τῶν παραγωγικῶν σχέσεων, πράγμα πού θὰ συνέβαλλε στὸ νὰ ἐρμηνεύσει καὶ ὄχι ἀπλῶς νὰ παρουσιάσει τὰ πολιτικοστρατιωτικὰ φαινόμενα τῆς ἐποχῆς μας.

Μιὰ τέτοια θεώρηση ἐπιβάλλει γιὰ τὸ δικό μας χῶρο μιὰ σωστὴ ταξικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνάλυση σὲ συσχετισμὸ μὲ τὴν παγκόσμια πραγματικότητα καὶ τὸ νομοτελικὸ δέσιμο τῆς μ' αὐτὴ τὴν πραγματικότητα. Μέσα σὲ μιὰ τέτοια ἀνάλυση θὰ ἐμφανιστοῦν σωστά καὶ τὰ πολιτικοστρατιωτικὰ φαινόμενα τοῦ χώρου μας.

Βέβαια μιὰ τέτοια μελέτη, παρ' ὅλο πού εἶναι ἀναγκαία, ἀντιλαμβανόμεστε πὼς δὲν ἦτανε δουλειὰ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει πὼς καὶ αὐτὸ τὸ ἄρθρο δὲν ἔχει ἄμεση σχέση μὲ μιὰ τέτοια μελέτη. Ἀντίθετα ἡ συγγραφὴ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, καὶ κάθε ἄρθρου γιὰ τὴν Κύπρο, πρέπει, ἀκριβῶς, ν'ἔχει βάση αὐτὴ τὴν ὀλοκληρωμένη μελέτη. Διαφορετικὰ εἶναι βέβαιο πὼς θὰ πέσει, τὸ λιγώτερο, σὲ κακοτοπιές, λάθη, ἐλλείψεις, ἀσάφειες.

Τὸ ἄρθρο «Γιὰ τὴν Κύπρο», ἔστω καὶ μέσα ἀπὸ τὴν παράθεση τῶν πολιτικοστρατιωτικῶν φαινομένων στέκει, κατὰ τὴν ἄποψή μας, πολὺ καλύτερα ἀπὸ ἄλλα πού γράφονται σὲ διάφορα ἔντυπα τῶν Μαρξιστικῶν — Λενινιστικῶν ὀργανώσεων. Παρατηροῦμε μιὰ σωστὴ το-

ποθέτηση του χαρακτήρα, του ρόλου και των τάσεων του 'Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στο χώρο μας. Σωστή ή τοποθέτηση και έχτιμηση του αγγλικού ιμπεριαλισμού και των αντιθέσεων του με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό στο χώρο. Σωστή ή έχτιμηση του χαρακτήρα του Κυπριακού Κράτους, όπως το δόσανε οι συμφωνίες της Ζυρίχης—Λονδίνου. Σωστό το αντίκρουσμα των παραγόντων που οδήγησαν στο πραξικόπημα και την εισβολή, όπως και η τοποθέτηση των 'Αγγλων.

“Όλα αυτά είναι στοιχεία που κάμνουν το άρθρο αξιόλογο. Κοντά σ' αυτά και μια σειρά προβληματισμοί όπως: ένα έθνος δυο λαοί, ή έχτιμηση της θέσης των αμερικάνων και των αγγλων στην πρώτη και δεύτερη εισβολή, ή τοποθέτηση του συνθήματος της «ένωσης». Όλα αυτά τα στοιχεία δυναμώνουν το άρθρο και βάζουν τον αναγνώστη μπροστά στο χρέος της μελέτης καινούργιων πτυχών του Κυπριακού.

Βέβαια δεν λείπουν οι έλλείψεις και τα λάθη. Έχτιμούμε πως βασικές έλλείψεις είναι:

—'Ο ρόλος των Τουρκοκυπρίων και γενικότερα η θέση τους.

—'Η διαμόρφωση της κεφαλαιοκρατικής τάξης της Κύπρου, οι αντιθέσεις στους κόλπους της και ο αντίκτυπος τους στην Κυπριακή πραγματικότητα, τόσο στην πολιτική, όσο και την οικονομική.

—Πραχτικοί τρόποι για το δέσιμο του αγώνα των Έλλαδικών και των Κυπριακών δυνάμεων και μορφές και μέθοδες πάλης.

—'Ακόμα λείπει έστω και μια αναφορά στη πορεία του συμβιβασμού της αρχουσας τάξης.

—Παρ' όλο που το κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου, ύπάρχει, δρᾶ, παίρνει θέση πάνω σε μια σειρά προβλήματα, ή παρουσία του στην πραχτική δράση είναι γνωστή, άσχετα αν δεν έγινε ακόμα πλατειά αισθητή, εν τούτοις στο άρθρο σας δεν αναφέρεται καθόλου. (Αυτό έκαμε πολύ κακή έντύπωση στο

σύνολο των μελών μας και άφησε ένα μεγάλο έρωτηματικό).

Λανθασμένες πληροφορίες, και θέσεις έχτιμούμε πως είναι:

—'Η έχτιμηση της θέσης του σοσιαλιμπεριαλιστικού παράγοντα, που δεν είναι σωστά τοποθετημένη. Από νορίς, ίσως πριν από το 1960, ο παράγοντας σοσιαλιμπεριαλισμός άποτελεί την κύρια αντίθεση στους κόλπους του ιμπεριαλιστικού κοσμοκρατορικού στρατοπέδου. Εν τούτοις στο χώρο μας και ειδικά στο Κυπριακό χώρο δεν άποτελεσε και δεν άποτελεί ούτε σήμερα ακόμα την κύρια μορφή της αντίθεσης. Αυτό γιατί σαν τέτοια ήταν και έχει ακόμα τα ψωμιά του ο έγγλέζικος ιμπεριαλισμός. Να μη ξεχνούμε πως οικονομικά, ή Κύπρος, είναι δεμένη, κατά κύριο λόγο, με το έγγλέζικο κεφάλαιο. 'Ο Σοβιετικός παράγοντας κινήθηκε πάντα πίσω από αυτή την αντίθεση, άποφεύγοντας να έμφανιστεί στην κύρια όψη. Αυτό φάνηκε, όπως και σείς διαπιστώνετε, στη πρώτη εισβολή που οι σοβιετικοί υποδαύλισανε, αφού δώσανε το προβάδισμα στους αγγλους.

—Το άπελευθερωτικό κίνημα της Ελλάδας, της Κύπρου και του χώρου ολάκερου, δεν βρήκε τη σωστή θέση του στο άρθρο σας, σαν ή κύρια αντίθεση του ιμπεριαλισμού. Νομίζουμε πως αυτό είναι μια παράλειψη. Είναι ένα βασικό λάθος τοποθέτησης του όλου προβλήματος. Το έπαναστατικό κίνημα πρέπει να το δούμε σαν οργανωμένη έκφραση και πάλη. Να δούμε τις άδυναμίες και την ικανότητά του, να ύψωθεί στον ιστορικό του ρόλο, στα καθήκοντα που παίρνει από την ιστορική άναγκαιότητα. Άλλο είναι ή διάθεση των μαζών, ή τοποθέτηση τους και άλλο ή σύνταξη των δυνάμεων του λαού και ή αγωνιστική κινητοποίηση του για την μεταβολή της άναγκαιότητας σε πραχτικότητα.

'Ο λαός της Κύπρου τάχτηκε στη συντριπτική του πλειοψηφία ενάντια στη χούντα και το φασιστικό πραξικόπημα. Εν τούτοις αυτό δεν έμπόδισε να γίνει το πραξικόπημα και να περάσει χωρίς καμιά αντίσταση του λαού.

Γιατί; Ἄν ὁ ἐχθρὸς ἔχει ἐπιτυχίες αὐτὸ ὀφείλεται, κυρίως, στὰ δικά μας λάθη καὶ ἀδυναμίες. Γιατὶ ὁ λαὸς ἐκφράζει τὴν ἱστορικὴ ἀνάγκη, κ' ἐμεῖς εἴμαστε ἡ πρωτοπορία τῆς πάλης γιὰ τὴ νίκη τῆς ἀναγκαιότητας.

Αὐτὴ εἶναι μιὰ παράλειψη ποὺ μαρτυροῦν ἓνα τεράστιο λάθος.

—Μέσα στὸ ἴδιο λάθος βρίσκεται καὶ ἡ λαθεμένη ἐχτίμηση καὶ πληροφόρηση τῶν ἀναγνωστῶν γιὰ τάχατες λαϊκὴ, αὐθόρμητη ἀντίσταση ἢ ὀργανωμένη ἀντίσταση τῆς ΕΔΕΚ ἢ τῶν Μαρξιστῶν — Λενινιστῶν. Γενικὰ ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ πραξικοπήματος καὶ τῆς εἰσβολῆς ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ τὸ λαϊκὸ κίνημα πρέπει ν' ἀποτελέσει ἀντικείμενο μελέτης. Τὸ Κόμμα μας, παρ' ὅλο ποὺ σὲ διάφορα ἔγγραφα κάμνει ἀναφορά στὸ πρόβλημα, ἐν τούτοις νοιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ δώσει πρὸς τὰ ἔξω εἰδικὸ ἔγγραφο ποὺ νὰ παρουσιάσει τὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ τὴ σωστὴ ἐχτίμηση. Αὐτὰ εἶναι τὰ βασικὰ προβλήματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ πρέ-

πει νὰ γίνῃ συζήτηση, διαφώτιση, ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων καὶ μελέτη. Ἀκόμα ὑπάρχουν μιὰ σειρὰ ἄλλα μικροζητήματα, ἀντιφάσεις, ἀνακρίβειες καὶ ἀσάφειες ποὺ μπορεῖτε μὲ κάποια προσεχτικὴ μελέτη νὰ τὰ δεῖτε, καὶ τὰ ὁποῖα ἂν λείπανε θὰ ἀνεβάζανε πολὺ τὴν ἀξία τοῦ ἄρθρου.

Τὸ Κυπριακὸ, εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι, εἶναι ἓνα Πανελλήνιο πρόβλημα, ἓνα ἔθνικὸ πρόβλημα. Ἄν οἱ Μαρξιστικὲς — Λενινιστικὲς ὀργανώσεις θέλουν νὰ ὑψοθοῦν σὲ ἔθνικὸ ἐπίπεδο, ἂν θέλουν νὰ παίξουν καθοριστικὸ ρόλο στὴν πορεία τοῦ ἔθνους, ὀφείλουν νὰ μελετήσουν τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα σὲ ἀπόλυτη συνάρτηση μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἀπελευθέρωσης καὶ τῆς αὐτοτέλειας τοῦ ἔθνους καὶ νὰ καθορίσουν ξεκαθαρισμένη γραμμὴ.

Τὸ Κ.Κ. Κύπρου εἶναι ἕτοιμο νὰ συμβάλῃ μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ. Σύντροφοι σᾶς δίνουμε τὸ λόγο. Ὅ,τι ἀπομένει εἶναι ἡ δική σας διάθεση καὶ ἡ ἱκανότητα νὰ ἐκπληρώσετε αὐτὸ τὸ χρέος.

Μὲ ἐγκάρδιους συντροφικούς
χαιρετισμούς,

Γιὰ τὴν Κ.Ε. τοῦ Κ. Κ. Κύπρου
Ὁ Γεν. Γραμματέας.

ΠΡΟΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Σύντοφοι,

Πιστεύουμε πώς είναι καιρός να μπει πιά παντού ή δουλειά σε κάποια σταθερή οργανωτική βάση. Παντού όπου κι' αν βρίσκεστε, από τα πράγματα καλείστε να αναλάβετε υπεύθυνα αυτό το χρέος.

Πιστεύουμε πώς όλη ή δουλειά μπορεί να προγραμματιστεί κάπως έτσι. Να συγκεντρώσετε όλες τις υπάρχουσες δυνάμεις με συχνές επαφές, με στόχο μια όσο γίνεται πιο βαθειά γνωριμία, τόσο από ιδεολογικής άποψης, όσο και από άποψη διάθεσης για πραχτική δουλειά. Να γίνει ακόμα κάποιος συντονισμός σκέψης πάνω στα προβλήματα δράσης, με τους ακόλουθους στόχους:

—Να χτίσουμε το Κόμμα. Αυτό μεταφράζεται στο καθήκον να φτιάξουμε ένα κομματικό πυρήνα. Να δώσουμε δε σημασία στην ποιότητα και όχι στην ποσότητα. Αυτός ο πυρήνας πρέπει να λειτουργεί κανονικά. Νάσαι ένα σώμα με υψηλή ζωτικότητα. Τα καθήκοντα του είναι ν' ανεβάσει την ιδεολογική του στάθμη, ξεκαθαρίζοντας μια σειρά σύγχρονα προβλήματα στο φως του Μαρξισμού —Λενινισμού. Να βοηθήσει το Κόμμα στη λύση των προβλημάτων, συμμετέχοντας ενεργά στην έσωκομματική ζήμωση. Να δυναμώσουμε το Κόμμα οικονομικά, να το κάνουμε ικανό να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της ταξικής πάλης στον τόπο και στις διεθνιστικές του υποχρεώσεις.

—Ο πυρήνας θά'ναι κομματική οργάνωση, θά'ναι πυρήνας της προλεταριακής επανάστασης, όχι από το αν θα αποτελείται από προλετάριους μα από το αν θα μπει σωστά στα προβλήματα της εργατικής τάξης και των μαζών, αν θα τ' αντιμετωπίζει σωστά, αν θα γίνει ένα με τις μάζες.

—Πιστεύουμε πώς τα οικονομικά προβλήματα των Κυπρίων εργατών και έρ-

γαζομένων είναι συνυφασμένα με τα προβλήματα της εργατικής τάξης της χώρας στην οποία βρίσκεστε και ως εκ τούτου οι αγώνες για τη λύση τους είναι αδιαχώριστοι από τους αγώνες της εργατικής τάξης του χώρου σας. Τα πολιτικά προβλήματα του χώρου και τα διεθνή προβλήματα αντιμετωπίζονται επίσης μέσα στους αγώνες των εθνικών δυνάμεων του χώρου σας. Η ενεργός συμμετοχή μας στους αγώνες της εργατικής τάξης και των μαζών στο χώρο που βρισκόμαστε δυναμώνει και την αλληλεγγύη της εργατικής τάξης για τους αγώνες της πατρίδας μας.

—Ο αγώνας για τη σωτηρία της πατρίδας είναι πολιτική πράξη και πάνω σ' αυτό πρέπει να προγραμματιστεί ή ιδιαίτερη δράση των Κυπρίων του έξω-εξωτερικού. Πάνω σ' αυτό περιμένουμε μια πλήρη μελέτη από μέρος σας για τον τρόπο και τις μεθόδους δουλειάς που πρέπει ν' ακολουθηθούν.

—Πιστεύουμε πώς η δράση του πυρήνα πρέπει να οργανωθεί μεθοδικά, χωρίς υπεροπτισμό και αλαζονία. Η αντιπαράθεση της σωστής γραμμής σ' όλες τις μαζικές οργανώσεις γίνεται με την ορθή ταχτική και η ορθή ταχτική είναι να προωθοῦμε τη σωστή γραμμή μέσα από εκείνα τα κανάλια και εκείνη τη μέθοδο που να γίνεται κατανοητή από τις μάζες. Να μη ξεχνούμε πώς οι εργάτες και οι εργαζόμενοι ανήκουν αντικειμενικά στη γραμμή μας και αν είναι παρασυρμένοι σε καπιταλιστική ή φεβιζιονιστική γραμμή φέρουν την λιγότερη ευθύνη.

Την αντιπαράθεση της γραμμής να την μεταβάλλουμε στην πορεία σε οργανωμένη δύναμη, σχηματίζοντας όμιλους αντιπαράθεσης, χωρίς να δίνουμε την έντύπωση διασπαστών. Η αντιπαράθεση

είναι πράξη σωτηρίας, είναι δράση για τη λύση τῶν προβλημάτων καὶ ὄχι μιὰ στείρα καὶ διαλυτικὴ ἐνέργεια. Ἔτσι οἱ ὄμιλοι ἀντιπαράθεσης εἶναι σώματα μεθοδικῆς δράσης ἀφοσιωμένα στὸν ἀγώνα για τὴ λύση τῶν προβλημάτων τῶν μαζῶν καὶ ἔτσι κερδίζουν τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν μαζῶν.

—Βασικὴ ὀργανωτικὴ μορφή τοῦ κινήματος τῶν Κυπρίων, σ' αὐτὴ τὴ φάση εἶναι τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο πάλης για τὴ σω-

τηρία τῆς πατρίδας. Μποροῦμε ν' ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν ὀργάνωση ἐπιτροπῶν πάλης, στὶς ὁποῖες μπαίνουν ὅλες οἱ συνεπεῖς ἀντιιμπεριαλιστικὲς δυνάμεις, ἀνεξάρτητα ἀπὸ παραταξιακὴ τοποθέτηση. Ὁ ἀγώνας μας εἶναι πολιτικὸς καὶ ὄχι παραταξιακός.

Αὐτὰ εἶναι σὲ γενικὲς γραμμὲς τὰ καθήκοντα τοῦ πυρήνα. Περιμένουμε μιὰ σύντομη θετικὴ ἐξέλιξη.

Ἡ Προσωρινὴ Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Κύπρου.

Η ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Τὸν μῆνα πού μᾶς πέρασε ἡ παγκόσμια ἐργατικὴ τάξη γιόρτασε τὴν ἐπαίτιο τῆς Μεγάλης Ὀκτωβριανῆς ἐπανάστασης, πού ἔγινε μὲ τὴν ὀργανωμένη ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης καὶ τὴν φωτισμένη καθοδήγηση τοῦ Κόμματός της, τοῦ Κόμματος τῶν Μπολσεβίκων τοῦ Μεγάλου Λένιν,

Ὅλοι οἱ ἐργάτες, ὅλοι οἱ ἀγρότες, οἱ ἐργαζόμενοι καὶ οἱ κομμουνιστὲς τοῦ κόσμου ἔσπρεψαν ξανά πίσω τὴν σκέψη τους, ἀφοσιώνοντάς τὴν στὴν Μεγάλη Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάσταση, πού στάθηκε ἡ πρώτη Σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση, για νὰ ἀντλήσουν, για ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν πείρα καὶ τὰ διδάγματά της, για νὰ τιμήσουν τὴν Σοβιετικὴ Ἐργατικὴ Τάξη, πού στάθηκε τὸ πρῶτο παράδειγμα τῆς πραγματοποίησης στὴν πράξη τῶν θεωριῶν τοῦ Μάρξ, τοῦ Ἐνγκελς καὶ τοῦ Λένιν.

Τὸ Κ.Κ.Κ. πιστεύοντας στὰ διδάγματα καὶ στὴν πολύτιμη ἀξία τῆς ἐπανάστασης αὐτῆς τῆς ἐργατικῆς τάξης διακηρύσσει τὴν προσήλωσή καὶ τὴν ἐχτίμησή του στὴν ἐργατικὴ τάξη τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης καὶ στὸν Σοβιετικὸ Λαό, για τὴν ἀνεχτίμητη προσφορά τους στὸ παγκόσμιο ἐργατικὸ κίνημα καὶ στοὺς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνες τῶν λαῶν. Διακηρύσσει τὴν πίστη του στὴν ἐργατικὴ τάξη τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης καὶ τὴν ἀκλόνητη πεποίθησή, πὼς θὰ ὑψώσει ξανά τὴν γροθιά της για νὰ τσακίσει, για ἄλλη μιὰ φορὰ, τὶς νεοκαπιταλιστικὲς ρεβιζιονιστικὲς κλίμακες, πού πασιφίζουν

νὰ στρέψουν πίσω τὴν ἱστορία καὶ τὸν Σοσιαλισμὸ στὸν καπιταλισμὸ καὶ στὴν ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπο. Ἡ Σοβιετικὴ ἐργατικὴ τάξη θὰ σηκωθεί για νὰ ξαναστήσει στὴν χώρα τῆς πρώτης σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης τὸ φωτισμένο κόμμα τῶν Μπολσεβίκων τοῦ Λένιν, πού στάθηκε ὁ ἀξίος καὶ μοναδικὸς καθοδηγητὴς στοὺς ἀγῶνες της καὶ νὰ προχωρήσει μὲ σύνεση καὶ ἀφοσίωση στὸ ἔργο τῆς οἰκοδόμησης τοῦ Σοσιαλισμοῦ.

Τὸ Κ.Κ.Κ. μέσα ἀπὸ αὐτὲς τὶς σειρὲς ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ τὸν σεβασμὸ του καὶ στοὺς μεγάλους ἡγέτες τῶν ἐργατῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, συντρόφους Λένιν καὶ Στάλιν πού ἐπαλήθευσαν στὴν πράξη τὸν Μαρξισμό, μὲ τὴν ἀκούραστη καὶ σθεναρὴ τους δουλειά, μὲ τὴν σωστὴ καὶ ἀλάθητη ἐπαναστατικὴ τους γραμμὴ.

ΣΤΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΠΕΓΟΝΟΤΑ

Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 20ου αἰ. ἡ Ρωσία γίνεται τὸ κέντρο τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος καὶ τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Ἡ ἐργατικὴ τάξη μπαίνει στὴν πρωτοπορία τοῦ παγκόσμιου Σοσιαλιστικοῦ κινήματος.

Στὰ μέσα τοῦ 19ου αἰ. στὴν Ρωσία ἐπικρατοῦν στὴν πολιτικὴ κυριαρχία οἱ φεουδάρχες τσιφλικάδες. Ἀπὸ τὸ 1869 δημιουργεῖται στὴν Ρωσία ἐπαναστατικὴ κατάσταση, γιατί ἡ ἱστορικὴ ἀνάγκη φέρο-

νει σὲ ἀνειρήνευτη ἀντίθεση τὶς δουλο-
παροικιακὲς παραγωγικὲς σχέσεις καὶ τὶς
ἀπαιτήσεις ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας. Ὁ-
μως τὰ πράγματα δὲν μποροῦν ἀκόμα
νὰ ὀδηγήσουν στὴν ἐπανάσταση. Οἱ δυ-
νάμεις τῆς μεταβολῆς δὲν εἶναι ἀκόμα
ὄρμες γιὰ μιὰ τέτοια ἐπανάσταση. Ἡ
ἐπαναστατικὴ θεωρία καὶ ἡ πολιτικὴ συ-
νειδήση τοῦ ἀγῶνα ἀπουσιάζουν. Ὁμως
ἡ ἄγρια ἐκμετάλλευση μεγαλώνει ἀπὸ μέ-
ρα σὲ μέρα καὶ γίνεται ὀξύτερη ἀπὸ τὴν
συνύπαρξη στοιχείων ἀνεπτυγμένου καπι-
ταλισμοῦ καὶ μεσαιωνικῶν καταστάσεων.
Τὸ ξένο κεφάλαιο διεισδύει ὄλο καὶ πε-
ρισσότερο καὶ παίρνει σημαντικὸ ρόλο
στὴν οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ζωὴ τῆς
χώρας. Ὁ Λένιν τονίζει: Πουθενὰ οἱ ἐρ-
γαζόμενοι δὲν ὑπόφεραν τόσο καὶ ἀπὸ
τὸν καπιταλισμὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκῆ
ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ.

Ἀπὸ τὸ 1870 ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς
Ρωσσίας ἀρχίζει τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ
καπιταλιστέ. Χιλιάδες ἐξεγέρσεις πραγ-
ματοποιοῦνται. Τὸ ἐργατικὸ κίνημα ἀνα-
πτύσσεται σταθερὰ παρὰ τὰ ἀπανωτά
χτυπήματα, καὶ παίρνει μαζικότερο χα-
ραχτήρα.

Ἀποφασιστικὴ ἦταν ἡ στιγμή πού ἡ
φτωγὴ ἀγροτιά, πού ἀποτελοῦσε τὸν ὄγ-
κο τοῦ πληθυσμοῦ, κάτω ἀπὸ τὴν ἄγρια
ἐκμετάλλευση τῶν τσιφλικάδων στρέφε-
ται πρὸς τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ πιστεύει
πὼς εἶναι ἡ μόνη δύναμη, πού μπορεῖ νὰ
βοηθήσει τὴν ἀγροτιά.

Οἱ συνθήκες καὶ ἡ ιστορικὴ πραγμα-
τικότητα ἀναδείχνουν τὸ προλεταριάτο,
σάν τὴν μεγαλύτερη ἐπαναστατικὴ δύνα-
μη: Ὁ Λένιν γράφει πὼς τὴν ἐποχὴ αὐ-
τὴ τὸ προλεταριάτο ἦταν «ὁ μοναδικὸς
καὶ φυσικὸς ἐκπρόσωπος ὄλου τοῦ ἐργα-
ζόμενου καὶ ἐκμεταλλεζόμενου πληθυσμοῦ
τῆς Ρωσσίας».

Ἡ ιστορικὴ αὐτὴ πραγματικότητα γεν-
νᾷ μέσα ἀπὸ τὶς τάξεις τῆς ἐργατικῆς δε-
κάδες πρωτοπόρους ἐργάτες πού διψοῦν
γιὰ μελέτη τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων
καὶ στρέφονται στὸν ἐπιστημονικὸ σοσια-
λισμὸ, σάν τὴν μόνη δύναμη πού μπορεῖ,
νὰ τοὺς δώσει τὸ κλειδί γιὰ τὴν λύση
αὐτῶν τῶν προβλημάτων. Κοντὰ σ' αὐ-
τοὺς οἱ Μαρξιστὲς διανοούμενοι προσφέ-
ρουν τὸν Μαρξισμὸ στους πρωτοπόρους
αὐτοὺς ἐργάτες. Ἔτσι τὸ προλεταριάτο

ἐξοπλίζεται μὲ τὴν ἐπαναστατικὴ του θε-
ωρία. Ἀποχτᾶ πολιτικὴ συνείδηση καὶ
εἶναι πιά ἔτοιμο γιὰ τὴν ἐπανάσταση. Ὁ
Μαρξισμὸς ἦταν ἡ μοναδικὴ σωτηρία
καὶ ἡ μοναδικὴ ἐγγύηση. Ἀργότερα ὁ
Λένιν ἔλεγε: Ἡ Ρωσσία πραγματικὰ
δέχτηκε τὸν Μαρξισμὸ σάν τὴ Μοναδικὰ
σωστὴ ἐπαναστατικὴ θεωρία. Πέρασε μι-
σὸ αἶώνα ἀφάνταστων βασάνων καὶ θυ-
σιῶν, πρωτάκουστου ἐπαναστατικοῦ ἡρω-
ϊσμοῦ, ἀπίστευτης ἐνεργητικότητας καὶ
ἀνεπιφύλαχτων ἐρευνῶν. Διδάχτηκε δοκι-
μάστηκε στὴν πράξη, ἀπογοητεύτηκε ἐ-
παλήθευσε, σύγκρινε τὴν πείρα τῆς Εὐ-
ρώπης.....

Στὸ σημεῖο αὐτὸ σημαντικὴ ὠδήση στὸ
ἐργατικὸ κίνημα δίνει ἡ προσφορά τοῦ
Λένιν πού διδάσκει ὕστερα ἀπὸ βαθειὰ
μελέτη τῶν συνθηκῶν, μὲ βάση τὴν και-
νούργια πραγματικότητα, πὼς μπορεῖ
μιὰ χώρα νὰ περάσει ἀπὸ μόνη της στὸν
σοσιαλισμὸ καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ προ-
τσὲς ἐξέλιξης τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ δὲν
ἐπιβάλλεται ἡ ταυτόχρονη ἐπανάσταση
σὲ πολλὰς χώρες μαζί.

Μπροστὰ ἀπὸ τὶς καινούργιες αὐτὲς
συνθήκες μπαίνει σάν ἄμεσο καθῆκον τῆς
ἐργατικῆς τάξης τῆς Ρωσσίας ἡ ἀνατρο-
πὴ τοῦ τσαρισμοῦ, πράγμα πού δὲν μπό-
ρεσε νὰ πετύχει ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1905
— 1907. Ἡ ἀνατροπὴ τοῦ Τσαρισμοῦ
πραγματοποιεῖται τὸν Φλεβάρη τοῦ 1917.
Ἡ ἀστικοδημοκρατικὴ αὐτὴ ἐπανάσταση
περνᾷ γρήγορα στὸν δρόμο τῆς σοσιαλι-
στικῆς ἐπανάστασης, σ' ἀντίθεση μὲ τὶς
ἀστικοδημοκρατικὲς ἐπαναστάσεις τῆς
Δύσης πού τὶς ἀκολούθησε μιὰ μακρὰ πε-
ρίοδος κυριαρχίας τῆς ἀστικῆς τάξης.

Τὸ Σοσιαλδημοκρατικὸ Κόμμα ἔχει πιά
ἀπὸ καιρὸ χρεοκοπήσει. Ἔχει ἀποδείξει
στὴν πράξη τὴν ιστορικὴ του ἀνικανότη-
τα καὶ ἀναρμοδιότητα νὰ ὀδηγήσει τὴν
ἐργατικὴ τάξη καὶ τὸν λαὸ στὴν ἐπανά-
σταση. Ἔχει ξεμασκαρευτεῖ καὶ δείξει
τὶς ἀντεπαναστατικὲς του τάσεις. Ὁ Λέ-
νιν συγκροτεῖ τὸ κόμμα τῶν Μπολσεβί-
κων καὶ διακηρύσσει πὼς, ὅποιος ἀνήκει
πιά στὸ Σοσιαλδημοκρατικὸ Κόμμα προ-
δώνει τὴν ἐπανάσταση. Μονάχα ἓνα κόμ-
μα καινούργιου τύπου μονάχα ἓνα Κομ-
μουνιστικὸ Κόμμα, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει
τὴν ἐπαναστατικὴ πρωτοπορία τῆς ἐργα-
τικῆς τάξης καὶ νὰ τὴν ὀδηγήσει σωστὰ
καὶ σίγουρα στὴν κοινωνικὴ μεταβολή.

Μέσα σὲ λίγους μῆνες οἱ ἐργάτες προσχωροῦν μαζικὰ στὸ κόμμα τῶν Μπολσεβίκων τὸ ὁποῖο ἀναπτύσσεται ἀστραπιαία, ὀργανώνεται σφιχτοδένεται, σφουρηλατεῖ τὴν πολιτικὴ του συνείδηση καὶ τὸν πολιτικὸ του προσορισμὸ καὶ μπαίνει στὸν δρόμο τῆς ἐπανάστασης.

Ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἡ ἀνικανότητα τῶν ἀστῶν νὰ βγάλουν τὸν τόπο ἀπὸ τὴν κρίση, ἡ πορεία πρὸς τὴν ὀλοκληρωτικὴ καταστροφή φέρνει πιά τὸν λαὸ σὲ βαθειὰ ἀντίθεση μὲ τὴν ἀστικὴ τάξη.

Ὁ πόλεμος, ἔγραφε ὁ Λένιν, δημιούργησε τόσο μεγάλη κρίση, ὁδήγησε σὲ ὑπερένταση τὶς ὑλικὲς καὶ ἠθικὲς δυνάμεις τοῦ λαοῦ, κατάφερε τόσα πλήγματα στὴν τότε κοινωνικὴ ὀργάνωση ὥστε ἡ Ρωσία ἔπρεπε νὰ διαλέξει «ἢ νὰ χαθεῖ ἢ νὰ ἀναδέσει τὴν τύχη της στὴν πιὸ ἐπαναστατικὴ τάξη, γιὰ τὸ ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ γρήγορο καὶ ριζικὸ πέρασμα σὲ ἀνώτερο τρόπο παραγωγῆς», δηλαδὴ στὸν Σοσιαλισμὸ.

Στὴν κρίσιμη αὐτὴ στιγμή διάφορες ἀντεπαναστατικὲς, ψευτοκομμουνιστικὲς ὀργανώσεις σπέρνουν τὸν δισταγμὸ καὶ τὴν ἀμφιταλάντευση διακηρύσσοντας, πὼς τὰ πράγματα δὲν εἶναι ἀκόμα ἔτοιμα, ἡ ἐργατικὴ τάξη δὲν ἔχει ἀκόμα ὠριμάσει, ὁ ἐχθρὸς εἶναι πανίσχυρος. Ἡ προσπάθεια εἶναι νὰ ἀνατραπῆ ἡ ἐπανάσταση. Ἡ δισταχικότητα, ἡ ἀσιγουριά καὶ ἡ ταλάντευση εἶναι στοιχεῖα ποὺ βλάπτουν τὴν ἐπανάσταση. Ἡ σωτήρια καὶ ἀποφασιστικὴ ἐπέμβαση τοῦ Λένιν σώζει πραγματικὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὴν ἐπανάσταση. Ὁ Λένιν σαρώνοντας τὸν Τρότσκυ καὶ τοὺς ὑποστηρικτὲς του σαρώνοντας τοὺς δισταγμοὺς καὶ τὶς ἀναποφάσιστες καταστάσεις, μὲ τὶς σθεναρὲς καὶ μαχητικὲς του θέσεις ρίχνει τὸ σύνθημα «Ἡ τῶρα ἢ ποτέ». Πράγματι οἱ στιγμὲς ἦσαν ἡ πιὸ κατάλληλες. Ἡ ἐργατικὴ τάξη συσπειρώνεται γύρω ἀπὸ τὸν Λένιν καὶ τὸ Κόμμα τῶν Μπολσεβίκων.

Στὶς 25 τοῦ Ὀχτώβρη, μέχρι τὶς 5 τοῦ Νόβρη ὁ Λένιν δικαιώνεται, ἡ ἐργατικὴ τάξη, ἡ ἀγροτιά καὶ ὁ λαὸς κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησή τοῦ Κόμματος τῶν Μπολσεβίκων ἀνατρέπουν τὴν κυριαρχία τῶν καπιταλιστῶν καὶ τῶν τσιφλικῶν

καὶ παίρνουν στὰ χέρια τους τὴν πολιτικὴ ἐξουσία. Στὴν ἐπανάσταση ἡγεῖται ἡ ἐργατικὴ τάξη μὲ τὴν καθοδήγησή τῶν Κομμουνιστῶν. Ὁ δρόμος γιὰ τὸν Σοσιαλισμὸ εἶναι πιά ἀνοιχτός. Μπροστὰ στὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὸ Κόμμα τους ὑψώνεται τὸ τεράστιο καθῆκον: Νὰ τσακιστεῖ ὁ καπιταλισμὸς καὶ νὰ οἰκοδομηθεῖ ὁ Σοσιαλισμὸς.

Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Οἱ ἐργάτες παίρνουν τὴν ἐξουσία στὰ χέρια τους, ὥστόσο δὲν προβαίνουν σὲ καμιά ἐκδίκηση, ὅπως θὰ περίμενε κανένας. Ἡ ἠθικὴ τῶν ἐπαναστατῶν ξεπερνᾷ κάθε προσδοκία. Ἀντὶ γιὰ ἐκδίκηση οἱ πρῶτων ἐκμεταλλευτὲς στρώνονται στὴν δουλειὰ καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις τοὺς χαρίζεται ἡ ἐλευθερία.

Οἱ ἐργάτες κρατοῦν σταθερὰ τὴν ἐξουσία παρὰ τὶς διακηρύξεις τῆς ἀντίδρασης πὼς κι' ἂν ἀκόμα οἱ ἐργάτες πάρουν τὴν ἐξουσία δὲν θὰ μπορέσουν νὰ τὴν κρατήσουν, γιὰτὶ δὲν ἔχουν ἔμπειρα στελέχη καὶ διοικητικὴ πείρα.

Στὴ συνέχεια μὲ τὴν ὑποκίνηση τῶν ξένων ξεσπᾷ ἡ ἀντεπανάσταση, ποὺ διαρκεῖ γιὰ ἄλλα τρία χρόνια. Ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ὁ λαὸς ξαναὑψώνονται καὶ τσακίζουν τὴν ἀντεπανάσταση ἀφοῦ ἀναγκάζονται πιά ἀπὸ τὰ πράγματα νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἀντιβία στὴν βία τῆς καπιταλιστικῆς ἀντίδρασης. Ἡ ἐπανάσταση νίκησε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ. Ἡ οἰκοδόμησις τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἀρχίζει. Ἡ ἐπαγρύπνησις, ἡ μαχητικότητα καὶ ἀποφασιστικότητις τῆς ἐργατικῆς τάξης σώζει τὸν τόπο καὶ τὸν ὁδηγεῖ σταθερὰ στὴν κοινωνικὴ ἀλλαγὴ.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Ἡ Ὀχτωβριανὴ ἐπανάσταση καὶ ἡ νίκη τοῦ προλεταριάτου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, τὸ πρῶτο κόμμα νέου τύπου, ἀποτελεῖ πιά τὸ πρῶτο στὴν Ἱστορία παράδειγμα προλεταριακῆς ἐξουσίας. Ὁ Κόκκινος στρατὸς διαλύει τὰ σχέδια τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λειψάνων τῆς ἐσωτερικῆς ἀντεπανάστασης γιὰ διαμελισμὸ τῆς χώρας σὲ μισοανεξάρτητα κράτη.

Με την 'Οχτωβριανή επανάσταση πραγματοποιείται μιὰ ριζική μεταβολή στην τότε παγκόσμια πραγματικότητα, πού συνοψίζεται στα πιά κάτω:

- Τὸ ἀποικιακὸ σύστημα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ μασιτίζεται ἀπὸ κρίση.
- Τὰ ἐθνικοαπελευθερωτικὰ κινήματα ἐνθαρόνονται καὶ ζωογονοῦνται.
- Σ ὁλόκληρο τὸν κόσμο δίνεται ἓνα μάθημα γιὰ τὴν δυνατότητα ἐπικράτησης τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ γιὰ τὴν δυνατότητα τῆς κοινωνικῆς μεταβολῆς, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη κλονίζεται συθέμελα ἡ σταθερότητα καὶ παντοδυναμία τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος.
- 'Η Σοσιαλιστικὴ επανάσταση τοῦ 'Οχτώβρη γίνεται ἡ πιὸ πολύτιμη πείρα γιὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου.
- 'Η 'Οχτωβριανὴ επανάσταση δείχνει στοὺς σκλαβωμένους λαοὺς τὸν δρόμο τῆς Λευτεριᾶς καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας.
- 'Ο Μαρξισμὸς — Λενινισμὸς γίνεται ἀγαπητὸς σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Γίνεται ἡ ἐπαναστατικὴ θεωρία τῆς ἐργατικῆς τάξης σὲ παγκόσμια κλίμακα καὶ παντοῦ ὀργανώνονται σοσιαλιστικὲς καὶ Μαρξιστικὲς ὀργανώσεις καὶ Κομμουνιστικὰ Κόμματα. 'Ο Μάο Τσέ Τούνγκ λέγει «Οἱ ὁμοβροντίες τῶν κανονιῶν τῆς 'Οχτωβριανῆς επανάστασης ἔφεραν ὡς ἐμᾶς τὸν Μαρξισμό — Λενινισμό». 'Αμέσως μετὰ (1921) ἱδρύεται τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας πού στηρίζεται στὴν κομμουνιστικὴ θεωρία καὶ πραχτικὴ προσαρμόζοντας στὶς δικές του ἰδιόμορφες συνθηκὲς τὴν επανάσταση.
- Στὴν συνέχεια ἡ πείρα τῆς πρώτης σοσιαλιστικῆς επανάστασης ἀφομοιώνεται ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ τάξη σὲ πολλὲς χῶρες. 'Ετσι ἀρχίζουν ἡ ὀργάνωση, οἱ κινητοποιήσεις καὶ οἱ ἐκδηλώσεις τῶν Κομμουνιστῶν σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο.
- Μέχρι σήμερα ἡ 'Οχτωβριανὴ επανάσταση ἀποτελεῖ καθοδηγητικὸ φάρο γιὰ τὴν παγκόσμια ἐργατικὴ τάξη καὶ τοὺς κομμουνιστὲς ὅλου τοῦ κόσμου. 'Εἶναι πηγὴ ἀνεξάντλητης πείρας καὶ διδαγμάτων.

'Η ἀξία καὶ ἡ σημασία τῆς 'Οχτωβριανῆς επανάστασης εἶναι ἀνυπολόγιστη. Μέχρι σήμερα ἀποτελεῖ τὸν κυματοθραύστη κάθε παρέκκλισης καὶ κάθε ἀναθεώρησης τοῦ Μαρξισμοῦ — Λενινισμοῦ. 'Αποτελεῖ τὸν θρόνο τὸν ἀκλόνητο πάνω στὸν ὁποῖο σπάζουν τὰ μούτρα τους οἱ ὀππορτουμιστικὲς καὶ ρεφορμιστικὲς τάσεις. 'Η 'Οχτωβριανὴ επανάσταση ἐπαλήθευσε πέρα γιὰ πέρα τὸν Μαρξισμό στὴν πράξη. 'Επιβεβαίωσε τὴν ὀρθότητα τοῦ Μαρξισμοῦ. Καμιὰ θεωρία δὲν στέκει χωρὶς τὴν πράξη καὶ καμιὰ ἐπαναστατικὴ πράξη δὲν στέκει, χωρὶς τὴν ἐπαναστατικὴ τῆς θεωρία, μᾶς διδάσκει ὁ Μαρξισμὸς. 'Ηταν λοιπὸν ἡ 'Οχτωβριανὴ επανάσταση πού ἐπιβεβαίωσε στὴν πράξη τὴν ἐπαναστατικὴ θεωρία τοῦ Μαρξισμοῦ, ἀποδείχνοντας πὼς μόνο μετὰ τὴν ἔνοπλη πάλη ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ὁ λαὸς μποροῦν νὰ τσακίσουν τὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη καὶ τὶς δυνάμεις τῆς γιὰ νὰ πάρουν τὴν ἐξουσία. Ποτὲ ἡ κεφαλαιοκρατία δὲν παραχωρεῖ εἰρηρικὰ τὴν ἐξουσία καὶ τὴν περιουσία τῆς ὅσο κι' ἂν εἶναι ἐξαθλιωμένη, ὅσο κι' ἂν βρίσκεται σὲ κρίση. 'Η 'Οχτωβριανὴ επανάσταση ἀπόδειξε πὼς μόνο ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου ἀποτελεῖ ἐγγύηση γιὰ σίγουρη νίκη καὶ σωστὴ οἰκοδόμηση τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Δίχως τὴν δικτατορία τοῦ προλεταριάτου οἱ καπιταλιστικὲς δυνάμεις ξαναγεννιοῦνται καὶ ἀναπτύσσονται ἀπειλώνοντας τὴν επανάσταση. 'Η 'Οχτωβριανὴ επανάσταση ἀκόμα μᾶς δίδαξε πὼς ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξη ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ φτάσει μέχρι τὴν συνύπαρξη τάξεων. 'Η ταξικὴ πάλη ἀποτελεῖ τὸ κύριο καὶ παντοτεινὸ γνώρισμα τῶν ταξικῶν κοινωνιῶν, γιὰ τοῦτο ποτὲ ἓνα γνήσιο ἐπαναστατικὸ κόμμα δὲν μπορεῖ νὰ συμπλιωθεῖ μετὰ τὴν ξενокίνητη κεφαλαιοκρατικὴ τάξη. Στόχος του εἶναι νὰ τὴν τσακίσει συθέμελα, νὰ τὴν ἀφανίσει γιὰ νὰ μπορέσει νὰ χτίσει τὸ καινούργιο ἀταξικὸ κοινωνικὸ σύστημα.

Τέλος ἡ 'Οχτωβριανὴ επανάσταση ἀπόδειξε πὼς ἡ ἐργατικὴ τάξη τότε μόνο μπορεῖ νὰ ὀργανώσει σωστὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς καὶ νὰ προχωρήσει στὴν επανάσταση, συνενώνωντας τὴν ἐπαναστατικὴ τῆς θεωρία μετὰ τὴν πραχτικὴ τῆς, σὰν καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ ἐπαναστατικὸ τῆς ἐπιτελεῖο, τὸ κόμμα τῆς, τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα. Μονάχα ἓνα κομμουνιστικὸ κόμ-

μα με σωστή Μαρξιστική δομή, οργάνωση και θεωρία μπορεί να παίξει αυτό τον ρόλο. Κάθε κόμμα που ξωστράτησε από τις αρχές του Μαρξισμού — Λενινισμού κάθε κόμμα που απομακρύνθηκε από τον ιστορικό του προορισμό ανήκει πια στις δυνάμεις της αντεπαναστάσεως και καθήκον της εργατικής τάξης και των κομμουνιστών είναι να το εγκαταλείψουν και να το διαλύσουν, χτίζοντας το κόμμα τους, το κόμμα νέου τύπου, το κομμουνιστικό κόμμα στο πρότυπο του Κόμματος των Μπολσεβίκων.

Η Οχτωβριανή επανάσταση είναι αποκλειστικό δημιούργημα της τιμημένης εργατικής τάξης και του λαού της Ρωσίας. Είναι χτῆμα του παγκόσμιου εργατικού κινήματος. Για τοῦτο κανένας δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ καπηλεύεται τὴν ἀξία καὶ τὴν σημασία της γιὰ προπαγάνδα καὶ ἐξαπάτηση σὲ βάρος τῆς εργατικῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ.

Οἱ ρεβιζιονιστὲς σήμερα μετάρρεψαν τὴν Ὀχτωβριανὴν ἐπανάσταση σὲ δημαγωγία καὶ προπαγάνδα ἐξαπάτησης. Τόλμησαν νὰ βάλουν τὸ βρώμικο χέρι τους στὸ ἡρωϊκὸ αἷμα καὶ στὶς θυσιῆς τῆς εργατικῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ γιὰ νὰ ξαναφέρουν τὸ καπιταλισμὸ. Τολμοῦν νὰ κατατάσσουν τοὺς ἑαυτοὺς τους στὶς τάξεις τοῦ ἡρωϊκοῦ στρατοῦ τοῦ προλεταριάτου, γιὰ νὰ ἀρπάζουν μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐξαπάτηση δύναμη καὶ λαϊκὴ ἐμπι-

στοσύνη γιὰ νὰ προχωρήσουν στὰ σχέδια τους γιὰ παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ παγκόσμια κυριαρχία. Ὅμως, πιστεύουμε ἀκλόνητα πὼς ἡ εργατικὴ τάξη τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ κόσμου ἐπαγρυπνᾷ. Δὲν μπορεῖ νὰ χάφτει τὰ παχιά λόγια, ἀλλὰ μετροῦ τὸ κάθε τι με τὶς πράξεις καὶ τὴν καθοδήγηση τοῦ Μαρξισμού — Λενινισμού. Ἡ Ὀχτωβριανὴ ἐπανάσταση θὰ στέκει γιὰ πάντα ὁ λαμπρὸς καθοδηγητὴς τῆς εργατικῆς τάξης ποὺ σύντομα θὰ ξαναστηλωθεῖ στὰ πόδια της γιὰ νὰ στείλει στὸ τάφο, ποὺ ἔριξε τὸν τσαρισμὸ, τοὺς τσιφλικάδες, τὸν καπιταλισμὸ καὶ τοὺς λακέδες τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ τοὺς καινούργιους ἀντεπαναστάτες καὶ χαλαστὲς τῆς ἐπανάστασης, τοὺς ρεβιζιονιστὲς.

— Η ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ.

— ΝΑ ΣΤΗΣΟΥΜΕ ΨΗΛΑ ΤΗΝ ΣΗ-
ΜΑΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ — ΛΕ-
ΝΙΝΙΣΜΟΥ.

— ΚΥΠΡΙΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΑΓΡΟΤΕΣ,
ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕ ΛΑΕ
Η ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΣΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ
ΔΕΥΤΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΟ-
ΠΗΣ.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΗΣ 5ΗΣ 9. 1976

Πιο κάτω δημοσιεύουμε έγγραφο της Κ.Ε. του Κ.Κ.Κ. για τις Βουλευτικές εκλογές που έγιναν στον τόπο μας στις 5 του Σεπτεμβρίου του 1976.

Οι Βουλευτικές εκλογές της 5ης Σεπτεμβρίου 1976 πέρασαν πια στην Ιστορία του τόπου μας. Ο λαός με την ψήφο του εκλέξε τους καινούργιους αντιπροσώπους του, που θ' αποτελέσουν για μια πενταετία το νομοθετικό σώμα του τόπου μας.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός πως αυτές οι εκλογές, οι πρώτες μετά το πραξικόπημα και την εισβολή, έχουν μια ιδιαίτερη σημασία και είναι οι πιο σημαντικές που έγιναν ποτέ στον τόπο μας, γιατί βρίσκουν τον λαό και τον τόπο στην πιο κρίσιμη περίοδο της ιστορίας του, γι' αυτό και τα αποτελέσματα τους θα παίξουν αποφασιστικό ρόλο στη μελλοντική πολιτική ζωή του νησιού μας.

Αυτή η πραγματικότητα επιβάλλει μια έχτεταμένη και βαθιά ανάλυση των αποτελεσμάτων των βουλευτικών αυτών εκλογών, για να μπορέσουμε να χαράξουμε μια σωστή πορεία, που θα μās επιτρέψει να προχωρούμε με σιγουριά στον αγωνιστικό δρόμο της λευτεριάς και της σωτηρίας του τόπου.

Α. Πρώτα πρέπει να εξεταστούν οι πολιτικοί σχηματισμοί που παρουσιάστηκαν, οι κατευθύνσεις τους και οι δυνάμεις που τους υποστήριξαν.

1. Δημοκρατικός Συναγεαγμός—Δέκ: Το Κόμμα αυτό, με ηγέτη τον Κληρίδη, εμφανίστηκε αμέσως μετά την προκήρυξη των Βουλευτικών εκλογών. Τη σύνθεση του Κόμματος αποτέλεσε ένα μέρος του παλιού Ένιαίου, που στο μεταξύ διαλύθηκε, και η ΕΟΚΑ Β'.

2. Δημοκρατική Παράταξη: Εμφανίστηκε, με ηγέτη τον Σπύρο Κυπριανού, για πρώτη φορά στην πολιτική ζωή του τόπου μετά την προκήρυξη των εκλογών. Την σύνθεση του αποτέλεσε μια μερίδα του παλιού Ένιαίου, που διαφώνησε με τον Κληρίδη, ένα μέρος της Προοδευτικής Παράταξης και οι δυνάμεις της ΠΕΚ.

3. Το ΑΚΕΛ: Με βασική δύναμη τις δυνάμεις της εργατικής τάξης και της Αριστερής Παράταξης.

4. Η ΕΔΕΚ: Με ηγετική μορφή τον Λυσσαρίδη και σύνθεση, κύρια, τα μικροαστικά διανοουμενίστικα στρώματα, έπιστήμονες και υπαλλήλους.

5. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου, το οποίο επανασυστήθηκε τον Δεκέμβριο του 1975. Το Κ.Κ.Κύπρου δεν ήταν εκλογικό Κόμμα και παρουσιάστηκε χωρίς δυνάμεις.

Β. Οι πολιτικοί αυτοί σχηματισμοί εμφανίστηκαν μπροστά στον λαό με τα πιο κάτω προγράμματα:

1. Ο Δημοκρατικός Συναγεαγμός—Δέκ παρουσιάστηκε, κύρια, με φιλοίμπεριαλιστική γραμμή, άνοιχτα προσηλωμένη στις Ευρωπαϊκές Νατοϊκές δυνάμεις και κύρια στον Αμερικάνικο παράγοντα. Μέσα σε μια πορεία συμβιβασμού μ' αυτές τις δυνάμεις, έτοποθέτησε τη λύση του Κυπριακού προβλήματος πάντα μέσα στη φόρμουλα της γραμμής Αθηνών—Λευκωσίας. Έσωτερικά χάραξε μια αντικομμουνιστική γραμμή και αντιπαράθεση, ενώ από την άλλη εμφανίστηκε με πλατφόρμα λύσης των πολιτικών και οικονομικών προβλημάτων μέσα σε δημοκρατικές άρχές και με φιλολαϊκές λύσεις όπως, δωρεάν παιδεία, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ίση κατανομή βαρών κλπ. Ακόμα, μέσα στα πλαίσια των αντιθέσεων του με το εκκλησιαστικό κεφάλαιο, έριξε δημαγωγικά το σύνθημα της απαλλοτρίωσης της εκκλησιαστικής γης και την διανομή της για εκμετάλλευση από τον λαό.

2. Η Δημοκρατική Παράταξη παρουσιάστηκε με αγωνιστικό πατριωτικό πρόγραμμα, έκαμε παγκίερα τον μακροχρόνιο και ενώ τοποθετήθηκε φιλοδυτικά, χωρίς να άρνεϊται υποστήριξη από την ανατολή, διακηρύσσοντας ακόμα ότι δέχεται την πρόταση της Σοβιετικής Ένωσης για Διεθνή Διάσκεψη και Διεθνείς έγγυήσεις, προσπάθησε να μείνει στα όρια της Ευρώπης, των Άδεσμεύτων, αλλά κύρια στο πλαίσιο των Ένωμένων Έ-

θνῶν, πάντα ὅμως μὲ πορεία λύσης τοῦ Κυπριακοῦ μέσα στὴν ἴδια φόρμουλα Ἀθηνῶν—Λευκωσίας, μέσα αποκλειστικὰ ἀπὸ διαπραγματεύσεις. Πάνω ἀπ' ὅλα ξεκοιδάρισε ὅτι ἀπορρέει ἀπὸ τὴν πολιτικὴ Μακαρίου, καὶ θὰ ὑποστηρίξει πάντα τὴν ὁποιαδήποτε πολιτικὴ του. Στὸ ἐσωτερικὸ προσπιάθηκε νὰ ἐμφανιστεῖ σὰν ἡ ἀντιπαράθεση τῶν φασιστικῶν στοιχείων τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ ἡ ἀντιπαράθεση στὴν ἀμερικάνικη ἱμπεριαλιστικὴ πολιτικὴ. Παρουσιάστηκε σὰν ἡ Δημοκρατικὴ Δεξιὰ, καὶ ἐμφανίστηκε σὰν ἡ ἡγήτιδα ἑνὸς ἀστικοδημοκρατικοῦ μετώπου. Στὸν κοινωνικὸ τομέα παρουσιάστηκε μ' ἕνα σωρὸ φιλολαϊκὰ προγράμματα καὶ ὑποσχέσεις.

3. Τὸ ΑΚΕΛ ἐμφανιζόμενο σὰν τὸ Κόμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ παραταξισκὰ σὰν τὸ Κόμμα τῆς Ἀριστερᾶς, στὴν πράξη τοποθετήθηκε καθαρὰ ἀστικοδημοκρατικὰ ὑποστηρίζοντας πλήρως, καὶ μόνο, τὸ πρόγραμμα τῆς Δημοκρατικῆς Παράταξης, δηλαδή τὴν γραμμὴ Μακαρίου, χωρὶς νὰ προτάξει κανένα πρόγραμμα μὲ ἀρχές καὶ στόχους τῆς ἐργατικῆς τάξης, μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι βρισκόμαστε σὲ ἐθνικραπελευθερωτικὸ ἀγῶνα καὶ οἱ ταξικοὶ ἀγῶνες καὶ οἱ διεκδικήσεις πρέπει νὰ συγῆσουν καὶ ὁ ἀγῶνας αὐτὸς θὰ διεξαχθεῖ κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ἀστικῆς τάξης. Πιστὸ στὴ θεωρία τῆς προστασίας ἀπὸ τὶς ὑπερδυνάμεις ἔδωσε ἰδιαίτερη ἔμφαση στὴν ἀνάγκη νὰ μπῶμε τὸ ταχύτερο κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Αὐτὸ ἦταν ἐκεῖνο πὸν τὸ ξεχώρισε ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολιτικοὺς σχηματισμοὺς.

4. Ἡ ΕΛΕΚ ἐμφανίστηκε σὰν ἡ ἐπαναστατικὴ πλευρὰ τοῦ ἀστικοδημοκρατικοῦ μετώπου, μὲ διάφορα συνθήματα, πάντα μέσα στὴ γραμμὴ Μακαρίου, μέσα στὴ γραμμὴ Ἀθηνῶν—Λευκωσίας, καὶ ἡ ἐπαναστατικὴ τῆς τοποθετήθηκε κύρια ἐνάντια στοὺς πραξικοπηματίες, ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ, μέσα στὸ πνεῦμα τῶν Ἀδεσμεύτων μὲ πλαίσιο τὰ Ἐνωμένα Ἔθνη. Στὸ ἐσωτερικὸ παρασιώπησε τὴ στέρηση τῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, παρασιώπησε τὴν ἀντιδημοκρατικὴ τῶν ἐκλογικῶν νόμων, γιὰ νὰ ταυτιστεῖ πλήρως μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς ἀστικοδημοκρατικῆς «Δημοκρατικῆς Παράταξης». Στὰ οικονομικοκοινωνικὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα ταυτίστηκε κύρια μὲ τὸ ἀστικο-

δημοκρατικὸ πρόγραμμα. Ὅπου ζήτησε νὰ ἐμφανιστεῖ ἔντονα διαφορετικὴ ἀπὸ τοὺς ἄλλους σχηματισμοὺς, ἦταν οἱ περιγαμηνές γιὰ τὴν ἀντίσταση ἐνάντια στὸ πραξικόπημα πὸν ἡ ἴδια δημιούργησε στὴν μεταπραξικοπηματικὴ ἐποχὴ.

5. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κύπρου παρουσιάστηκε μὲ σύνθημα τὴν ἀγωνιστικὴ ἀποχὴ ἀπὸ τὶς ἐκλογές, ὑποστηρίζοντας ὅτι οἱ ἐκλογές ἦσαν τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ὄξυνσης τῆς κρίσης τῆς ἀρχουσας κεφαλαιοκρατικῆς τάξης τοῦ τόπου, ἡ ὁποία, ἀνίκανη νὰ ὀδηγήσει τὸ λαὸ σὲ μιὰ σωστὴ ἀγωνιστικὴ πορεία, ἔφτασε στὴν πραγματικὴ σὲ βαθυὰ ἀντίθεση μὲ τὰ αἰσθήματα καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ λαοῦ. Ὑποστήριξε ὅτι οἱ ἐκλογές στηρίζονται πάνω σὲ ἀντιδημοκρατικὲς βάσεις καὶ διαδικασίες καὶ ὅτι κανένας ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς σχηματισμοὺς δὲν παρουσίασε ἀλλαγὴ στὴ γραμμὴ λύσης τοῦ Κυπριακοῦ, καὶ ὅτι στὴν πραγματικὴ γινόταν μιὰ ἀνανέωση ὀνομάτων, προσώπων καὶ Κομμάτων, πάντα πάνω στὴν ἴδια γραμμὴ, στὴν πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ. Τὸ Κ.Κ.Κύπρου πρότεινε στὸ λαὸ τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο Πάλης, σὰν τὴν μόνη ἐγγύηση γιὰ τὴ λευτεριά καὶ τὴ σωτηρία τοῦ τόπου.

Γενικὰ οἱ πῶ πάνω πολιτικοὶ σχηματισμοί, ἀπὸ ἀποψη τοποθέτησης, παρουσιάστηκαν χωρισμένοι σὲ τρεῖς κατευθύνσεις:

1. Ἡ φιλοδυτικὴ, φιλοαμερικάνικη, ἀντικομμουνιστικὴ κατεύθυνση, πὸν ἀκολουθήθηκε ἀπὸ τὸν «Δημοκρατικὸ Συναγερομὸ», τὸ ΔΕΚ καὶ τὴν ΕΟΚΑ Β'.

2. Ἡ ἀστικοδημοκρατικὴ, φιλοευρωπαϊκὴ κατεύθυνση μὲ προέχταση τὴν ταύτιση μὲ τὸ κεφαλαιοκρατικὸ τμήμα τῶν ἀδεσμεύτων καὶ ἀποδοχὴ βοήθειας ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ καὶ μὲ κύριο γνώρισμα τὴν πλήρη ὑποστήριξη τῆς πολιτικῆς γραμμῆς Μακαρίου. Ἡ κατεύθυνση αὐτὴ ἀκολουθήθηκε ἀπὸ τὴν «Δημοκρατικὴ Παράταξη», τὸ ΑΚΕΛ καὶ τὴν ΕΛΕΚ.

3. Ἡ γραμμὴ τοῦ ἀνειρήνευτου ἀγῶνα ἐνάντια, στὶς ἱμπεριαλιστικὲς δυνάμεις κάθε μορφῆς, καὶ τὰ ὄργανα τους ντόπια καὶ ξένα, ἀπὸ ἕνα Λαϊκὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο Πάλης, στὸ ὁποῖο θὰ συσπειρωθοῦν ὅλες οἱ συνεπεῖς πατριωτικὲς δυνάμεις, ἀνεξάρτητα ἰδεολογικῆς καὶ πολιτικῆς τοποθέτησης, μὲ ἡγεσία τὴν ἐρ-

γατική τάξη. Τὴν γραμμὴ αὐτὴ πρότεινε τὸ Κ.Κ.Κύπρου.

Γ. Γιὰ νὰ εἶναι ὀλοκληρωμένη ἡ ἀντίληψη μας γιὰ τὶς πῦρ πάνω κατευθύνσεις θὰ πρέπει νὰ ἐξετάσουμε μέσα σὲ ποιὲς ταξικὲς δυνάμεις κινήθηκαν.

1. Ὁ Δημοκρατικὸς Συναγερομὸς κινήθηκε μέσα στὶς δυνάμεις τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ ἰδιαίτερα στὴ νεοβιομηχανική καὶ ἐμπορικὴ μερίδα τοῦ κεφαλαίου. πὺ ἐμποδίζεται ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ κεφάλαιο καὶ τὰ προνόμια του, νὰ ἀναπτυχθεῖ ἐλεύθερα. Ἀκόμα κινήθηκε μέσα στὰ φασιστικά, ἀντιλαϊκά, ἀντικομμουνιστικά στοιχεῖα, στοὺς παρασυρμένους καὶ τοὺς πληρωμένους πράχτορες τοῦ μονοπωλιακοῦ ἱμπεριαλιστικοῦ κεφαλαίου.

2. Τὸ ἀστικοδημοκρατικὸ μέτωπο κινήθηκε μέσα στὴν ἀστική τάξη καὶ ἰδιαίτερα στὸ ἐκκλησιαστικὸ κεφάλαιο, στὰ μικροαστικά στρώματα τῆς πόλης καὶ τοῦ χωριοῦ, τοὺς μικροεπιχειρηματίες καὶ βιοτέχνες, μέσα στὰ φτωχικὰ ἀγροτικά στρώματα, ἀγροτοεργάτες καὶ κύρια στὴν ἐργατικὴ τάξη, γενικώτερα δὲ μπορεῖ νὰ πεῖ κανένας, χωρὶς καμμιά ἐπιφύλαξη, ὅτι οἱ δυνάμεις μέσα στὶς ὁποῖες κινήθηκε αὐτὸ τὸ μέτωπο, ἦταν κύρια οἱ λαϊκὲς δυνάμεις, πὺ ἀντικειμενικὰ ἀνήκουν στὴ συνεπὴ πάλη γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση. Αὐτὸ φυσικὰ ὀφείλεται στὴ συμμετοχὴ τοῦ ΑΚΕΛ στὸ ἀστικοδημοκρατικὸ μέτωπο.

3. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κύπρου, παρ' ὄλο ὅτι παρουσιάστηκε χωρὶς δυνάμεις, κινήθηκε μέσα στὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὰ λαϊκὰ στρώματα καὶ γενικώτερα μέσα σὲ ὅλες τὶς συνεπεῖς πατριωτικὲς δυνάμεις, μετὴν πίστη ὅτι οἱ δυνάμεις αὐτὲς ἀνήκουν ἀντικειμενικὰ στὸ πρόγραμμα πὺ χάραξε.

Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ παρατηρήσουμε πὺς κι' αὐτὲς οἱ ἐκλογὲς, ὅπως καὶ ὅλες οἱ προηγούμενες, παρὰ τὴν κρισιμότητα τῆς κατάστασης καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ ἔγιναν μετὴν ὅλες τὶς ἀντιδημοκρατικὲς διαδικασίες καὶ βάσεις.

Ἔτσι ἐπικράτησε καὶ πάλι τὸ ἀντιλαϊκὸ πλειοψηφικὸ σύστημα μετὰ πλατεῖες περιφέρειες ἀντὶ τοῦ δικαιώτερου συστήματος τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς. Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ δὲν δόθηκε ψῆφος στοὺς νέους ἀπὸ 18—21 χρόνων καὶ στέρηθηκαν τὴν ψῆφο οἱ ἐργάτες πὺ στάληκαν στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ δουλειά.

Ἐνῶ ὄλα τὰ Κόμματα τοῦ ἀστικοδημοκρατικοῦ μετώπου τὶς πρῶτες μέρες μετὰ τὴν προκήρυξη τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ὑποστήριξαν ἔντονα τὴν ἀπλή ἀναλογικὴ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίσουν οἱ νέοι καὶ οἱ ἐργάτες τοῦ ἐξωτερικοῦ, στὴν συνέχεια παραμέρισαν καὶ πρόδωσαν τὶς δημοκρατικὲς αὐτὲς ἀρχὲς γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὰ συμφέροντα τῆς σύμπραξης τους, ἐνάντια στὸν «Δημοκρατικὸ Συναγερομὸ». Ἔτσι φτάσαμε στὸ πρῶτο ἀποτέλεσμα νὰ ὑποστηρίξει ὁ Δημοκρατικὸς Συναγερομὸς, ἕνα Κόμμα πέρα γιὰ πέρα ἀντιδραστικὸ, τὴν ἀπλή ἀναλογικὴ, ἐνῶ οἱ ἄλλοι πὺ θέλουν νὰ παρουσιάσονται σὰν Κόμματα τοῦ λαοῦ, ποδοπάτησαν τὶς ἀρχὲς αὐτὲς, μετὴν ψευτοδικαιολογία τῆς ἀνάγκης νὰ μὴν ἀναβληθοῦν οἱ ἐκλογὲς.

Παρ' ὄλο πὺ τὸ ἀστικοδημοκρατικὸ μέτωπο παρουσιάστηκε στὶς ἐκλογὲς οὐσιαστικὰ μετὴν ἕνα ἐνιαῖο πρόγραμμα, ἀκολουθώντας πιστὰ τὴ γραμμὴ Μακαρίου, ἐντούτοις στὸν ἐκλογικὸ ἀγῶνα φανερώθηκαν ξεκάθαρα, ὁ καιροσκοπισμὸς καὶ ἡ προσπάθεια ἐξαπάτησης τοῦ λαοῦ. Ἀπόδειξη γι' αὐτὴ τὴν ἀλήθεια εἶναι:

α) Παρ' ὄλο ὅτι παρουσιάστηκαν μετὴν ἕνα πρόγραμμα καὶ μιὰ γραμμὴ σ' ἕνα ἐνιαῖο μέτωπο, καὶ πᾶσκιζαν νὰ φανοῦν στὰ μάτια τοῦ λαοῦ σὰν Δημοκράτες, ἀντιἱμπεριαλιστές, ἀντὶ νὰ κατεβοῦν στὶς ἐκλογὲς μ' ἕνα ψηφοδέλτιο, κατέβηκε τὸ κάθε Κόμμα μετὴν δικὸ του ψηφοδέλτιο. Ἔτσι ἐνῶ ἐπιφανειακὰ παρουσιάστηκε τὸ κάθε Κόμμα μετὴν «δικὸ» του πρόγραμμα, «δική» του «προσωπικότητα», στὴν πραγματικότητα ὑπηρετοῦσαν μιὰ γραμμὴ, τὴ γραμμὴ Μακαρίου. Ἔτσι, ἀφῆναν τὸν λαὸ, τὸν ὁποῖο στὶς ὀμιλίες τους καλοῦσαν νὰ ψηφίσει κοροδόνι τὸ μέτωπο, νὰ μπορεῖ νὰ ψηφίσει ἐκλεκτικά, δηλαδή νὰ μπορεῖ νὰ ψηφίσει τὸ ἕνα Κόμμα τοῦ μετώπου καὶ ὄχι ὀλοκληρὸ τὸ μέτωπο, πρᾶγμα πὺ ἔγινε στὴν πράξη.

β) Σὲ ὄλη τους τὴν προεκλογικὴ ἐκστρατεία, ὀμιλίες, ἀφίσσεις, φυλλάδια κλπ. ἐμφανίστηκαν ὁ καθένας χωριστὰ καὶ ὄχι σὰν ἐνωμένο μέτωπο.

γ) Στὶς τελευταῖες προεκλογικὲς προσπάθειες τους ὄλα τὰ Κόμματα τοῦ μετώπου παρουσίασαν ἀφίσσεις καὶ πλακάτ στὰ ὁποῖα παρουσίαζαν ὁ καθένας τὶς φωτογραφίες τῶν δικῶν του ὑποψηφίων καὶ συνθήματα γιὰ νὰ ψηφίσει ὁ λαὸς αὐτοὺς τοὺς ὑποψηφίους, ὄμως δὲν πα-

ρουσίασαν φωτογραφίες και συνθήματα για όλο το μέτωπο.

δ) Ειδικά η ΕΔΕΚ, αντίθετα με την συμμετοχή της στο μέτωπο και την αποδοχή των συμφωνιών του μετώπου, σε δύο επαρχίες, στη Λάρνακα και στην Πάφο, παρουσίασε δύο υποψήφιους που δεν συμπεριλαμβάνονταν στην σύμπραξη. Έτσι, ενώ τα υπόλοιπα Κόμματα καλούσαν τον λαό για να ψηφίσει τους υποψήφιους της ΕΔΕΚ στις άλλες επαρχίες, στην Λάρνακα και στην Πάφο καλούσαν τον λαό να μην τους ψηφίσει. Μπορεί λοιπόν κανένας να βγάλει το έξωφρενικό συμπέρασμα ότι ενώ παρουσίασαν την ΕΔΕΚ σαν δημοκρατική στις άλλες επαρχίες, εκήρυσσαν ουσιαστικά το ίδιο Κόμμα σαν αντιδημοκρατικό στη Λάρνακα και στην Πάφο.

Τέλος, πρέπει να τονιστεί ο ρόλος του Τάσου Παπαδόπουλου στις εκλογές αυτές και ιδιαίτερα η σχέση του με το μέτωπο. Ένώ ο Τάσος Παπαδόπουλος δεν δέχτηκε θέση υποψήφιου που του προσφέρθηκε από την Δημοκρατική Παράταξη και δεν κατέβηκε μαζί της στις εκλογές, και παρ' όλο ότι δήλωσε ότι μετά τις εκλογές θα ιδρύσει δικό του Κόμμα και κατέβηκε στις εκλογές σαν ανεξάρτητος, εντούτοις η Δημοκρατική Παράταξη άφησε στο ψηφοδέλτιο της, στη Λευκωσία, μια θέση κενή προορισμένη για τον Τάσο Παπαδόπουλο και κάλεσε τον λαό να τον ψηφίσει.

Αυτό αποτελεί ασφαλώς ένα ακόμα στοιχείο της ανηθικότητας και του καιροσκοπισμού του μετώπου και μια άλλη κοροϊδία για το λαό.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Μια σωστή εκτίμηση των αποτελεσμάτων των εκλογών πρέπει να σταθεί στις τρεις κατευθύνσεις όπως τις είδαμε πιο πάνω. Έτσι αντικρούοντας τα πράγματα διαπιστώνουμε μια σημαντική νίκη της αστικοδημοκρατικής κατεύθυνσης, με ποσοστό που φτάνει τα 75%, έτσι που χάρις στο αντιδημοκρατικό εκλογικό σύστημα (πλειοψηφικό), κατέλαβε όλες τις βουλευτικές έδρες, αφήνοντας έξω από τη Βουλή τη δύναμη του Δημοκρατικού Συναγερμού—Δέκ, έστω κι' αν είχε εξασφαλίσει το 25%.

Αυτό χαρακτηρίστηκε απ' όλες τις πλευρές σαν μια νίκη των δημοκρατικών δυνάμεων, νίκη της Μακαριακής γραμμής. Έν πάσει περιπτώσει νίκη που έδωσε μια βουλή όπως τη ζήτησε το αστικοδημοκρατικό μέτωπο.

ΑΠΟΧΗ

Το ποσοστό της αποχής έφτασε περίπου τα 14%. Είναι το μικρότερο ποσοστό αποχής που παρουσιάστηκε σ' όλες τις βουλευτικές εκλογές στην Κύπρο (εκλογές 1970 25%).

Βασικοί λόγοι για το μικρό ποσοστό αποχής είναι οι πιο κάτω:

1. Η κρίσιμη κατάσταση που βρίσκεται η Κύπρος μετά το πραξικόπημα και την εισβολή, που έκανε τον λαό να ζει έντονα τις πολιτικές εξελίξεις και να θέλει να συμμετέχει στην πολιτική ζωή του τόπου και στην χάραξη της πορείας που αφορά τα προβλήματα και την τύχη του.

2. Η τεράστια σημασία που δόθηκε στο ρόλο της βουλής από την προπαγάνδα όλων των πολιτικών Κομμάτων και προσώπων.

3. Η πεποίθηση ή όποια δόθηκε στον λαό για την ανάγκη μιας δημοκρατικής βουλής ή όποια απομάκρυνε τους πραξικοπηματίες από το Νομοθετικό σώμα και θα ακολουθούσε τη σωστή γραμμή για τη λύση των λαϊκών και εθνικών προβλημάτων.

4. Η πλήρης ταύτιση του Δημοκρατικού Συναγερμού και της ΕΙΟΚΑ Β' με τον ιμπεριαλισμό και ιδιαίτερα με τον αμερικάνικο, πράγμα ριζικά αντίθετο με τα αντιαμερικάνικα αισθήματα του λαού και την πίστη του ότι αυτός αποτελεί την πραγματική αιτία της καταστροφής μας. Ο κίνδυνος ν' ανέβουν τα φιλοαμερικάνικα στοιχεία στη Βουλή, πράγμα που θα μεγάλωνε τα δεινά του λαού μας. Άκόμα η έντύπωση που δόθηκε στο λαό ότι με τη ψήφο στη Δημοκρατική Βουλή εκφράζει τα αντιιμπεριαλιστικά και δημοκρατικά του αισθήματα.

5. Η μεγάλη κινητοποίηση και προεκλογική εκστρατεία των Κομμάτων, που συνέβαλε στη συμμετοχή του λαού στις εκλογές.

Μέσα σ' αυτή την κατάσταση το Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου, με τις λίγες δυνάμεις του, δεν κατόρθωσε να επηρεάσει καθόλου τα αποτελέσματα των βου-

λευτικῶν ἐκλογῶν. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι, τὸ σύνθημα τῆς ἀγωνιστικῆς ἀποχῆς, δόθηκε στὸ λαὸ πολὺ ἀργά, ὅταν πιά εἶχε τοποθετηθεῖ ἀμετάκλητα. Γενικὰ οἱ ἀντικειμενικὲς συνθήκες καὶ ἡ κρισιμότητα πού δόθηκε στίς ἐκλογές ἔκαναν τὸ σύνθημα τῆς ἀγωνιστικῆς ἀποχῆς ἄκαιρο καὶ νὰ μὴν ἀνταποκρίνεται στὰ αἰσθήματα τῶν μαζῶν.

Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΧΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΕΤΟΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥΣ

Στὸ ἔγγραφο τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος, πού δημοσιεύθηκε στὴν 6η ἔκδοση, τονιζόταν ὅτι αὐτὸ πού ὀδήγησε τὴν ἄρχουσα τάξη στίς βουλευτικὲς ἐκλογές ἦταν ἡ βαθυὰ κρίση στὴν ὁποία ὀδήγησε τὴν κεφαλαιοκρατία ἡ γραμμὴ τοῦ συμβιβασμοῦ, πού ἀποτελεῖ ἀντίθεση τόσο στὴν ἱστορικὴ ἀνάγκη γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ τόπου, ὅσο καὶ στὰ ἄμεσα προβλήματα τῶν μαζῶν. Ἀκόμα ἡ ἐκλογικὴ σύγκρουση τῶν δύο ἀντιθέτων ὁμάδων, ὀφειλόταν στίς ἐνδοταξικὲς ἀντιθέσεις πού ἀφοροῦν κύρια τὸ μερικτὸ στὴ διακυβέρνηση καὶ τίς μέθοδες ἐφαρμογῆς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, τῆς πορείας τοῦ συμβιβασμοῦ μὲ τὸν ἱμπεριαλισμό. Ἡ ὅλη πάλη στὴν προεκλογικὴ περίοδο καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν μαρτυροῦν αὐτὲς τίς διαπιστώσεις. Αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἀπ' ὅλες τίς πλευρὲς καταβλήθηκε ἔντονη προσπάθεια νὰ ἐμφανιστεῖ μιὰ νέα, τάχαιες, γραμμὴ, πού σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν προηγουμένη ταχτική, νὰ δοθεῖ ἡ ἐντύπωση στὸν λαὸ μιᾶς ἀλλαγῆς, μὲ κύρια χαρακτηριστικὰ τὴν ἐπικράτηση τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, σ' ἀντίθεση μὲ τοὺς πραξικοπηματίες, τὴ γραμμὴ ἀγώνα μὲ κύριο σύνθημα τὸν μακροχρόνιο καὶ τὴν ἰδιαίτερη σποργὴ στὰ κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ. Ὅλα αὐτὰ συνιστοῦν τὴν τάση τῆς ἀπομάκρυνσης ἀπὸ τὰ παλιὰ ἁμαρτήματα τῆς προηγουμένης βουλῆς. Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ θέση δὲν εἶναι παρὰ μιὰ πολὺ πῶ ἔντονη ἀντίθεση μὲ τὴν ὑπάρχουσα γραμμὴ Μακαρίου, γραμμὴ Ἀθηνῶν—Λευκωσίας, πού οὔτε δημοκρατικὲς ἐλευθερίες ἐπιτρέπουν, οὔτε ἀγώνα τῶν μαζῶν ἀνέχονται, οὔτε κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα ἔχουν τὴν δύναμη νὰ λύσουν. Ἔτσι ἡ ἄρχουσα τάξη (ἐκκλησιαστικὸ

κεφάλαιο ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ νεοβιομηχανικὸ καὶ ἐμπορικὸ κεφάλαιο ἀπὸ τὴν ἄλλη) ὄχι μόνον δὲν ἔβαλε τίς προϋποθέσεις γιὰ τὸ ξεπέραςμα τῆς κρίσης τῆς, ἀντίθετα πλησιάζοντας μὲ μιὰ σειρά διακηρύξεις τὴν ἀπαίτηση τῶν μαζῶν, ἐπροετοίμασε μιὰ ὀξύτερη κρίση, πού ἀναπόφευκτα θὰ ἐκδηλωθεῖ ἴσως πολὺ σύντομα ὅταν οἱ ἀντιφάσεις τῆς θὰ γίνουν πιά μιὰ ἐμπειρία τῶν μαζῶν.

Ἡ μελλοντικὴ αὐτὴ ὄξυνση τῶν ἀντιθέσεων μὲ τὸ λαὸ εἶναι ἀναπόφευκτη γιὰ τὴν ἀποδείχεται συνεχῶς πὼς ἡ ἄρχουσα τάξη, εἶναι ἀνίκανη νὰ πραγματοποιήσῃ τίς μεγάλες ὑποσχέσεις πού ἔδωσε στὸ λαὸ καὶ πού ὁ λαὸς τίς ἀπαιτεῖ πιά συνειδητά.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Τὸ γεγονός ὅτι στὴν προσπάθεια τῆς ἡ ἄρχουσα τάξη νὰ βγεῖ ἀπὸ τὴν κρίση τῆς καταφεύγοντας στὸ λαὸ, τὴν ὑποχρέωσε ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν λαϊκὸ παράγοντα σὰν τὸν ρυθμιστικὸ, ἔδωσε ἔτσι τὴν εὐκαιρία στίς λαϊκὲς μάζες νὰ βάλουν τὴν σφραγίδα τους στὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν. Αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὡς ἓνα μεγάλο βαθμὸ καθοριστικὸ γιὰ τὴν πάρα πέρα πορεία καὶ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ γεννᾷ προβλήματα καὶ νὰ ὀξύνει καταστάσεις, πού ὀφείλουμε νὰ τίς προσέξουμε γιὰ νὰ καθορίσουμε σωστὰ τοὺς στρατηγικοὺς στόχους καὶ τὴν ταχτικὴ μας.

Γιὰ τὸν Ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ γίνεται ἔντονο τὸ πρόβλημα ὅτι ἡ ἄρχουσα τάξη τοῦ τόπου, μὲ τίς ἀδυναμίες τῆς, κινδυνεύει νὰ χάσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς τὴν ἐξουσία καὶ νὰ τὴν παραδώσῃ στίς δυνάμεις ἐκεῖνες στίς ὁποῖες ρυθμιστικὸ ρόλο παίξει τὸ πραχτορεῖο τῆς ἄλλης ὑπερδύναμης, τὸ ΑΚΕΛ. Μὲ ἄλλα λόγια ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς, μετὰ τὴν ὀλοκληρωτικὴ ἦττα τοῦ Κληρίδη στίς ἐκλογές καὶ τὴ νίκη τῶν ἀντιαμερικάνικων δυνάμεων, κινδυνεύει νὰ βρεθεῖ μὲ πολιτικὲς δυνάμεις χωρὶς καμμιὰ ἐξουσία στὸν τόπο. Αὐτὸ θὰ γίνῃ ἀκόμα πῶ ὀξὺ ἂν πραγματοποιηθεῖ ἡ λαϊκὴ ἀπαίτηση γιὰ καθαίρεση. Θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ περιμένουμε πὼς, μπροστὰ ἀπὸ τὸν κίνδυνο, ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς θὰ ρυθμίσει ἀνάλογα τὴν καινούργια του θέση στὰ προβλήματα αὐτά.

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς ἰμπεριαλισμὸς ὁπωσδήποτε θὰ ἐπιθυμοῦσε τὴ διατήρηση καὶ μονιμοποίηση καὶ ἐπέχταση τῆς ἐπιρροῆς του στὴν Κύπρο, ἔστω σὲ βάρος τῶν ἀμερικάνων, ποτὲ ὅμως δὲν πρόκειται νὰ ἀνεχτεῖ ἓνα αὐξημένο ρόλο τοῦ λαοῦ μέσα ἀπὸ ἓνα λαϊκὸ μέτωπο καὶ κύρια μέσα ἀπὸ μιὰ Ρωσικὴ ἐπιρροή.

Ἡ Σοβιετικὴ ὑπερδύναμη μπορεῖ φυσικὰ νὰ νοιώθει εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴ δύναμη καὶ τὸ ρόλο τοῦ πραχτορείου της, τοῦ ΑΚΕΛ, πὸν συνεχῶς αὐξάνεται στὸ τόπο, ὅμως ἀπὸ τὴν ἄλλη θὰ βρεθεῖ μπροστὰ ἀπὸ πολλὰ προβλήματα στὸν τομέα τῶν παζαρεμάτων της στὴν περιοχὴ μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό.

Γιὰ τοὺς ντόπιους παράγοντες οἱ ἐπιπτώσεις ἀπὸ τὴς ἐκλογὲς εἶναι ἐπίσης τέτοιες πὸν γεννοῦν τεράστια προβλήματα. Γιὰ πρώτη φορὰ ἡ νεοβιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ οὐμάδα τῆς κεφαλαιοκρατίας μένει ἔξω ἀπὸ τὴ βουλή καὶ χάνει ἀρκετὰ τὸ γόητρο της σὰν ἀρχουσα τάξη, ἔναντι τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα, ἔστω κι' ἂν ἀκόμα ἔχει ἀρκετὴ δύναμη στὴν ἐχτελεστικὴ ἐξουσία.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀποκατάστασης της στὴν προηγούμενη της θέση ἀποτελεῖ ἓνα κεφαλαιῶδες πρόβλημα γι' αὐτὴν.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ κεφάλαιο, μὲ τὸν Μακάριο, πὸν πάντα θέλει τὸ προβάδισμα ποτὲ δὲν ἐπεζήτησε τὴ συντριβή, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν λαϊκὸ παράγοντα, τοῦ ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου. Αὐτὴ ἡ «ὑπέρβαση» τοῦ «λαϊκοῦ μετώπου» δημιουργεῖ ἓνα τεράστιο πρόβλημα γιὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ κεφάλαιο. Ἰδιαίτερα γιὰ τὸν Μακάριο, μέσα στὸ διεθνὲς ἰμπεριαλιστικὸ κλίμα, στὸ ὅποιο ὁ ἴδιος ζεῖ κι' ἀναπνεύει, ἔχει ἀσφαλῶς ν' ἀντιμετωπίσει πολλὰ προβλήματα.

Οἱ ἀστοὶ «δημοκράτες», οἱ «δημοκράτες» ἐπιστήμονες καὶ διανοούμενοι τοῦ δημοκρατικοῦ μετώπου, πὸν ὅπως εἶπε ὁ Μακάριος «πολλὴ δημαγωγία προσέφεραν» θὰ βρεθοῦν ἀσφαλῶς ἀνάμεσα στὴ Μακαριακὴ γραμμὴ, γραμμὴ Ἀθηνῶν—Λευκωσίας, τὴν ἀναλλοίωτη γραμμὴ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τὴν πορεία «δημοκρατίας, ἀγώνα καὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης» πὸν ἀφειδόμενα προσέφεραν σὰν πρόγραμμα στὸ λαό. Ἀσφαλῶς θάχουν ν' ἀντιμετωπίσουν πολλὰ σκληρὰ προβλήματα.

Ἡ ρεφορμιστικὴ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ πὸν κάλεσε τὰ μέλη καὶ τοὺς ὀπαδοὺς της

καὶ γενικώτερα τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὸν λαό, νὰ παίξουν πρωταγωνιστικὸ ρόλο σ' αὐτὴ τὴν «ΝΙΚΗ», νίκη πὸν ὅπως τόνιζε θὰ σημαίνει ὑλοποίηση τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ, ὅπως καὶ ἡ «ἐπαναστατικὴ» ἡγεσία τῆς ΕΛΔΕΚ θὰ ἔχουν ν' ἀντιμετωπίσουν σκληρότερα προβλήματα.

ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΠΙΘΑΝΕΣ ΠΟΡΕΙΕΣ

α) Συνεννόηση ἀνάμεσα στὴς κεφαλαιοκρατικὲς μερίδες μ' ἓνα νέο μοίρασμα τῆς ἐχτελεστικῆς ἐξουσίας. Μιὰ πιθανὴ ἀπομάκρυνση τοῦ Μακαρίου, γιὰ νὰ δώσει τὴ θέση του σ' ἓνα συμβιβασμὸ τῶν δύο οὐμάδων τῆς κεφαλαιοκρατίας.

β) Μιὰ συνέχιση τῆς ὄξυνσης τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἀνάμεσα στὴς δύο οὐμάδες τῆς κεφαλαιοκρατίας, μὲ τὴν ἐνεργὸν συμπλοκή ἐξωτερικῶν παραγόντων, μὲ μιὰ πιθανὴ βίαιη ἀπομάκρυνση τοῦ Μακαρίου καὶ μιὰ διχτατορία. Ἀκόμα μὲ μιὰ προσέλαση τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων καὶ ἀνατροπὴ τῶν πραγμάτων. Ὅποιοσδήποτε κι' ἂν εἶναι ὅμως οἱ ἐξελιξοῦντες τὸ βέβαιο εἶναι ὅτι ὅλες οἱ ἀντιλαϊκὲς δυνάμεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κι' αὐτὴ ἀκόμα ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ, δὲν μποροῦν παρὰ νὰ χτυπήσουν μὲ κάθε τρόπο τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο.

Γιὰ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κύπρου, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν δημιουργεῖ πολλὰ προβλήματα, ἀλλὰ κύρια δημιουργεῖ τεράστιες ὑποχρεώσεις.

α) Ὅφειλουμε νὰ ἐπανεξετάσουμε τὸ πρόβλημα τῆς ταχτικῆς μας ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι, στὴ θέση τῆς ἀντιπολίτευσης σήμερα, βρίσκεται ἐκείνη ἡ μερίδα τῆς κεφαλαιοκρατίας πὸν ταυτίζεται μὲ τὴς φασιστικὲς δυνάμεις, μὲ τὴς δυνάμεις τοῦ ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμοῦ, μὲ τὴς μαῦρες ἀντιλαϊκὲς δυνάμεις. Ὁ κίνδυνος γιὰ μᾶς σὰν ἀντιπαράθεση νὰ ταυτιστοῦμε μ' αὐτὴ τὴν ἀντιπολίτευση, εἶναι μεγάλος, ὅπως καὶ ὁ κίνδυνος νὰ ἀμβλύνουμε τὴν ἀντιπαράθεση μας εἶναι σοβαρός. Ποιὰ ταχτικὴ εἶναι ἐκείνη πὸν θὰ ἀνεβάσει τὴν ταξικὴ πάλη, πὸν θὰ πείθει τὴς μᾶζες νὰ μποῦν στὴν ταξικὴ πάλη, χωρὶς νὰ δικαιώνει τὴν καπιταλιστικὴ ἀντιπαράθεση αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο μας πρόβλημα.

β) Ποιὲς ὀργανωτικὲς δομὲς καὶ ποιὲς μέθοδοι πάλης θὰ ὑψώνουν συνεχῶς τὸ ρόλο τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα, ἔτσι πὸν ἡ

αντίθεση ανάμεσα στα προεκλογικά προγράμματα και την πραχτική αντιμετώπιση των προβλημάτων θα συνειδητοποιήσει τις μάζες στην ανατοποθέτηση τους για μια οργανωμένη πάλη, για τη σωτηρία του τόπου, είναι ένα άλλο σοβαρό πρόβλημα.

γ) Πώς θα στήσουμε το Κόμμα σαν ζωντανό οργανισμό σε μια έντονη προσπάθεια για την κάλυψη των αναγκών της καθοδήγησης των μαζών, πώς θα εξοπλί-

σουμε το Κόμμα με εκείνα τα μέσα που είναι απαραίτητα (έφημερίδα, θεωρητικό όργανο) για την διεκπεραίωση του βασικού χρέους για την επικοινωνία με τις μάζες είναι ένα άλλο βασικό μας πρόβλημα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου επεξεργάζεται συγκεκριμένο πλάνο δράσης, για να μπορέσει ν' ανταποκριθεί στα πιο πάνω καθήκοντα που προκύπτουν από την καινούργια πραγματικότητα.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ

Μετά την προκήρυξη Βουλευτικών εκλογών συνήλθε η Κ.Ε. του Κ.Κ.Κ. και αποφάσισε μια τετράμηνη καμπάνια πραχτικής δουλειάς μέχρι τις εκλογές. Οι πρώτοι τρεις μήνες αποφασίστηκε να είναι δοσμένοι στη ζύμωση και στη κινητοποίηση των μαζών με στόχο την δημοκρατικοποίηση των εκλογών όπως:

- α) Αγώνας για να χρησιμοποιηθεί σαν εκλογικό σύστημα η απλή αναλογική.
- β) Ψήφος στη νεολαία πάνω από 18 χρόνων.
- γ) Ψήφος στους εργάτες του εξωτερικού.
- δ) Αγώνας για να γίνουν εκλογές των άλλων αρχών, δηλ. των εκπαιδευτικών αρχών, των χωρικών αρχών, των αρχών συνεργατισμού, καθώς και δημάρχων.

Ο τελευταίος μήνας αποφασίστηκε να χρησιμοποιηθεί για προεκλογική εκστρατεία, που το περιεχόμενο της θα καθοριζόταν από τον βαθμό της επιτυχίας μας για δημοκρατικοποίηση των εκλογών.

Γι' αυτή την καμπάνια το Κόμμα καθόρισε τρία συνεργεία. Ένα για την πόλη και την επαρχία Λευκωσίας, που θα ήταν υπεύθυνο να οργανώσει και πραγματοποιήσει συγκεντρώσεις στο χώρο του. Δεύτερο συνεργείο, για την ίδια δουλειά, για την επαρχία Λεμεσού, Λάρνακας και Πάφου, και τρίτο για έσωτερική πραχτική δουλειά, όπως προετοιμασία έφημερίδων τοίχου, φυλλαδίου και τρούκ.

Τστέρα απ' αυτή την απόφαση η Κ.Ε. μπήκε στη δουλειά για τη κατάρτιση έγγραφου με τις θέσεις του Κόμματος πάνω στις βουλευτικές εκλογές. Στη διάρ-

κεια της επεξεργασίας των θέσεων παρουσιάστηκαν αρκετές δυσκολίες στο να βγει ένα έγγραφο που ν' αγγίζει όλες τις πτυχές του προβλήματος και να ξεκαθαρίζει το ζήτημα, γιατί η άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη του τόπου αναγκάστηκε να προκηρύξει τις βουλευτικές εκλογές. Η διαλεκτική αντίκρουση του ζητήματος απαιτούσε μια ιστορική τοποθέτηση της άρχουσας τάξης μέσα στις τωρινές συνθήκες του παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού συστήματος, για να φανεί ο αντίθετος της ρόλος και η αντίθεση της με την ιστορική αναγκαιότητα του τόπου και τα αισθήματα των μαζών, πράγμα που την οδήγησε σε μια νέα όξυνση της κρίσης της και στην ανάγκη να προκηρύξει βουλευτικές εκλογές για να βγει από αυτή την κρίση. Έξ αιτίας αυτών των δυσκολιών η ολοκλήρωση του έγγραφου καθυστέρησε, με αποτέλεσμα να χαθούν οι τρεις πρώτοι μήνες της καμπάνιας, δηλ. το πρώτο μέρος της. Στη χρονική αυτή διάρκεια, αναγκαστικά, το κόμμα δεν βγήκε προς τα έξω, κι' έτσι δεν κατάφερε να μπει στη πάλη για επίτευξη των στόχων του, δηλ. για δημοκρατικοποίηση των εκλογών. Το ολοκληρωμένο έγγραφο με τις θέσεις του κόμματος για τις βουλευτικές εκλογές κυκλοφόρησε τελικά σε μια έκδοση, την 6η, η οποία πουλήθηκε σε 2.300 περίπου φύλλα.

Θέση του Κόμματος ήταν η αγωνιστική αποχή από τις εκλογές. Η θέση αυτή πήγαζε από το γεγονός ότι δεν μπορούσαμε να συμμετέχουμε στην εκλογή του ενός από τα δύο αντιμαχόμενα κομ-

μάτια τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός πὼς ὁ στόχος γιὰ δημοκρατικοποίηση τῶν ἐκλογῶν δὲν πραγματοποιήθηκε, μιὰ καὶ ἀπὸ τὰ πράγματα ὑποχρεωθήκαμε νὰ μὴν κάνουμε καμιά οὐσιαστικὴ κινητοποίηση πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση καὶ τὰ ἄλλα κόμματα πρόδωσαν κυριολεκτικὰ αὐτὸ τὸ στόχο.

Τὸ χάσιμο αὐτοῦ τοῦ διαστήματος γιὰ ἐσωτερικὴ δουλειὰ τοῦ Κόμματος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χάσουμε τὴν ἐπαφὴ μὲ τὶς μάζες καὶ νὰ μὴ παλαίψουμε ἔτσι γιὰ τὴν δημοκρατικοποίηση τῶν ἐκλογῶν, ἐκ τῶν ὑστέρων κρίνεται σὰν μεγάλο λάθος. Θάταν ὠφελιμότερο νὰ βγοῦμε στὴν ἀρχὴ μὲ ἓνα σύντομο καὶ μὲ ἐλλείψεις ἔγγραφο, τὸ ὁποῖο νὰ ὀλοκληρώναμε σιγά-σιγά, παρὰ νὰ περιμένουμε νὰ τὸ ὀλοκληρώσουμε καὶ τελειοποιήσουμε καὶ μετὰ νὰ βγοῦμε στὶς μάζες, χάνοντας ἔτσι ὀλόκληρη τὴν καμπάνια ἐπαφῆς καὶ διαφώτισης τῶν μαζῶν γιὰ τὴν ἀντιδημοκρατικότητα τῶν ἐκλογῶν, πράγμα πού στὴν συνέχεια καὶ μὲ βάση τὴ διαμόρφωση τῶν συνθηκῶν καὶ τὴν τοποθέτηση, ἐκλογικὰ, τῶν μαζῶν ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ βρεθεῖ τὸ σύνθημα μας, γιὰ ἀγωνιστικὴ ἀποχὴ ἄκαιρο καὶ λανθασμένο καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ τὸ μεταβάλουμε στὴν πορεία τῶν ὀμιλιῶν σὲ σύνθημα διαφώτισης καὶ ὄχι δράσης.

Στὸ χρονικὸ διάστημα πού εἶχε μπροστά του τὸ Κόμμα, μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση καὶ κυκλοφορία τοῦ ἐγγράφου μὲ τὶς θέσεις του γιὰ τὶς βουλευτικὲς ἐκλογές, πραγματοποίησε δυὸ κύκλους συγκεντρώσεων—ὀμιλιῶν.

Α' ΚΥΚΛΟΣ

1. Ἀ κ ρ ο ῦ ν τ α : Ἐγινε τὴν 6ην Αὐγούστου σὲ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ.

2. Δ ἄ λ ι : Πραγματοποιήθηκε στὶς 7 Αὐγούστου. Ἡ προσέλευση ἦταν πολὺ μεγάλη. Συγκεντρώθηκαν περίπου 450 ἄτομα, πού μαζί μ' ἓνα ἀριθμὸ πού ἄκουε τὴν ὀμιλία ἀπὸ τοὺς γύρω χώρους ἔφταναν τοὺς χίλιους.

3. Στὶς 7 Αὐγούστου προγραμματίστηκε συγκέντρωση στὸ Πελέντρι. Ὄταν ἔφτασαν ἐκεῖ τὰ συνεργεῖα τοῦ Κόμματος γιὰ τὴν ὀμιλία, ὁ καφετζῆς πού ἦταν συνεννοημένος μὲ μέλη τοῦ Κόμματος γιὰ νὰ παραχωρήσει τὸ καφενεῖο του καὶ νὰ δώσει ρεῦμα, ἀρνήθηκε καὶ τὰ δύο, ὑστερα ἀπὸ πιέσεις παραγόντων τοῦ

ΑΚΕΛ. Ἄλλες προσπάθειες τῶν συντρόφων γιὰ νὰ βροῦν ρεῦμα δὲν καρποφόρησαν λόγω τῆς ἀντίδρασης τῶν ἴδιων κύκλων. Περίμεναν τὴν ὀμιλία γύρω στοὺς 300, ἀλλὰ τελικὰ ματαιώθηκε ἕξ αἰτίας τῆς ἔλλειψης μέσων, φωτισμοῦ καὶ ρεύματος γιὰ τὰ μεγάφωνα.

4. Στὶς 13 Αὐγούστου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στὸν Ἅγιο Ἀθανάση Λεμεσοῦ, στὸν χώρο τῶν προσφύγων. Στὴν συγκέντρωση ἦρθαν γύρω στοὺς 30, ὅμως ὅλοι σχεδὸν οἱ πρόσφυγες εἶχαν βγεῖ στὶς βεράντες τῶν σπιτιῶν τους καὶ ἄκουαν τὴν ὀμιλία.

5. Στὶς 14 Αὐγούστου πραγματοποιήθηκε ὀμιλία στὸ χωριὸ Καντοῦ. Μετὰ τὴν ὀμιλία ἔγινε ἔντονη συζήτηση.

6. Στὶς 16 Αὐγούστου προγραμματίστηκε ὀμιλία, γιὰ δευτέρη φορά, στὸ Πελέντρι. Ἀπὸ πολὺ νωρὶς ἄρχισε ὀργανωμένη ἀντίδραση ἀπὸ τὸ ΑΚΕΛ, πού παράγοντες του φρόντισαν νὰ γεμίσουν ἀσφυκτικὰ τὸν χώρο τῆς συγκέντρωσης μὲ διάφορα αὐτοκίνητα. Ὄταν ἄρχισε ἡ ὀμιλία μὲ 500 περίπου ἄτομα, Ἀκελικοὶ τραμποῦκκοὶ ἄρχισαν ἐπίθεση μὲ βρυσὲς καὶ μὲ χειρονομίες ἐνάντια στὰ μέλη τοῦ Κόμματος πού κορυφώθηκαν μὲ φασιστικὲς ἐπιθέσεις. Ἀπὸ τὴν ἐπίθεση τραυματίστηκαν ἑλαφρὰ δύο σύντροφοι καὶ ἕνας συναγωνιστής. Μεγάλες ζημιές ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις ἔπαθε τὸ αὐτοκίνητο συντρόφου. Ἀποτέλεσμα τῆς φασιστικῆς αὐτῆς ἐπίθεσης ἦταν νὰ διακοπεῖ ἡ ὀμιλία. Στὴν συνέχεια τὰ ἐπεισόδια καταγγέλλθηκαν στὴν ἀστυνομία, πού πῆρε τοὺς τραμπούκκους στὸ δικαστήριον.

Μετὰ τὰ ἐπεισόδια τοῦ Πελεντριοῦ ἐκδόθηκε σὲ φυλλάδιο μιὰ καταγγελία τοῦ Κόμματος ἐνάντια στὴ φασιστικὴ βία πού χρησιμοποίησε τὸ ΑΚΕΛ στὸ Πελέντρι.

Ἐπὶ περὶ ἀπὸ τὶς πιά πάνω συγκεντρώσεις ἡ Κ.Ε. τοῦ Κόμματος, πού συνῆλθε καὶ μελέτησε τὶς ἀντικειμενικὲς συνθηκὲς ὅπως διαμορφώθηκαν, ἀποφάσισε νὰ μετατρέψει τὴν ἀποχὴ ἀπὸ σύνθημα δράσης σὲ σύνθημα διαφώτισης, ἐνῶ παράλληλα ἀποφασίστηκε νὰ δοθεῖ ἰδιαίτερη βαρῦτητα στὴν ἀνάπτυξη τοῦ προγράμματος γιὰ τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο πάλης.

Β' ΚΥΚΛΟΣ

1. Στὶς 28 Αὐγούστου πραγματοποιήθηκε ὀμιλία στὸ χωριὸ Ἀρεδκιοῦ. Συγκεντρώθηκαν γύρω στοὺς 150 μὲ 200,

ντόπιοι και πρόσφυγες. Μετά την όμιλία έγινε συζήτηση με κύριο περιεχόμενο τὸ πρόγραμμα τοῦ Κόμματος γιὰ τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο Πάλης.

2. Στις 29 Αὐγούστου πραγματοποιήθηκε όμιλία στὸ χωριὸ Λυθροδόνας. Στὴν όμιλία παραβρέθηκαν γύρω στὸς 500. Μετά τὴν όμιλία ἀκολούθησε συζήτηση.

3. Στις 30 Αὐγούστου έγινε όμιλία σὲ καφενεῖο στὴν Ἀγγλαντζιά. Ὅπως κι' ἄλλοῦ, μετὰ τὴν όμιλία έγινε συζήτηση. Γιὰ πρώτη φορὰ έγινε ὑποστήριξη τῶν θέσεων τοῦ ΑΚΕΛ, ἀπὸ παρευρισκόμενους ὁπαδούς του.

4. Στις 30 Αὐγούστου προγραμματίστηκε όμιλία γιὰ τὴν Ἀραδίππου. Μὲ μιὰ καλὴ προσέλευση ἀρχίζει ἡ όμιλία. Ὅταν ὅμως ὁ όμιλητὴς ἔφτασε σ' ἓνα ὀρισμένο σημεῖο ἡ ἀστυνομία διάκοψε τὸν όμιλητὴ μετὰ τὴν δικαιολογία... «Ἡ όμιλία εἶναι προπαγάνδα ὑπὲρ τοῦ Κόμματος σας και εἶναι ἀντικυβερνητική». Αὐτὸ ἀνακοινώθηκε και ἀπὸ τὰ μεγάφωνα. Προηγουμένως ἡ ἀστυνομία ἔφερνε συνεχῶς ἐμπόδια και δυσκολίες γιὰ τὴν όμιλία. Ἐνας ἀριθμὸς ἀπὸ τοὺς παρευρισκόμενους διαμαρτυρήθηκε γιὰ τὴ στάση τῆς ἀστυνομίας. Μετὰ ἡ ἀστυνομία πῆρε τὰ ὑπεύθυνα στελέχη τοῦ Κόμματος στὸ τμήμα και τοὺς ἀνάφερε πὼς ἡ πραγματικὴ αἰτία γιὰ τὴ διακοπὴ τῆς όμιλίας δὲν ἦταν αὐτὴ πὸν τοὺς ἀνάφερε προηγουμένως, ἀλλὰ ὅτι ὁμάδες κάτω στὴ συγκέντρωση πὸν ἦσαν ἔτοιμες νὰ ἐπιτεθοῦν και νὰ χτυπήσουν τὴν ὁμάδα τοῦ Κόμματος μετὰ στόχο νὰ προκαλέσουν ἐπεισόδια και νὰ διακόψουν τὴν όμιλία. Ἡ ἀστυνομία, στὴ συνέχεια, κατηγόρησε τοὺς συν. όμιλητὲς πὼς χρησιμοποιοῦσαν μεγάφωνα χωρὶς τὴν ἄδεια τοῦ ἀρμόδιου Ἐπαρχοῦ. Ἀργότερα καλέστηκαν στὴν ἀστυνομία και τοὺς πρόσαψαν κατηγορία. Δὲν ξέρουμε ἀν ἡ ὑπόθεση θὰ φτάσει στὸ Δικαστήριο.

6. Τὴν 1 Σεπτέμβρη έγινε όμιλία στὸν καταυλισμὸ Κόκκινες, στὴν Λευκωσία. Τὴν όμιλία ἄκουε ὅλος σχεδὸν ὁ καταυλισμὸς. Μετὰ τὴν όμιλία έγινε συζήτηση.

7. Στις 2 Σεπτέμβρη έγινε όμιλία στὸν χῶρο τῶν καφενειῶν, στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ Κλήρου. Ἡ συγκέντρωση ξεπερνοῦσε τὰ 500 ἄτομα. Στὸ τέλος τῆς όμιλίας διεξήχθη πλατεία και ἐποικοδομητικὴ συζήτηση.

Σ' ὅλες τὶς όμιλίες προηγήθηκε συνεργεῖο τοῦ Κόμματος, πὸν ἀνακοίνωνε τὶς συγκεντρώσεις και φώναζε συνθήματα

τοῦ Κόμματος μετὰ τηλεβόα. Στὸν πρῶτο κύκλο τῶν όμιλιῶν, πρὶν ἀπὸ κάθε όμιλία τὸ συνεργεῖο, τοποθετοῦσε ἔφημερίδες τοίχου και ἔρριχνε τρύκς και φυλλάδια πὸν ετοίμαζε τὸ συνεργεῖο πρακτικῆς δουλειᾶς. Ἐπίσης γιὰ ὅλες τὶς όμιλίες τὸ Κόμμα ἔστελλε, προηγουμένως, ἀνακοινώσεις σ' ὅλες τὶς ἔφημερίδες, οἱ ὁποῖες ὁμως δὲν τὶς δημοσίευαν.

Ὁ ἀστικὸς τύπος στάθηκε ἀπέναντι στὶς ἐκδηλώσεις και όμιλίες τοῦ Κόμματος μετὰ καθαρὴ ἀντιδραστικότητα και ἀντιδημοκρατικότητα, ἀποδείχνοντας πὼς ὅταν πρόκειται γιὰ κομμουνιστὲς, ἡ δημοκρατικότητα και τὸ δικαίωμα τῆς ἐλεύθερης ἔκφρασης, εἶναι ξεχασμένες ἀρχές. Ἐπίσης, τόσο οἱ ἔφημερίδες τῆς λεγόμενης δεξιᾶς, ὅσο και οἱ ἄλλες τῆς ψευτοαριστερᾶς, συνέχισαν τὴν παλιὰ τους συνήθεια, νὰ ἀποσιωποῦν δηλαδὴ κάθε δράση τοῦ Κόμματος ἀπὸ τὶς μᾶζες και νὰ πασχίζουν νὰ ἀπομονώσουν τὸ Κόμμα ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ τάξη και τὸν λαό. Δυστυχῶς τὶς ἀνακοινώσεις τοῦ κόμματος δημοσίευσαν, σὲ μερικὲς περιπτώσεις, ὀρισμένες ἔφημερίδες τῆς ἄκρας δεξιᾶς, κι' αὐτὲς τονίζοντας βέβαια τὰ σημεῖα πὸν ἤθελαν νὰ ἐκμεταλλευτοῦν.

Ἡ Ἀστυνομία, στὸν πρῶτο κύκλο τῶν όμιλιῶν ἔλειπε ἀπὸ ὅλες τὶς συγκεντρώσεις, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Δάλι. Ὅμως και σ' αὐτὴν ἡ συμπεριφορὰ τῆς ἦταν μεροληπτικὴ ἐναντία στὸ Κόμμα, γιὰτὶ ἐνῶ στὶς όμιλίες τῶν ἄλλων κομμάτων ἔκλεινε τὸν δρόμο γιὰ νὰ μὴν περνοῦν αὐτοκίνητα και προκαλοῦν θόρυβο, στὴν δικὴ μας δὲν ἔκαμε τὸ ἴδιο. Μετὰ τὰ ἐπεισόδια στὸ Πελέντρι ἀποδείχτηκε πὼς ἦταν λάθος νὰ μὴν καλοῦμε τὴν ἀστυνομία στὶς συγκεντρώσεις μας και τὴν καλέσαμε σὲ ὅλες τὶς ἐπόμενες όμιλίες, στὶς ὁποῖες και παρευρέθηκε. Ἡ περίπτωση τῆς Ἀραδίππου πὸν διάκοψε όμιλία τοῦ Κόμματος και κατηγόρησε στελέχη τοῦ Κόμματος, γιὰ χρησιμοποίηση μεγὰφῶνων χωρὶς ἄδεια, τὴ στιγμή πὸν ὅλα τὰ ἄλλα Κόμματα ἔκαμαν ἐλεύθερα συγκεντρώσεις και όμιλίες χωρὶς ἄδεια, ἀποτελεῖ συνέχιση τῆς προσπάθειας τῆς νὰ χτυπήσει τὸ Κόμμα.

Ἡ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῶν όμιλιῶν μας, τὸ ΑΚΕΛ ἔκαμε προσπάθειες νὰ ἐμποδίσαι τὴν πραγματοποίησιν τῶν συγκεντρώσεων.

Ἔτσι ἔδωσε ἐντολή στὰ μέλη του καὶ ἰδιαίτερα στοὺς κατὰ τόπον παράγοντες του νὰ μὴν ἔρχονται στὶς ὁμιλίες τοῦ Κόμματος καὶ νὰ κάμνουν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ἀποτύχουν οἱ συγκεντρώσεις μας. Ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἀπειλοῦσε καφετζιῆδες νὰ μὴν μᾶς δώσουν τὰ καφενεῖα τους γιὰ τὶς ὁμιλίες μας. Σὲ πολλές περιπτώσεις ὁπαδοὶ του ἔσχισαν ἑφημερίδες τοίχου τοῦ Κόμματος καὶ κατάστρεψαν τρύκας γιὰ νὰ ἐμποδίσουν νὰ γίνουν γνωστὲς στὶς μᾶζες οἱ συγκεντρώσεις τοῦ Κόμματος. Ἀποκορύφωμα αὐτῆς τῆς ταχτικῆς του ἦταν οἱ φασιστικὲς ἐπιθέσεις πού μεταχειρίστηκε στὸ Πελέντρι, μὲ στόχο νὰ ἐμποδίσει μὲ κάθε μέσο νὰ φτάσουν οἱ θέσεις μας στὶς μᾶζες.

Εἶναι φανερὸ πὼς τὸ ΑΚΕΛ θορυβήθηκε ἀπὸ τὴ δράση τοῦ Κόμματος καὶ τὶς θέσεις πού ἔφερε γιὰ τὶς μᾶζες. Ἔτσι προσπάθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀπομονώσει τὸ Κόμμα. Οἱ λόγοι εἶναι ὀλοκάθαροι. Ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ὁ λαὸς ξέρουν νὰ ἐχτιμοῦν σωστά, (αὐτὸ τὸ ἀπόδειξαν καὶ στοὺς τόπους ὅπου τὸ Κόμμα ἔκαμε ὁμιλίες), ξέρουν νὰ κρίνουν σωστά τὶς λανθασμένες καὶ τὶς σωστὲς θέσεις, τὶς δημογωγικὲς καὶ τὶς ἐπαναστατικὲς. Τὸ ΑΚΕΛ τρομοκρατήθηκε γιὰτὶ αἰσθάνθηκε νὰ κλονίζεται μπροστὰ ἀπὸ τὶς καινούργιες θέσεις καὶ τὸ καινούργιο πρόγραμμα πού φέρνει τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα στὶς μᾶζες. Φοβήθηκε τὴν σύγκριση μὲ τὸ δικό του ἀστικοδημοκρατικὸ πρόγραμ, πού καμιά σχέση δὲν ἔχει μὲ τὸ Μαρξισμό—Λενινισμό καὶ καμιά ἐλπίδα δὲν ἀφήνει στὶς μᾶζες. Τὸ ΑΚΕΛ προσπάθησε νὰ κρατηθεῖ ἄβλαβο μὲ τὴν ταχτικὴ τῆς ἀπομόνωσης τοῦ Κόμματος, ὅμως ἀπώταχε πλήρως. Ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ὁ λαὸς δὲν πειθάρχησαν σ' αὐτὴ τὴν ἀντεπαναστατικὴ καὶ ἀντιδημοκρατικὴ ἀντίδραση. Ἄκουσαν τὸ Κόμμα καὶ σχημάτισαν μὲ τὴν ἀλάνθαστη κρίση τους τὶς ἐντυπώσεις καὶ τὶς ἀπόψεις τους.

ΕΧΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΑΣ

Ὅπως ἀναφέραμε πρὶν ἀνω, ἐξ αἰτίας διαφόρων δυσκολιῶν, καθυστέρησε ἢ ὀλοκλήρωσε τοῦ ἐγγράφου μὲ τὶς θέσεις μας γιὰ τὶς βουλευτικὲς ἐκλογές. Ὅποιες κι' ἂν εἶναι οἱ δυσκολίες πού ἀντιμετώπισαμε, ὅπωςδήποτε τὸ γεγονός τῆς καθυστέρησης πρέπει νὰ μᾶς προβληματίσει, γιὰτὶ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ χαθεῖ

μιά «χρυσή» περίοδος γιὰ ἐπαφὴ καὶ κινητοποίηση τῶν μαζῶν. Θὰ πρέπει στὸ μέλλον ἢ δουλειά μας νὰ γίνεται πρὶν ὀργανωμένη καὶ νὰ σταθμίζουμε καλύτερα ὅλους τοὺς παράγοντες.

Τὸ Συνεργεῖο πραχτικῆς δουλειᾶς, μπορούμε νὰ ποῦμε, ὅτι δούλεψε ἀρκετὰ καλὰ καὶ ἰδιαίτερα στὸν πρῶτο κύκλο τῶν συγκεντρώσεων — ὁμιλιῶν. Στὸ δεύτερο κύκλο, ἐξ αἰτίας τοῦ τρόπου πού ὀργανωνόταν οἱ συγκεντρώσεις, δὲν δινόταν ἢ εὐκαιρία στὸ συνεργεῖο γιὰ ὀργάνωση καὶ προετοιμασία τους.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ

Στὸν πρῶτο κύκλο τῶν ὁμιλιῶν, γινόταν προηγούμενη γνωστοποίηση καὶ ὀργάνωση τῶν συγκεντρώσεων. Στὸν δεύτερο κύκλο ὅμως δὲν γινόταν καμιά οὐσιαστικὴ προεργασία, παρὰ μόνο μιὰ γνωστοποίηση καὶ συνθηματολόγηση μὲ τὰ τηλεβόα, δύο - τρεῖς ὥρες πρὶν ἀπὸ τὴν συγκέντρωση.

Γιὰ τὶς ὁμιλίες γινόταν προηγούμενα ὀργανωτικὴ δουλειὰ καὶ ὀρίζονταν οἱ σύντροφοι πού θὰ συμμετείχαν στὴν κάθε ἐκδήλωση.

Οἱ τηλεβόες δούλεψαν γενικὰ καλὰ. Στὴν δεύτερη φάση μάλιστα ἦταν τὸ μοναδικὸ μέσο γνωστοποίησης τῶν συγκεντρώσεων καὶ ἔφερε καλὰ ἀποτελέσματα.

Οἱ προφορικὲς ὁμιλίες, ὅπως ἀπόδειξε ἡ πράξη, παρουσιάζουν κενὰ, γιὰτὶ στὴν κάθε περίπτωση δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατυπωθοῦν οἱ θέσεις τοῦ Κόμματος στὸ σύνολο καὶ στὸ βάθος τους. Ἔτσι στὸν δεύτερο κύκλο ὁμιλιῶν καθιερώθηκε ἀπὸ τὸ Κόμμα ἡ γραπτὴ ὁμιλία, πού κάλυψε πολλὰ μειονεχτήματα.

Οἱ ὁμιλητὲς ἦσαν μέσα στὴν γραμμὴ τοῦ Κόμματος. Ἡ γλώσσα ἦταν κατανοητὴ γιὰ τὶς μᾶζες.

Σημαντικὸ ρόλο γιὰ τὴ διάδοση τῶν θέσεων τοῦ Κόμματος, γιὰ τὶς ἐκλογές καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου Πάλης ἔπαιξε ἡ 6η ἐκδοση τοῦ Κόμματος. Ὅλοι οἱ σύντροφοι δούλεψαν μὲ πολλὴ ὄρεξη γιὰ τὴν πούληση τῆς ἐκδοσης αὐτῆς. Ὅλα τὰ προγράμματα γιὰ ἐκστρατεῖες πούλησης τῆς ἐκδόσης πραγματοποιήθηκαν τέλεια. Ἀποτέλεσμα τῆς συντονισμένης καὶ ἐντονης αὐτῆς δράσης μας ἦταν νὰ φτάσουν στὰ περισσότερα χωριά, οἱ θέσεις μας καὶ νὰ ἐξαντληθεῖ

ή έκδοση μας μέσα σε ελάχιστες μέρες, πράγμα που επέβαλε την επανέκδοσή της, σε άλλα 1.000 φύλλα.

ΠΩΣ ΜΑΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΑΝ ΟΙ ΜΑΖΕΣ

Φάνηκε ξεκάθαρα για άλλη μιὰ φορά ή σύγκριση που έχουν σπείρει στον λαό μας ή Κυβέρνηση και ή πολιτική ήγεςία. Και μέσα απ' αυτή την αντιλαϊκή πορεία του συμβιβασμού υπάρχει, σ' ένα βαθμό, ένδιαφέρον μέσα στη μάζα για την μελλοντική πορεία. Αυτό αποδεικνύεται κι' απ' το γεγονός πως, ένας σχετικά μεγάλος αριθμός άκουσε με προσοχή τις θέσεις του Κόμματος και φάνηκε ακόμα μέσα από τις συζητήσεις, ή διάθεση για άγώνα και ο προβληματισμός για να βρουν την σωστή γραμμή.

Δέν μās έμεινε καμμιὰ άμφιβολία πως αντικειμενικά οι μάζες ανήκουν στην γραμμή μας. Το διαπιστώνουμε από την πραχτική και την ζήμωση με την μάζα. Πουθενά δέν υπερασπίστηκε από τις μάζες ή γραμμή Μακαρίου ούτε ή γραμμή του ΑΚΕΛ. Έξαιρέση όπως αναφέρεται πιο πάνω, στην Άγγλαντζιά, όπου έπιχειρήθηκε ή υπεράσπιση του ΑΚΕΛ από όρισμένα στοιχεία, με άποτυχία όμως. Είναι γεγονός, πως μιὰ μερίδα του λαού μας κατάλαβε το ρόλο της άρχουσας τάξης και των υπηρετών της και δέν τους έμπιστεύεται. Μέσα στην πραχτική όμως δέν βρήκε καμμιὰ σωστή γραμμή, για ν' άγωνιστεί. Η ταύτιση των δύο έκλογικών παρατάξεων αποδείχτηκε άποτυχημένη. Οι λαϊκές μάζες έδειξαν πως είναι άποφασισμένες να ψηφίσουν το καλύτερο από τα δύο κακά.

ΤΙ ΠΙΕΤΤΧΑΜΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

1. Ήρθαμε σε άμεση έπαφή με τις μάζες, σ' ένα βαθμό θέβαια.
2. Δώσαμε στις μάζες, τις θέσεις μας για τις έκλογές και τις θέσεις μας για την όργάνωση του άγώνα μας.
3. Πήραμε από τις μάζες τις άπόψεις τους για τον άγώνα αυτό.
4. Σπείραμε σε μεγάλο βαθμό τον προβληματισμό στην μάζα.
5. Ξεχώρισαν μερικά επαναστατικά στοιχεία, που πλησίασαν το Κόμμα.
6. Άποχτίσαμε πείρα και έντοπίσαμε τις αδυναμίες μας.

7. Διδαχθήκαμε πολλά από την έργατική τάξη και το λαό, έτσι που να μπορούμε να προχωρούμε με περισσότερη σιγουριά.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Άπό την πείρα που πήραμε μέσα από την πραχτική μας, πηγάζουν πολλά καθήκοντα και σκληρή δουλειά. Άλλά πρώτ' απ' όλα επιβάλλεται να διορθώσουμε τα λάθη και τις αδυναμίες μας, στο μέτρο που μās είναι δυνατό. Για το σκοπό αυτό πρώτη ανάγκη είναι ή όργάνωση και το σφιχτοδέσιμο των δυνάμεων μας με ένα σωστό όργανωτικό πρόγραμμα. Παράλληλα να πλησιάσουμε όλες τις νέες δυνάμεις και να τις όργανώσουμε σε όμιλους ζύμωσης και δράσης. Άπαραίτητη προϋπόθεση για τη σωστή δουλειά μας, το ιδεολογικό ανέβασμα των παλιών και νέων δυνάμεων μ' ένα μελετημένο ιδεολογικό πρόγραμμα. Έπίσης, το στήσιμο της όργάνωσης της Νεολαίας επιβάλλεται να πραγματοποιηθεί, για να ζυμώσει και σφιχτοδέσει τους προσδευτικούς νέους και μαζί με τους όμιλους ζύμωσης, να γίνουν τα γεφύρια των λαϊκών άγωνιστών.

Βασικό μας καθήκον είναι ή συνεχής έπαφή με τις μάζες, που μπορεί να κατορθωθεί με τους πιο κάτω τρόπους:

1. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Πρέπει όπωσδήποτε να κάνουμε μεγάλες, υπεράνθρωπες, προσπάθειες για να στήσουμε, όσο το δυνατό συντομότερα, μιὰ μετωπική έφημερίδα, για να πετύχουμε, μ' αυτό το τρόπο ταχτική έπαφή με τις μάζες. Για τη κυκλοφορία της έφημερίδας άπαραίτητη προϋπόθεση το στήσιμο ενός πραχτορείου.

2. ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Θά βοηθήσει στη διαφύτιση των μαζών σε πολλά προβλήματα, άξεκαθάριστα γι' αυτές. Ένώ παράλληλα θά βοηθήσει την έφημερίδα στον οικονομικό τομέα.

3. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΟΜΙΛΩΝ ΓΙΑ ΑΜΕΣΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΙΣ ΜΑΖΕΣ

Η συνεχής τριβή με τις μάζες, ή άμεση, ταχτική έπαφή μαζί τους θά προσφέ-

ρει όχι στον άπλο προβληματισμό που πετύχαμε στις πρώτες επαφές, μα στο στήσιμο του σωστού λαϊκού μετώπου, που θα οδηγήσει το λαό μας στη λευτεριά. Έξ άλλου δώσαμε υπόσχεση στις μάζες ότι δεν πήγαμε κοντά τους γιατί είμαστε έκλογικό κόμμα, αλλά για να αγωνιστούμε μαζί τους. Τους υποσχедήκαμε να ξαναπαίμε και πρέπει να ξαναπαίμε. Για την πραγματοποίηση των συγκεντρώσεων αυτών χρειάζεται να συγκεντρώσουμε τις θέσεις για το ΛΑ·Ι·ΚΟ ΜΕΤΩΠΙΟ ΠΑ·ΛΗΣ και να βγάλουμε πρόγραμμα για το μέτωπο αυτό.

4. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι είμαστε στο σωστό δρόμο. Δεν μπορούμε όμως παρ' όλες μας τις αδυναμίες να μην συμμετέχουμε πρακτικά στους αγώνες για τα προβλήματα των μαζών. Θα πρέπει παράλληλα να γίνει τέτοια οργανωτική δουλειά, που να μās κάνει ικανούς να κινούμαστε με ταχύτητα, έτσι ώστε να συμμετέχουμε στην κινητοποίηση των μαζών και στη μελέτη των προβλημάτων τους.

«ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ»

Σε Τά

(Αναδημοσιεύεται από το P.I. No. 33 —
18 Αυγούστου 1975)

Οι παραγωγικές δυνάμεις περιλαμβάνουν τα τρία παρακάτω στοιχεία: 1) τους εργαζόμενους που έχουν μιάν όρισμένη εμπειρία παραγωγής και μιάν τεχνική επιτηδειότητα 2) τα αντικείμενα (ή μέσα παραγωγής — ουσιαστικά, τα εργαλεία παραγωγής 3) τις πρώτες ύλες. 'Απ' αυτά τα τρία στοιχεία, το κυριότερο είναι οι εργαζόμενοι και ο ρόλος τους είναι πρωταρχικός. Πραγματικά, μονάχα οι εργαζόμενες μάζες μπορούν να δημιουργήσουν, να βελτιώσουν και να χρησιμοποιήσουν τα μέσα παραγωγής. Όπως ανέφερε ο Λένιν στο Πρώτο Πανρωσικό Συνέδριο Έξωσχολικής Έκπαίδευσης: «Η πρώτη παραγωγική δύναμη όλκληρης της ανθρωπότητας είναι ο εργάτης, ο εργαζόμενος.

Οι σχέσεις παραγωγής είναι όλες εκείνες οι σχέσεις που δημιουργούνται ανάμεσα στους ανθρώπους, στη διάρκεια της συγκεκριμένης κοινωνικής παραγωγής. Οι σχέσεις αυτές εμφανίζονται με τρεις μορφές: 1) Με τη μορφή ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής, 2) με τη θέση των διαφόρων κοινωνικών ομάδων στην παραγωγή και με τις αμοιβαίες τους σχέσεις που απορρέουν από αυτή τη θέση, 3) με τη μορφή της κατανομής των προϊόντων που εξαρτάται ολοκληρωτικά από τις δυο προηγούμενες. 'Απ' αυτές τις τρεις μορφές ή ιδιοκτησίας των

μέσων παραγωγής παίζει καθοριστικό ρόλο κι' αποτελεί τη βάση των σχέσεων παραγωγής. Η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής καθορίζει απ' τη μιάν τις σχέσεις, που εγκαθιδρύονται ανάμεσα στους ανθρώπους απ' την άλλη τον τρόπο με τον οποίο κατανέμονται τα αγαθά. Στην καπιταλιστική κοινωνία, για παράδειγμα, κάτοχοι των μέσων παραγωγής είναι οι καπιταλιστές, ενώ οι εργαζόμενοι δεν έχουν τίποτε άλλο εκτός από την εργατική τους δύναμη, την οποία και πουλάνε. Στην παραγωγή, εκείνοι που κυριαρχούν είναι οι καπιταλιστές· αυτοί εκμεταλλεύονται τους εργάτες κι' αυτοί αποφασίζουν για καθετί, ενώ οι εργάτες βρίσκονται υποδουλωμένοι, αποτελούν αντικείμενα εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Έπειδή οι καπιταλιστές κατέχουν τα μέσα παραγωγής κι' επειδή οι εργάτες παραμένουν δίχως καμιά έξουσία, τα προϊόντα της εργασίας ανήκουν στους καπιταλιστές, ενώ οι εργάτες δεν μπορούν να κερδίσουν περισσότερα απ' αυτά που απαιτούνται για να διατηρηθούν στη ζωή.

Η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής παίζει όπωσδήποτε αποφασιστικό ρόλο στις σχέσεις παραγωγής, αλλά και αντίστροφα, οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων καθώς και ο τρόπος κατανομής των αγαθών ασκούν, με τη σειρά τους επίδραση πάνω στο σύστημα ιδιοκτησίας. Σ' όρισμένες συνθήκες μάλιστα είναι αυτές που παίζουν τον καθοριστικό ρόλο.

Οι παραγωγικές δυνάμεις και οι παραγωγικές σχέσεις είναι οι δυο πλευρές

μιᾶς διαλεχτικῆς ἐνότητος. Οἱ παραγωγικὲς δυνάμεις δὲν μποροῦν νὰ ὑπάρχουν δίχως τὶς παραγωγικὲς σχέσεις. Ταυτόχρονα ἀποτελοῦν τὴν βάση πάνω στὴν ὁποία ὑπάρχουν κι' ἀναπτύσσονται καθορισμένες σχέσεις παραγωγῆς. Οἱ παραγωγικὲς δυνάμεις παίζουν, κατὰ κανόνα, τὸν κύριο, τὸν ἀποφασιστικὸ ρόλο, γιατί ἀποτελοῦν τὸ πιὸ ἐπαναστατικὸ καὶ τὸ πιὸ ἐνεργὸ παράγοντα. Ἡ ἀνάπτυξη καὶ ὁ μετασχηματισμὸς τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων ἐπιφέρει, ἀργὰ ἢ γρήγορα, τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴν ἀλλαγὴ τῶν σχέσεων παραγωγῆς. Παρ' ὅλα αὐτά, οἱ σχέσεις παραγωγῆς δὲν ὑποτάσσονται παθητικὰ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνάπτυξης τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων· ἀντίθετα, οἱ τελευταῖες βρίσκονται ἐπίσης κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν σχέσεων παραγωγῆς πού ἄλλοτε τὶς ἐπιβραδύνουν καὶ ἄλλοτε τὶς ἐπιταχύνουν, καὶ πού σὲ στιγμὲς καθορισμένες, παίζουν αὐτὲς τὸν κύριο, τὸν καθοριστικὸ ρόλο. Ὅταν οἱ

παραγωγικὲς σχέσεις ἐμποδίζουν τὴν πρόοδο τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων ἢ, μὲ ἄλλα λόγια, βάζουν χαλινάρι στὴν ἀνάπτυξη τους, τότε προκαλοῦνται ἀλλαγὲς στὶς σχέσεις παραγωγῆς καὶ τὸ παλιὸ κοινωνικὸ σύστημα ἀνατρέπεται ἀπὸ βίαιη ἐπανάσταση. Καινούργιες σχέσεις παραγωγῆς ἐγκαθιδρύονται, τέτοιες πού ν' ἀντιστοιχοῦν στὸ καινούργιο στάδιο ἀνάπτυξης τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων. Ἡ ἐγκαθίδρυση αὐτῆ τῶν νέων παραγωγικῶν σχέσεων προωθεῖ, μὲ τὴ σειρά της, τὴν παραπέρα πρόοδο τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων.

Μέχρι σήμερα ἡ ἀνθρώπινη κοινωνία ἔχει περάσει ἀπὸ πέντε εἶδη παραγωγικῶν σχέσεων: τὶς παραγωγικὲς σχέσεις τοῦ πρωτόγονου κοινοτικοῦ συστήματος, τοῦ δουλοχτητικοῦ συστήματος, τοῦ φεουδαρχικοῦ συστήματος, τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος καὶ τοῦ σοσιαλιστικοῦ συστήματος.

Έχτύπωση Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Κ. Κ. Κύπρου